

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

Nr. 1

BULLETTIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

30 OKTOBER 1995

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	12
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	18
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	19
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	27
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	30
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	35
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid	39
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	41
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	43
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	49
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	54
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	55
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	60
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	61
REGISTER	62

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 23
van 20 september 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen – Gelijke kansen

Vrouwen zijn goed aanwezig op de arbeidsmarkt als geheel. In leidende functies komen ze echter minder voor. Het is nochtans belangrijk ook hier vrouwen aan te treffen, wegens de voorbeeldfunctie.

1. Hoeveel mannen/vrouwen werken er op het kabinet van de minister en welke functies vervullen ze ?
2. Bestaan er, voor de administratieve diensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, gegevens inzake de verhouding mannen/vrouwen op de verschillende niveaus ? Waar kunnen die gegevens eventueel worden aangetroffen ?
3. Zijn er in die diensten werkgroepen of personen aangewezen voor de opvolging van het gelijke-kansenbeleid ?

Zo ja, zijn er al acties gevoerd en wat was het resultaat ervan ?

Zo neen, waarom niet en bestaan er concrete plannen ter zake ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid.

Vraag nr. 25
van 27 september 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Beleid

Graag vernam ik van de minister-president in welke mate er overleg is tussen hem en de ministers van zijn kabinet m.b.t. de bijzondere aandacht die deze regering heeft aangekondigd voor onder meer Voeren.

Zo wordt mijn schriftelijke vraag omtrent de mogelijke overname door het Vlaams Gewest van een verbindingsweg tussen 's Gravenvoeren en Mesch (BVA nr. 1, 7/8/95, blz. 25), door de bevoegde minister afgewimpeld met louter verkeerstechnische argumenten, en

wordt de weigering van de Retour à Liège – meerderheid in Voeren om mee te werken aan een degelijk signalisatieplan (ibid., blz. 26), doodeenvoudig geacteerd. Van indeplaatsstelling is geen sprake.

Is de minister-president het daarmee eens?

Meent hij niet dat de leden van zijn kabinet meer zin voor initiatief moeten tonen, onder meer en met name inzake Voeren?

Antwoord

Overeenkomstig het Vlaams regeerakkoord wordt het actieprogramma voor Voeren, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 8 februari ll., verder afgewerkt en zullen de Vlaamse ministers verder met positieve maatregelen duidelijk maken dat Voeren als gemeente met bijzonder taalstatuut integraal behoort tot het Nederlands taalgebied.

De inspanningen voor Voeren worden door de Vlaamse overheid permanent geëvalueerd en overlegd en tevens getoetst aan de noden ter plaatse.

Over de concrete vragen en voorstellen, waar het Vlaams parlamentslid naar verwijst, komt het volgens een vaste regel aan de functioneel bevoegde Vlaamse minister toe standpunt in te nemen.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 34
van 27 september 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalig onderwijs Brusselse randgemeenten – Kostprijs

Ik zou er prijs op stellen voor het afgelopen schooljaar te vernemen hoeveel de totaal uitgekeerde weddetoelagen per gemeente bedroeg voor het Franstalig onderwijs in de zes randgemeenten rond Brussel en in Ronse.

Daarnaast vernam ik graag wat er aan werkings- en uitrustingsstoelagen werd uitgekeerd.

Hoe hoog lag de kostprijs per leerling van het lager en middelbaar onderwijs ?

Hoeveel leerlingen waren er in het Franstalig onderwijs per faciliteitengemeente in Vlaanderen ?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : BVA nr. 4 van 13/10/95, blz. 95)

A. Basisonderwijs

Kostprijs per leerling in het kleuter- en lager onderwijs voor het schooljaar 1994-1995 :

- lager onderwijs : 9.520 frank,
- kleuteronderwijs : 6.317 frank.

1. Aantal leerlingen in het basisonderwijs in de zes Brusselse randgemeenten + bedrag werkingstoelagen :

	Kleuters	Leerlingen lager onderwijs
– Gemeentelijke basisschool Grote Baan 228 1620 Drogenbos Bedrag werkingstoelagen : 423.302 fr. – weddetoelagen : 12.491.380 fr.	67	104
– Gemeentelijke basisschool Van Lishoutstraat 17 1630 Linkebeek Bedrag werkingstoelagen : 1.939.412 fr. – weddetoelagen : 16.654.492 fr.	95	140
– Gemeentelijke basisschool Vredelaan 25 1640 St.-Genesius-Rode Bedrag werkingstoelagen : 1.694.552 fr. – weddetoelagen : 15.099.215 fr.	113	103
– Gemeentelijke basisschool Winkelstraat 56 1780 Wemmel Bedrag werkingstoelagen : 3.646.876 fr. – weddetoelagen : 30.131.230 fr.	202	249
– Gemeentelijke basisschool Hebronlaan 17 1950 Kraainem Bedrag werkingstoelagen : 2.449.459 fr. – weddetoelagen : 20.509.258 fr.	127	173
– Gemeentelijke basisschool Hernalsteenstraat 41 1970 Wezembeek-Oppem Bedrag werkingstoelagen : 2.863.942 fr. – weddetoelagen : 23.559.634 fr.	170	188
– Vrije basisschool Eikenlaan 13 1640 St.-Genesius-Rode Bedrag werkingstoelagen : 3.159.952 fr. – weddetoelagen : 24.575.066 fr.	140	239
– Vrije basisschool Sint-Jorisoord 1 1970 Wezembeek-Oppem Bedrag werkingstoelagen : 3.508.493 fr. – weddetoelagen : 26.890.784 fr.	159	263
Totaal werkingstoelagen : 19.685.988 fr. – weddetoelagen : 169.911.059 fr.		

2. Aantal leerlingen in het Franstalig onderwijs in Ronse

	Kleuters	Leerlingen lager onderwijs
– Basisschool voor het gemeenschapsonderwijs Koningin Astridplein 1 Ronse Bedrag basisdotatie 1995 : 11.295.513 fr.	64	251
– Gesubsidieerde vrije basisschool A. Demetsstraat 10 Ronse Bedrag werkingstoelagen : 1.762.863 fr.	56	148

B. Secundair onderwijs

De kosten voor Franstalige scholen voor secundair onderwijs in Vlaamse gemeenten met taalfaciliteiten worden gedragen door de Franse Gemeenschap.

Uitzondering hierop vormt de formatie inzake opvoedend hulppersoneel en administratief personeel van het Koninklijk Atheneum van het Gemeenschapsonderwijs in Ronse (waaraan een Franstalige afdeling is gehecht), die integraal door de Vlaamse Gemeenschap wordt gefinancierd.

Voor de berekening van deze formatie, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 15 april 1977, worden de Nederlandstalige en Franstalige leerlingen inderdaad geglobaliseerd, hetgeen resulteert in één bijkomende betrekking van studiemeester-opvoeder in vergelijking met de formatie die toegekend zou worden door uitsluitend de Nederlandstalige leerlingen in aanmerking te nemen.

Deze bijkomende betrekking vertegenwoordigt op jaarbasis een uitgave van 1.020.080 frank.

Vraag nr. 39
van 2 oktober 1995
van de heer FELIX STRACKX

Lichamelijke opvoeding basisscholen – Bijzondere leerkrachten

In de basisscholen van het gemeenschapsonderwijs krijgen alle klassen twee uur per week godsdienst of zedenleer van een bijzondere leerkracht, ongeacht het lesurenpakket. Voor lichamelijke opvoeding is dit niet het geval. Het aantal uren hangt daar wel af van het lesurenpakket. Dit heeft tot gevolg dat sommige leerlingen maar heel weinig onderricht krijgen van een bijzondere leerkracht lichamelijke opvoeding.

Heeft de minister reeds stappen gezet om ervoor te zorgen dat ook voor de lessen lichamelijke opvoeding alle leerlingen gelijkwaardig worden behandeld ?

Antwoord

De inrichtende macht van een school voor lager onderwijs beslist zelf of de lessen lichamelijke opvoeding gegeven worden door een (bijzondere) leermeester of door een andere onderwijzer (eventueel de klastitularis). Eens de keuze gemaakt en na vaste benoeming van de bijzondere leermeester, blijft van de oorspronkelijke keuzevrijheid weinig over.

De lestijden lichamelijke opvoeding, ongeacht of die door een leermeester of door de klastitularis worden gegeven, komen uit het lestijdenpakket van de school.

Bovendien heeft de ervaring uitgewezen dat ook gewone onderwijzers vaak op een degelijke manier lichamelijke opvoeding geven.

Het behoort tot de bevoegdheid van de inrichtende macht om de meest verantwoorde keuze te doen.

Vraag nr. 41
van 3 oktober 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalig onderwijs faciliteitengemeenten – Kostprijs

De jongste maanden wordt de taalwetgeving, meer bepaald de wetgeving op de faciliteiten, hoe langer hoe meer in vraag gesteld.

De moeilijkheden om een bouwvergunning te krijgen voor de uitbreiding van de Vlaamse school in Komen, hebben dat nogmaals onderstreept.

In het debat hierover lijkt het mij nuttig te weten hoeveel overheidsgeld het Franstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten heeft opgeslorpt sedert het bestaan van de faciliteiten. Ik denk aan loon- en werkingskosten, huur, aankoop, onderhoud en dergelijke meer.

Beschikt de minister over deze gegevens ?

Antwoord

De problematiek van het Franstalig onderwijs in Vlaamse gemeenten met taalfaciliteiten heeft vooral betrekking op het niveau basisonderwijs.

Hierna volgen een aantal gegevens per onderwijsniveau.

A. Basisonderwijs

Aangezien de faciliteitengemeenten op basis van de wet van 30 juli 1963 zijn opgericht, is het mijn administratie niet mogelijk om vanaf deze datum alle overheidsgelden die gedurende al deze jaren hieraan werden besteed, op te zoeken en te rubriceren.

Wel kan ik over het schooljaar 1994-1995 een gedetailleerd overzicht bezorgen (zie bijlage).

In het totaal betreft het 8 scholen waarvan 6 officiële gesubsidieerde (gemeentescholen) en 2 vrije gesubsidieerde scholen. Samen tellen ze 11 vestigingsplaatsen.

Op 1 februari 1994 telden ze samen 1071 kleuters en 1338 lagere-schoolleerlingen. Ze stelden samen 8 directeurs, 48 kleuteronderwijzers en 87 onderwijzers te werk. Voor 35 lestijden werden er terbeschikkingstellingen uitgesproken. Voor de administratieve omkadering mochten ze samen 97 uren GECO aanstellen.

De totale personeelsomkadering bedraagt 175.203.000 frank. Voor de werkingstoelagen ontvingen de 8 scholen in totaal 19.685.988 frank en jaarlijks krijgen ze nog een extra administratieve enveloppe van 1.088.100 frank.

Verder werden er door DIGO (Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs) 21.930.000 frank leningen uitbetaald. De 8 Franstalige scholen gelegen in de faciliteitengemeenten ontvingen in het totaal voor het schooljaar 1994-1995 van de Vlaamse Gemeenschap 217.907.088 frank.

Wat de voorgaande jaren betreft, kan ik daaraan nog toevoegen dat in de randgemeenten de leerlingenaantallen in de Franstalige scholen gestadig zijn gestegen.

Sedert 1985-1996, de oudste cijfers die in mijn bezit zijn, was de evolutie als volgt :

1985-1986 : 2149

1994-1995 : 2409

Voeren kende een zelfde verschijnsel tussen 1984-1985 (99 leerlingen) en 1991-1992 (149 leerlingen). Sedert het schooljaar 1992-1993 wordt het Franstalig onderwijs in Voeren niet meer gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

B. Secundair onderwijs

De kosten voor Franstalige scholen voor secundair onderwijs in Vlaamse gemeenten met taalfaciliteiten worden gedragen door de Franse Gemeenschap.

Uitzondering hierop vormt de formatie inzake opvoedend hulppersoneel en administratief personeel van het Koninklijk Atheneum van het gemeenschapsonderwijs in Ronse (waaraan een Franstalige afdeling is gehecht), die integraal door de Vlaamse Gemeenschap wordt gefinancierd.

Voor de berekening van deze formatie, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 15 april 1977, worden de Nederlandstalige en Franstalige leerlingen inderdaad geglobaliseerd, hetgeen resulteert in één bijkomende betrekking van studiemeester-opvoeder in vergelijking met de formatie die toegekend zou worden door uitsluitend de Nederlandstalige leerlingen in aanmerking te nemen.

Volgende Franstalige leerlingen worden, bij de for-

matie van het opvoedend hulppersoneel en administratief personeel, verrekend in de volgende instellingen :

1. Koninklijk Atheneum van het Gemeenschapsonderwijs Ronse ;
2. Koninklijk Technisch Atheneum van het Gemeenschapsonderwijs Oostende met vestigingsplaats Ronse (tot en met het schooljaar 1992-1993 betrof deze vestigingsplaats een autonome instelling, namelijk het Hoger Rijksinstituut voor Paramedische Beroepen Ronse, terwijl tijdens de schooljaren 1993-1994 en 1994-1995 de afdeling Ronse onderdeel vormde van het Koninklijk Technisch Atheneum van het Gemeenschapsonderwijs Gent).

Het aandeel Franstalige leerlingen heeft geresulteerd in :

1. het schooljaar 1992-1993 : 1 extra betrekking van studiemeester-opvoeder (HRIPB Ronse) ;
2. het schooljaar 1993-1994 : 2 extra betrekkingen van studiemeester-opvoeder (1 in elke betrokken instelling) ;
3. het schooljaar 1994-1995 : 1 extra betrekking van studiemeester-opvoeder (KA Ronse).

De kostprijs van een betrekking van studiemeester-opvoeder kan op ongeveer 1.000.000 frank op jaarbasis worden vastgesteld.

Gegevens die betrekking hebben op eerdere schooljaren zijn niet direct beschikbaar, hoewel mag worden aangestipt dat de trend van de voorbije drie schooljaren zich ook in het verleden zal hebben gemanifesteerd.

Scholen 1994-1995	Leerlingen		Lestijden		Lestijden TBS	Werkings- toelagen	Administr. hulp	
	KL.	LA.	KL.	LA.			ENVEL.	GECO
Gem. basisschool Grote Baan 22 Drogenbos	67/59	104	80	150	8	423.302	0	8
Gem. basisschool Hebronlaan 17 Kraainem	127/112	173	137	262		2.449.459	120.900	10
Gem. basisschool Van Lishoutstr. 17 Linkebeek	95/89	140	112	204		1.939.412	120.900	10
Gem. basisschool Vredelaan 25 St.-Gen.-Rode	113/100	103	122	165		1.694.552	120.900	10
Gem. basisschool Winkel 56 Wemmel	202/178	249	210	357	27	3.646.876	201.500	17 + 1
Gem. basisschool Hernalsteenstr. 41 Wez.-Oppem	170/150	188	177	278		2.863.942	161.200	14 + 2

Scholen 1994-1995	Leerlingen		Lestijden		Lestijden	Werkings- toelagen	Administr. hulp	
	KL.	LA.	KL.	LA.	TBS		ENVEL.	GECO
Vrije basisschool Eikenlaan 13 St.-Gen.-Rode	140/124	239	148	319		3.159.952	161.200	14
Vrije basisschool Sint-Joris Sint-Jorisoord 1 Wez.-Oppem	157/142	142	167	350		3.508.493	201.500	10 + 1
Totalen	1.071	1.338	1.153	2.085	35	19.685.988	1.088.100	97
Ft. ambt. = 24			48	87				2A + 21 u

Omgerekend :

8 directies x 1,41 miljoen	=	11.283.000
48 kleuteronderwijzers x 1,185 miljoen	=	56.880.000
87 onderwijzers x 1,185 miljoen	=	103.095.000
1 1/2 leerkracht ht TBS x 1,185 miljoen	=	1.775.000
2 A + 21u GECO x 0,850 miljoen	=	2.170.000
Werkingsstoelagen	=	19.685.988
Administratieve enveloppe	=	1.088.100
Leningen bij DIGO	=	21.930.000
Totaal bedrag	=	217.907.088

Vraag nr. 42
van 3 oktober 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalig onderwijs faciliteitengemeenten – Lessen Nederlands

De Franstalige basisscholen die ingevolge de faciliteitenwetgeving in een aantal Vlaamse gemeenten bestaan, vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en dus van de Vlaamse onderwijsinspectie.

Kan de minister mij meedelen of deze scholen elk jaarlijks een of meerdere malen ter plaatse worden geïnspecteerd ?

Op welke wijze wordt nagegaan of het aantal verplichte uren Nederlands effectief wordt verstrekt en of de verstrekte lessen van een voldoende hoog niveau zijn ?

Werden in het verleden al tekortkomingen vastgesteld ?

Welke maatregelen werden er in dat geval getroffen ?

Antwoord

De naleving van de taalwet wordt jaarlijks gecontroleerd door de taalinspectie. Daarbij treedt telkens een taalinspecteur van elk taalstelsel op.

De inspectie-basisonderwijs is niet bevoegd om controle te doen op het onderwijspeil van de Franstalige scholen in de taalgrensgemeenten en de zes Brusselse randgemeenten. De pedagogische controle behoort immers

tot de bevoegdheid van de inspectie van de Franse Gemeenschap. De inspectie-basisonderwijs doet wel sommige controles op de regelgeving en kan nagaan hoeveel lessen Nederlands gegeven worden.

De controle op de kwaliteit van het onderwijs is voorwerp van een protocol tussen de twee gemeenschappen afgesloten op 24 mei 1974 door de voormalige ministers van Onderwijs Calewaert en Toussaint.

Thans wordt de inspectie ingezet voor schooldoorlichtingen die de kwaliteit van het onderwijs nagaan. Er zijn geen schooldoorlichtingen in die Franstalige scholen.

Vraag nr. 43
van 3 oktober 1995
van de heer JAAK GABRIELS

Schooldirecteur – Politieke activiteit

Volgens het decreet van 27 maart 1991 (Belgisch Staatsblad 25 mei 1991), meer bepaald hoofdstuk II, artikel 12, betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medische-sociale centra, mogen personeelsleden van deze instellingen hun gezag niet aanwenden voor politieke doeleinden.

1. Is de functie van directeur van een gemeenteschool dan verenigbaar met de functie van afdelingsvoorzitter van een politieke partij ?
2. Zo neen, welke concrete maatregelen heeft de minister genomen om in zulke gevallen de bepalingen van het decreet te doen naleven ?

Antwoord

Het door het Vlaams parlementslid geciteerde artikel 12 maakt deel uit van hoofdstuk II – "Plichten en onverenigbaarheden", afdeling 1 – "Plichten", van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medische-sociale centra.

Naast het aangehaalde artikel 12, moet het personeelslid ook nog de andere plichten naleven, zoals onder andere :

- het belang behartigen van het onderwijs en de instellingen waar zij tewerkgesteld zijn ;
- alles vermijden wat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk kan doen aan de eer of de waardigheid van hun functie in het onderwijs, enzovoort.

Het beoordelen of al deze plichten al dan niet vervuld worden door de personeelsleden, behoort tot de bevoegdheid van de inrichtende macht, in casu het betrokken gemeentebestuur.

De rubriek "Onverenigbaarheden", afdeling 2 van hetzelfde hoofdstuk, handelt enkel over de onverenigbaarheden die, voortvloeiend uit de specificiteit van het opvoedingsproject, door de inrichtende macht kunnen worden opgelegd. Ze worden schriftelijk meegedeeld voor de indiensttreding en vastgelegd in de overeenkomst of het besluit van indiensttreding (artikel 16).

Het geviseerde decreet voorziet niet in een directe onverenigbaarheid.

Vraag nr. 46
van 6 oktober 1995
van de heer LUDO SANNEN

Stoho – Verantwoording subsidiëring

Het Stoho (Studiecentrum Open Hoger Onderwijs) is reeds operationeel sinds 7 jaar en is er nog altijd niet in geslaagd om :

1. de coördinatie tussen Vlaanderen en Nederland te optimaliseren (gelet op de contracten met Nederland die nooit tijdig worden afgesloten en thans de rechtstreekse afspraken tussen Nederland en de KUL) ;
2. tot enige eindproductie of output (4 cursussen op 7 jaar) te komen van cursussen voor afstandsonderwijs (een opdracht die nu door de KUL wordt overgenomen). Bovendien is er de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad) die onafhankelijk van Stoho met Nederland overlegt.

Waarom wordt deze VZW nog gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, wetende dat 70 % van de toe-lage vaste kosten zijn zoals lonen en huur ? Kan dit geld niet bij de VLIR gealloceerd worden – die kan coördineren – ten behoeve van de studiecentra die een minimumprestatie leveren ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap subsidieert Stoho nog in afwachting dat er een nieuw stelsel van open hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap wordt ontwikkeld. Ik deel de bezorgdheid inzake het onevenwicht tussen de overhead- en apparaatskosten en de omvang van de activiteiten in verband met ontwikkeling van cursussen. In een brief van 5 januari 1995 heb ik de raad van bestuur daarop attent gemaakt. Momenteel staan er nog een vijftiental cursussen op stapel waarvan de afwerking voorzien is in 1995, 1996 en 1997. In hetzelfde schrijven heb ik aan de raad van bestuur meegedeeld dat de overheidsbijdrage in dekking van de kosten van de cursusontwikkeling, wordt beperkt tot de aangegane verplichtingen zoals die in contracten zijn vastgesteld.

Vraag nr. 1
van 18 oktober 1995
van de heer FELIX STRACKX

Faculteiten geneeskunde – Nederlandse studenten

De faculteiten geneeskunde van onze universiteiten worden hoe langer hoe meer overspoeld door studenten uit Nederland. Hiermee omzeilen deze studenten de maatregelen van de Nederlandse regering, die het aantal artsen wil beperken.

1. Is er in het verleden hierover overleg gepleegd tussen de minister en zijn Nederlandse collega ?
2. In hoeverre dekt het inschrijvingsgeld dat deze Nederlandse studenten betalen de werkelijke kosten van de opleiding ?

Antwoord

1. Ik heb meermaals overleg gevoerd met mijn Nederlandse collega over de kwestie van de groeiende instroom van Nederlandse studenten in de medische opleidingen van de Vlaamse universiteiten. Het verdrag houdende oprichting van de Europese Gemeenschap verbiedt het nemen van discriminerende maatregelen inzake de toegang tot beroepsopleidingen.
2. Op grond van voornoemd discriminatieverbod betalen de Nederlandse studenten hetzelfde inschrijvingsgeld als de Belgische studenten. Dit inschrijvingsgeld dekt uiteraard niet de werkelijke kosten van de opleiding.

Vraag nr. 2
van 23 oktober 1995
van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

Leerkrachten Nederlands Frans-Vlaanderen – Aantal

Het is een overbekend gegeven dat, parallel met de groeiende tendens tot internationalisering, allerlei vormen van grensoverschrijdend verkeer hand over hand toenemen. Inzonderheid in regio's waar verschillende taalregimes aan de orde zijn, kan dit het communicatief verkeer bemoeilijken. Veelal worden dan ook inspan-

ningen geleverd om dergelijke problemen op te vangen door voor meertaligheid te opteren.

Een typevoorbeeld van zo'n "probleemgebied" is de regio Nord/Pas-de-Calais. Van oudsher treft men er als per definitie een sterke belangstelling aan voor het Nederlands, ook al is dit, over de generaties heen en door toedoen van het taalimperialisme vanuit Parijs, vrij systematisch aan afbrokkeling toe (geweest).

Veel, heel veel is er ondertussen aan herziening toe, te meer daar ook het economisch verkeer vanuit Noord-Frankrijk, met onder meer de Westhoek, Ieper, Kortrijk en Roeselare, heel expansief verloopt. Op een heel voorbeeldige wijze werd daarop tot voor kort vanuit de Vlaamse Gemeenschap ingespeeld door, in onderling akkoord en op verzoek, leerkrachten Nederlands in de betrokken regio's te laten functioneren, met als resultaat dat het communicatief gebeuren er zijn voordeel bij had, terwijl de taalgevoeligheid voor het Nederlands in Frans-Vlaanderen zonder meer aan een merkwaardig réveil toe was. Het succes van onder meer de tweejaarlijkse Frans-Vlaamse cultuurdagen brengt dit alles genoegzaam onder de aandacht.

Blijkbaar is het zo dat, na de eerder geleverde inspanningen om de kennis van het Nederlands in Frans-Vlaanderen enkele hernieuwde kansen te geven, deze opties thans eerder teruggeschroefd dan geactiveerd worden. Het terugdringen van het aantal leerkrachten Nederlands dat vanuit de Vlaamse Gemeenschap in Noord-Frankrijk wordt ingezet, laat dit alvast uitschijnen. Het is een spijtige vaststelling, te meer daar het grensoverschrijdend verkeer, met een veelheid aan contactmogelijkheden t.o.v. Frans-Vlaanderen, eerder voor een surplus aan inspanningen zou doen kiezen.

Is het correct dat, voor het schooljaar 1995-1996, beduidend minder leerkrachten door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd worden voor het geven van lessen Nederlands in het lager en/of secundair onderwijs in Noord-Frankrijk ?

Op basis van welke overwegingen werd tot deze afslanking besloten ?

Hoe kan dat, naar de nabije toekomst toe, ten gunste worden geredimeerd ?

Antwoord

- Inzake het onderwijs van de Nederlandse taal in de regio Nord/Pas-de-Calais treedt de Nederlandse Taalunie coördinerend op. De Taalunie werkt onder meer samen met de stichting NOB (Nederlands Onderwijs in het Buitenland) in Nederland en de VVOB (Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische bijstand) in Vlaanderen. Het aantal leerkrachten dat door VVOB in Noord-Frankrijk werd tewerkgesteld voor het schooljaar 1995-1996, is niet verminderd. Op dit ogenblik stelt VVOB 6 voltijdse leerkrachten ter beschikking van Franse scholen in Wervicq-Sud en Bailleuil. Vergelijken met het schooljaar 1994-1995 is dit een 1 half-tijdse opdracht meer.
- VVOB heeft, in samenwerking met het Inspectoraat van de Académie de Lille, de Nederlandse Taalunie en het Nederlandse ministerie van Onder-

wijs, actief deelgenomen aan de werkvergadering van de trilaterale commissies voor het basis- en het secundair onderwijs. Deze commissies hebben een aantal voorstellen uitgewerkt om het Nederlands te officialiseren, onder meer door de invoering van een CAPES (certificat d'aptitude professionnelle pour l'enseignement secondaire) en door het opzetten van sensibiliseringsprojecten voor de Franse scholen in de grensstreek. De resultaten van deze werkzaamheden en de voorstellen van de commissies werden ingediend bij de Nederlandse Taalunie die ze eerstdaags aan het ministercomité zal voorleggen.

- Naar aanleiding van de contacten die VVOB had met de inspecteur van de Académie de Lille, heeft VVOB op vraag van de Franse overheid een bijkomende post voor het onderwijs van het Nederlands voorgesteld. Het betreft hier een leraar Nederlands die zal instaan voor de vorming van de Franse leerkrachten Nederlands. De financiering van deze post werd in september aangevraagd bij de minister-president. Bij goedkeuring van de financiering kan de post operationeel worden vanaf januari 1996.

Vraag nr. 3 van 26 oktober 1995 van de heer MARC OLIVIER

Subsidiedossiers DIGO – Behandeldingsduur

Scholen die bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) een aanvraag voor subsidie hebben ingediend, zouden een gemiddelde wachttijd van achttien maanden moeten doormaken voor de principiële goedkeuring van hun dossier. De dienst zou kampen met een toevloed van aanvragen voor een totaal bedrag van 8,6 miljard frank. Begin deze maand zouden bij de dienst 339 aanvragen tot bouwtoelage voor het vrij gesubsidieerd onderwijs binnengekomen zijn, ten bedrage van 6,9 miljard frank. Voor het officieel gesubsidieerd onderwijs zouden dit 86 dossiers zijn, samen goed voor 2,15 miljard frank.

- Zijn de hier vermelde cijfers correct ?
- Zo ja, wat is de oorzaak van deze lange wachttijden ?
- Wat heeft de minister reeds ondernomen om deze structurele achterstand weg te werken ?

Antwoord

- Begin oktober stonden op de wachtlijst van aanvragen tot subsidiëring bij de DIGO :
  - voor het gesubsidieerd vrij onderwijs 346 dossiers voor een gezamenlijk bedrag aan subsidies van 6.617.130.066 frank ;
  - voor het gesubsidieerd officieel onderwijs 87 dossiers voor een gezamenlijk bedrag aan subsidies van 2.174.320.005 frank.
- De wachttijd om, na de indiening van de aanvraag, het principiële akkoord van de raad van bestuur inzake de subsidiëring te verkrijgen, belooft inder-

daad minstens achttien maanden. Dit is het gevolg van de beperkte financiële middelen waarover de DIGO beschikt. In 1995 werden vastleggingsmachtigingen aan de DIGO toegekend voor het gesubsidieerd vrij onderwijs ten bedrage van 2.460.400.000 frank en voor het gesubsidieerd officieel onderwijs ten bedrage van 588.700.000 frank. De vergelijking van voormelde vastleggingsmachtigingen met de bedragen voorkomend op de wachtlijst, verklaart de lange wachttijd.

- Er kan bezwaarlijk sprake zijn van een structurele achterstand, vermits alle subsidies worden gegeven overeenkomstig en binnen de perken van de beschikbare financiële middelen. Alleen een drastische verhoging van de financiële middelen kan de wachttijd inkorten ; in het kader van de opgelegde bezuinigingen is zulks evenwel vooralsnog niet mogelijk.

Vraag nr. 4
van 26 oktober 1995
van de heer MARC OLIVIER

Studiebeurzen – Kadastraal inkomen

Volgens het kadastraal systeem ingebouwd in het stelsel van studietoelagen, wordt geen studiebeurs toegekend aan een gezin waarvan het kadastraal inkomen hoger is dan 20 % van het reële gezinsinkomen.

Het Leuvense Hoger Instituut van de Arbeid onderzocht de sociale effecten van deze kadastrale ingreep. In zijn conclusie stelt het instituut dat het stelsel resulteert in de uitzuivering van heel wat onterecht hulpbehoevenden, maar dat het ook enkele perverse neveneffecten vertoont.

Een aantal mensen heeft immers zo'n laag gezinsinkomen, dat hun kadastraal inkomen sowieso hoger ligt van 20 % van dit gezinsinkomen. Een kleine groep echte kansarmen, volgens de studie 1 tot 5 %, wordt aldus onterecht een studiebeurs ontzegd.

Kent de minister de resultaten van deze studie ?

Zo ja, welke maatregelen heeft hij reeds genomen om aan de vermelde perverse neveneffecten een einde te stellen ?

Antwoord

Bij de vaststelling van een oneigenlijk gebruik van de studietoelagen door fiscaal onderlegde hogere inkomenscategorieën, werd beslist de factor kadastraal inkomen te kiezen als welvaartsindicator en in te voeren als uitsluitingsfactor bij het bepalen van het recht op studietoelage.

Het kadastraal inkomen als bijkomende financiële voorwaarde voor het verkrijgen van een studietoelage, wordt omschreven in artikel 3 van het koninklijk besluit van 23 augustus 1972 tot vaststelling van de minvermogenheid van de kandidaten voor een studietoelage en in artikel 12, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs.

Indien het kadastraal inkomen ongewoon hoog is in verhouding tot het in de personenbelasting gekende inkomen, namelijk meer dan 20 %, wordt er geen studietoelage toegekend.

Een aantal aanvullingen aan deze basisregel heeft ook echte minvermogene kandidaten opgevangen (BVR 31 augustus 1992, BVR 17 december 1992).

Zo kunnen personen die getroffen worden door een tijdelijke daling van het belastbaar inkomen zich beroepen op de regel van het aansluitend referentiejaar : indien zij afgewezen worden omdat het kadastraal inkomen te hoog is in verhouding tot het inkomen van het normaal in aanmerking te nemen jaar, kan dit kadastraal inkomen vergeleken worden met het inkomen van een aansluitend jaar.

Daarenboven is de uitsluitingsfactor kadastraal inkomen niet toepasselijk op kandidaten waarvan het in aanmerking te nemen inkomen geheel of gedeeltelijk is samengesteld uit het bestaansminimum of voor minstens 70 % bestaat uit alimentatiegelden, uit vervangingsinkomsten en uit tegemoetkomingen aan mindervaliden.

Deze uitsluitingsfactor is evenmin van toepassing op gehuwde studenten, zelfstandige studenten en alleenstaande studenten die door niemand kunnen worden onderhouden.

Indien de kadastraal-inkomentest wel moet toegepast worden, worden vervangingsinkomens, alimentatiegelden en pensioenen (voor hoger onderwijs enkel indien lager dan de minimumgrens), vervat in het belastbaar inkomen, verdubbeld vooraleer dit belastbaar inkomen wordt getoetst aan het kadastraal inkomen.

De reglementering werd dus sinds de HIVA-studie, die mij bekend is, reeds voldoende aangepast om anomalieën op te vangen.

De invoering van de uitsluitingsfactor kadastraal inkomen heeft een positief herverdelend effect gehad en geleid tot een rechtvaardiger verdeling van de studietoelagen.

Vraag nr. 5
van 26 oktober 1995
van de heer JOS DE MEYER

Project zorgverbreding onderwijs – Evaluatie

Het waardevolle project zorgverbreding in het onderwijs, waarvoor extra-lestijden worden toegekend, bestaat een paar jaar.

- Is er binnen het departement Onderwijs reeds een evaluatie van dit project ? Welke zijn de voornaamste – eventueel voorlopige – conclusies ? Is er bijvoorbeeld een invloed op het aantal zittenblijvers in het eerste jaar lager onderwijs ?
- Voor de aanvragen van het schooljaar 1995-1996 had ik graag vernomen hoeveel er werden binnengestuurd (in totaal en per net). Hoeveel aanvragen kregen een gunstig antwoord (in totaal en per net) ? Kan tevens het aantal lestijden worden vermeld ?

3. Hebben alle scholen die voldoen aan de criteria lestijden gekregen (zowel niveau lager onderwijs als niveau kleuteronderwijs) ? Zo ja, dan betekent dit dat degenen die geen lestijden gekregen hebben op één of andere wijze niet voldoen aan de criteria. Is aan scholen die geen lestijden ontvangen meegegeeld aan welke criteria zij niet voldeden ? Zo neen, hoe werd dan onderscheid gemaakt tussen de scholen die voldeden aan de criteria ? Is dit aan de instellingen meegegeeld ?
4. Naast de vraag over procedure van toekenningscriteria, blijft er ook het probleem van het opvragen van gegevens over de familie (éénoudergezinnen), de beroepsstatus van de ouders (werkloos) en de genoten opleiding. De scholen ervaren dit als een inbreuk op de privacy van de ouders. Is de klastitularis niet bevoegd om situaties die speciale aandacht vergen op te sporen ? Waarom moet dit gerapporteerd worden aan een hogere instantie ? Bezit de school (en dan in eerste instantie de klastitularis) niet voldoende maturiteit om dit vast te stellen ?
5. Terecht stelt men dat slechts gemotiveerde en deskundige leraren de doelstelling van de projecten kunnen realiseren. In principe kunnen alleen leraren met een aantal jaren onderwijservaring in aanmerking komen. Wordt dit principe nageleefd in alle scholen ?
6. De inspectie en de verificatiedienst controleren of de voorwaarden voor het verkrijgen van de lestijden vervuld zijn en evalueren de aanwending van de extra-lestijden. Hebben er zich het voorbije schooljaar situaties voorgedaan waarbij de subsidiëring van de extra-lestijden in scholen werd stopgezet ?

Antwoord

1. De onderwijsinspectie heeft een evaluatie gemaakt van het gebruik van de lestijden van het schooljaar 94-95. Daarnaast is er een kleinschalig onderzoek van de heren Dens, Thys en Vande Kerckhove & prof. J. Heene en dr. J.P. Verhaeghe, evenals de voorlopige resultaten van het onderzoek van Verhaeghe van de Universiteit Gent.

De conclusies van de inspectie zijn grotendeels positief. Volgende tabel geeft een overzicht waarbij 1 staat voor zeer goed, 2 goed, 3 voldoende, 4 slecht.

	Antw.	Brab.	Oost-Vl.	West-Vl.	Limb.	Totaal
1	57	54	30	42	21	204
2	139	82	133	129	102	605
3	19	20	31	22	18	110
4	5	2	1	4	0	12

Bijna 87 % van de oordelen zijn positief en slechts 1,3 % zijn ronduit negatief. Hierbij werd het volgende vastgesteld :

- ongeveer 1/7 van de kleuters uit de tweede kleuterklas wordt geholpen door de leidster die extra-lestijden opneemt ;
- ongeveer 1/3 van de kleuters uit de derde kleuter-

klas wordt geholpen door de leidster die extra-lestijden opneemt ;

- iets meer dan 1/3 van de kinderen van het eerste leerjaar wordt geholpen door de leerkracht met extra-lestijden ;
- iets minder dan de helft van de zittenblijvers krijgt extra hulp via het project zorgverbreding ;
- in de loop van het schooljaar werd gemiddeld driemaal vergaderd met het PMS in verband met extra-lestijden en de samenwerking met de leerkracht zorgverbreding ;
- op vijf scholen zijn er vier die speciale onderwijsleermiddelen beschikbaar hebben voor de betrokken kinderen.

Naast de evaluatie van de inspectie zijn er de evaluaties van de heren Dens, Thys en Vande Kerckhove in het kader van het Helios-programma van de Europese Unie en van prof. J. Heene en dr. J.P. Verhaeghe (Universiteit Gent). De conclusies luiden als volgt :

"Alles samen genomen schatten we dat hooguit 10 % van de toegekende extra-lestijden eerder oneigenlijk aangewend worden. Maar hier kan natuurlijk gediscussieerd worden hoe onterecht het eigenlijk wel is om gedurende een zeer beperkt gedeelte van de tijd individuele leerlingen apart te nemen. Staat men dat toe, dan valt minder dan 5 % van de aanwending onder de noemer oneigenlijk gebruik. Hoe dan ook, wellicht wordt hooguit 30 % tot 40 % van de extra-lestijden aangewend voor het uitproberen van een werkwijze, waarvan verwacht kan worden dat ze ook na de afloop van het project zorgverbreding in de eigen praktijk geadopteerd kan of zal worden (binnenklasdifferentiatie). Het gros wordt aangewend voor het toepassen van een aanpak (externe differentiatie) die zonder de beschikbaarheid van de extra omkadering gedaan is terug afgevoerd te worden, tenzij de scholen in de toekomst bereid zullen zijn hier, binnen de hen regulier toegekende middelen, speciaal ambulante leerkrachten in te schakelen of meer lestijden voor te behouden voor de taakleraar. Voorlopig bestaat dus weinig reden te twifelen aan de goede trouw van de scholen bij de aanwending van extra-lestijden. Wel rijst er enige twijfel over de overlevingskansen van de aanpak die vele scholen momenteel aan het uitproberen zijn" (Dens, G., Thys, L., en Vandekerckhove, A. (1995). Extra-middelen – Anders werken. Verslag van studienamiddag voor de aanvullende omkadering eerste leerjaar. Met resultaten van een bevraging van 40 scholen in de regio Oost-Brabant. Georganiseerd door het Regionaal Netwerk van de PMS-centra voor gewoon en buitengewoon onderwijs. In het kader van het Helios-programma van de E.U. Onuitgegeven verslag, Leuven, 11 mei 1995, 18 p.).

Ten slotte zijn er ook de resultaten van de vormingssessies gegeven door het team van prof. Laevers (K.U. Leuven). Op basis daarvan kan het volgende worden gesteld.

- 1° Het is niet erg waarschijnlijk dat men nu reeds meetbare effecten in termen van een daling van het aantal zittenblijvers kan optekenen. Het proces dat in gang is gezet betreft een ingrijpende innovatie die

eerst effecten sorteert op de competenties en het functioneren van leerkrachten en teams, om daarna pas ook op de kinderen een impact te hebben. Hou daarbij rekening met het feit dat het project zorgverbreding pas vorig schooljaar voor het kleuteronderwijs werd opgestart. Nu reeds verwachten dat het aantal zittenblijvers zou dalen in het eerste leerjaar is niet realistisch.

2° Toch zijn er elementen die resultaatverwachtingen op een redelijke termijn ondersteunen. Doorheen de werksessies waarin leerkrachten hun ervaring actief kunnen inbrengen, tekenen zich bepaalde conclusies af :

- de projecten zorgverbreding hebben in de scholen een bewustwordingsproces op gang gebracht waardoor in menig team een grote alertheid is gegroeid omtrent kinderen die uit de boot (drei- en te) vallen ;
- in sommige scholen ontstaat een mentaliteitswijziging waarbij strikte prestatiegerichtheid afneemt en men meer oog heeft voor wat zwakke kinderen nodig hebben ;
- de projecten zorgverbreding hebben op teamniveau vaak heel wat gerichte activiteiten ontkend met betrekking tot het zoeken naar wegen om beter tegemoet te komen aan kinderen met problemen ;
- scholen willen kost wat kost hun extra omkadering behouden en zetten zich doorgaans hard in om aan de ingediende actieplannen vorm te geven ; innovatiestrategisch is het koppelen van het aandachtspunt zorgverbreding aan tijdelijke toekenning van menskracht zeer effectief ;
- er is door de aard van het project ook een invloed op de relatie met de ouders : die worden sneller bij besprekingen betrokken.

3° Voor het doen afnemen van het aantal zittenblijvers in het eerste leerjaar mag men niet alleen rekenen op inspanningen die in het kleuteronderwijs worden gedaan. Het hele concept van de zorgverbreding rust op de vaststelling dat de lagere school en inzonderheid de eerste graad, een aanpak moet ontwikkelen waarin beter met verschillen tussen kinderen wordt omgegaan. Onze ondersteuning is sterk op deze prioriteit gericht en werpt in het eerste leerjaar reeds vruchten af voor zover men in een aantal klassen meer flexibele werkvormen ziet verschijnen. Alleen als men op die weg verder gaat, zal men effecten op kindniveau (in termen van minder zittenblijvers) mogen verwachten. Alleen dan zien we ook een aantal dossiers voor doorverwijzing naar het buitengewoon onderwijs (op het einde van de kleuterschool) beslecht worden in de vorm van "overgaan naar het eerste leerjaar in het gewoon onderwijs".

2. Ingaand op vraag van het Vlaams parlementslid in verband met het aantal ingediende aanvragen, het aantal toegekende aanvragen en lestijden, kan ik de volgende cijfers meedelen :

1° Aantal ingediende aanvragen

Net	Kleuter	Lager
ARGO	160	172
Gesubs. offic.	239	268
Gesubs. vrij	1.003	1.036
Totaal	1.402	1.476

2° Aantal toegekende aanvragen

Net	Kleuter	Lager
ARGO	60	95
Gesubs. offic.	108	206
Gesubs. vrij	394	715
Totaal	562	1.016

3° Aantal toegekende uren

Net	Kleuter	Lager
ARGO	636	1.046
Gesubs. offic.	1.296	2.460
Gesubs. vrij	5.249	8.616
Totaal	7.181	12.122

3. Niet alle scholen die voldoen aan de criteria hebben extra-lestijden gekregen, daar het hier toelatingscriteria betreft en geen toekenningscriteria. Pas als een dossier voldoet aan de toelatingscriteria, wordt het inhoudelijk beoordeeld en voorgelegd aan een commissie waarin de inspectie, de administratie en externe deskundigen zetelen. Deze commissie geeft een rangschikking aan de school op grond van de behoeftencriteria die moeten worden vermeld (= achtergrondkenmerken van de kinderen en het aantal ontwikkelings- en leerbedreigden) en op grond van het ingediende actieplan. De scholen met het beste actieplan en een hogere nood worden eerst gerangschikt en krijgen extra-lestijden. Dit betekent dus niet dat de scholen die geen uren hebben gekregen slecht scoren, maar enkel dat het budget niet toelaat elke aanvraag te honoreren. Bij een negatieve beslissing wegens het niet voldoen aan de criteria, werd aan de school meegedeeld waarom ze niet voldeed. Indien een school geen extra-lestijden kreeg wegens een lagere rangschikking, terwijl ze wel voldeed aan de criteria, werd de hierboven gehanteerde procedure uiteengezet.

4. Het opvragen van gegevens over de gezinssituaties, de beroepsstatus van de ouders en hun opleidingsniveau was noodzakelijk om een meer selectieve toekenning van de extra-lestijden mogelijk te maken. De basisgedachte is dat extra-lestijden in eerste instantie toegekend dienen te worden aan die scholen die het meest risicoleerlingen tellen. Uit onderwijskundig

onderzoek, zowel in het binnen- als in het buitenland, is gebleken dat :

- 1° kinderen van laag opgeleide en/of sociaal-economisch zwakkere ouders meer kans lopen leermoeilijkheden te ontwikkelen of een onderwijsachterstand op te lopen ;
- 2° dat sommige scholen beduidend meer recruterende kringen van laag opgeleide en/of sociaal-economisch zwakkere ouders en dus op basis van hun recruteringsveld alleen al een grotere proportie risicoleerlingen tellen.

In bovenvermeld onderzoek onder leiding van prof. Heene en dr. Verhaeghe bijvoorbeeld, blijkt dat het aantal risicoleerlingen in het kleuteronderwijs varieert van 0 % tot 36 % (gemiddeld 9 %) naargelang van de school en van 0 % tot 52 % in het lager onderwijs (gemiddeld 18 %). Het aantal kinderen met één of meer jaren leerachterstand varieert naargelang van de school van 0 % tot 18 % in het kleuteronderwijs (gemiddeld 2 %) en van 0 % tot 51 % in het lager onderwijs (gemiddeld 12 %). Een belangrijk deel van de door de leerkrachten gerapporteerde leermoeilijkheden blijkt gerelateerd te zijn aan de thuissituatie van het kind. De voorlopige resultaten van bovenvermeld onderzoek wijzen uit dat de achterstand voor 10 % samenhangt met verschillen in het opleidingsniveau van de ouders en voor 11 % met verschillen in gezinssituatie (een- versus tweeoudergezinnen en arbeidssituatie van de ouders). Scholen met proportioneel meer kinderen van laag opgeleide ouders en scholen met proportioneel meer kinderen van eenoudergezinnen of eenverdieners tellen meer probleemkinderen. Die samenhangen zijn statistisch zeer significant ($p < 1\%$ resp. $p < 5\%$). Voor het lager onderwijs blijken er analoge statistische samenhangen te zijn tussen (verschillen tussen scholen in) opleidingsniveau van de ouders en gezins- en arbeidssituatie enerzijds en het aantal leerlingen dat geadviseerd wordt te blijven zitten of dat effectief blijft zitten ($p < 5\%$).

Ander onderzoek dat tot analoge bevindingen komt, vindt men onder meer :

Verhaeghe, J.P. (1994). Hoe breed is de zorg in Vlaanderen onderwijspraktijk ? In : VLOR. Zorgverbreding : Onze zorg. Forum Basisonderwijs 30 april 1994. Brussel : VLor, 19-49.

Bowey, J.A. (1995). Socioeconomic Status Differences in Pre-school Phonological Sensitivity and First-Grade Reading Achievement. *Journal of Educational Psychology*, 87 (3), 476-487.

Driessen, G.W.J.M. (1995). Het relatieve belang van sociaal belang en etnische herkomst voor de verklaring van onderwijsachterstanden. *Tijdschrift voor Onderwijsresearch*, 20 (4), 341-362.

Verder blijkt uit onderzoek dat scholen en leraars een vertekend beeld hebben over de groep van de kansarme leerlingen. Uit een recent onderzoek van Verhoeven en Kochuyt, Kansenongelijkheid in het onderwijs, een biografisch onderzoek naar het schoolgaan in arbeiders- en kansarme gezinnen, Leuven 1994, blijkt dat, naarmate de leerlingen uit een kansarm milieu komen, de school minder zicht heeft op de reële situ-

atie. Bovendien speelt ook het bekende effect mee van de self-fulfilling prophecy.

Om al deze redenen is het nodig over externe en objectieve gegevens te beschikken voor de toewijzing van de extra-uren. Slechts dan kan worden gegarandeerd dat de scholen met de grootste nood het eerst aan bod komen.

5. Door de inspectie werd nagegaan hoeveel jaren anciënniteit de leerkracht zorgverbreding gemiddeld heeft :

Kleuteronderwijs

Antw.	Brab.	West-Vl.	Oost-Vl.	Limb.	Gemidd.
12	11	8	10	13	11

Lager onderwijs

Antw.	Brab.	West-Vl.	Oost-Vl.	Limb.	Gemidd.
12	13	9	13	17	13

Uit het onderzoek van de heren Dens, Thys en Vande Kerckhove blijkt dat in 2/3 van de scholen de leerkrachten zorgverbreding meer dan 5 jaar onderwijservaring heeft, maar in slechts 28 % van de scholen werd die ervaring ook in het eerste leerjaar opgedaan. In meer dan de helft van de scholen blijkt de leerkracht zorgverbreding geen of nauwelijks (d.w.z. hooguit één jaar) ervaring in het eerste leerjaar te hebben.

6. Neen, maar één school heeft spontaan de lestijden niet opgenomen, omdat samen met de inspectie werd vastgesteld dat een voorwaarde niet vervuld was (nl. onvoldoende uren taakleraar).

Geraamde gegevens worden op hun echtheid gecontroleerd. Indien er een belangrijke afwijking wordt vastgesteld, dient een ernstige verklaring te worden gegeven.

Vraag nr. 6 van 26 oktober 1995 van mevrouw NELLY MAES

Vorming en opleiding – BTW

Er bestaat nogal wat onduidelijkheid rond het feit of op permanente vorming en opleiding BTW moet worden toegepast.

Is vorming en opleiding van werklozen of werknemers door een VZW gespecialiseerd in deze materie, in opdracht van de VDAB of een andere instelling, aan BTW onderworpen ?

Kan een erkende onderwijsinstelling van het secundair of hoger onderwijs, buiten haar onderwijsinstelling, zelf vorming en opleidingen geven als onderaannemer, bijvoorbeeld voor de VDAB ?

Is dit vrij van BTW of dient hier de BTW te worden aangerekend ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, en aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Erkende instellingen worden gesubsidieerd op grond van vastgelegde normen. Wanneer een dergelijke erkende instelling vorming of opleiding aanbiedt als onderaannemer, is het departement Onderwijs geen betrokken partij. Het gaat dan om een contract afgesloten tussen enerzijds de school, die dan niet optreedt als erkende onderwijsinstelling, en anderzijds de VDAB. De VDAB ressorteert onder de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Op het derde luik van uw vraag moet ik u meedelen dat wij niet bevoegd zijn inzake BTW-regeling. Deze materie valt onder de bevoegdheid van de heer Phillippe Maystadt, federaal minister van Financiën en Buitenlandse handel.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 43
van 6 oktober 1995
van mevrouw LYDIA MAXIMUS

Veilingafval – Verwerking en controle

Hoewel er een wettelijke verplichting bestaat de afvalstoffen van veilingactiviteiten te melden, blijkt dat in de praktijk niet altijd te gebeuren. Nochtans moet het mogelijk zijn om, via een efficiënte controle op de veilingen zelf, de afvalstroom zichtbaar te maken die ontstaat doordat partijen groenten en fruit niet op de veilingen worden aanvaard. Dit geldt eveneens voor de afvoer van de interventiehoeveelheden.

In de praktijk blijken tal van partijen door de landbouwers terug te worden meegenomen, zonder dat ze worden geregistreerd, en op landbouw- of weidegronden te worden begraven. Zo lopen er tal van verhalen, zoals dat van een ganse trein bananen die in de Antwerpse haven waren gelost maar niet voor veiling werden aanvaard en die gewoon in de grond werden gedumpt. Technici en deskundigen inzake afvalproblematiek stellen zich ook vragen bij de talloze vrachten tomaten en sla die op niet bekende stortplaatsen terechtkomen. Hetzelfde geldt voor aardappelen, die bij een te lage verkoopprijs gewoon worden omgeploegd of waarvan de pulp na een verwerking zonder meer wordt gestort.

Op termijn is de toenemende organische vervuiling van de bodem een even groot gevaar voor bezoedeling van het grondwater als de industriële vervuiling uit het verleden. Hier is een sluitende preventieve aanpak dus noodzakelijk.

1. Wat is de totale hoeveelheid organische bedrijfsafval die jaarlijks aan OVAM wordt gemeld ?
2. Wat is de geschatte hoeveelheid afvalstoffen van veilingactiviteiten die jaarlijks vrijkomt en hoeveel daarvan wordt effectief aan OVAM gemeld ?
3. Hoe worden deze produkten verwerkt ? Wordt er eventueel aan verbetering van die verwerking gedacht naar de toekomst toe ?
4. Welke controle wordt er op dit ogenblik uitgeoefend op de veilingen inzake begeleiding van de dagelijkse afvalstromen ?

Antwoord

Wat de hoeveelheid organische afvalstoffen betreft die jaarlijks aan de OVAM gemeld wordt door groente- en fruitverwerkende bedrijven, groothandels in groenten en fruit en veilingen, komen volgende gegevens naar voor.

In totaal worden door deze bedrijven 419.615 ton afvalstoffen gemeld, die naargelang de verwerkings- of verwijderingswijze, kunnen onderverdeeld worden in :

- a) afvalstoffen die worden verwerkt in het Vlaams Gewest : in totaal 352.502 ton, waarvan :
  - afvalstoffen die worden gebruikt voor diervoeding : 91.750 ton ;
  - afvalstoffen die worden gebruikt in land- en tuinbouw : 246.700 ton ;
  - afvalstoffen die terecht komen in een sorteerrichting : 10.500 ton ;
  - afvalstoffen die worden gestort : 2.200 ton ;
  - afvalstoffen die worden verbrand : 990 ton ;
  - afvalstoffen die steekvast worden gemaakt : 180 ton ;
- b) afvalstoffen die worden verwerkt of verwijderd in andere gewesten : in het totaal 66.690 ton, waarvan :
  - in het Brussels Gewest : 5 ton door te storten ;
  - in Nederland : in totaal 66.685 ton, waarvan :
    - 5 ton om te storten ;
    - 63.680 ton voor de diervoeding ;
    - 3.000 ton voor verwerking in land- en tuinbouw.

Gegevens betreffende de hoeveelheid afvalstoffen die effectief vrijkomen bij veilingsbedrijven kunnen teruggevonden worden in de jaarverslagen van het Verbond van de Belgische Tuinbouwveiling, die een overzicht geven van de veilinginterventies.

Voor wat de bestemming van de geïntervenieerde produkten betreft, vindt het Vlaams parlementslid als bijlage een overzicht van de periode 1987-1993. De verschillende bestemmingsmogelijkheden zijn :

- veevoeding ;
- sociale instellingen ;
- ongeschikt voor gebruik.

Neemt men als voorbeeld het jaar 1992-1993, dan was er een interventie voor in het totaal 111.236 ton, waarvan :

- gebruikt in veevoeders : 94.881 ton ;

- voor sociale instellingen : 1.281 ton ;
- ongeschikt voor consumptie : 15.074 ton.

Op de veilingen komt van de gewone werking nog ander organisch afval vrij, wanneer er bijvoorbeeld produkten van lage kwaliteit worden aangevoerd of wanneer de verpakkingen beschadigd zijn. Over deze hoeveelheden is weinig bekend, maar ze zijn relatief klein ten opzichte van de hoeveelheden van de interventies.

De OVAM beschikt niet over de volledige gegevens betreffende de afvalstoffen bij de veilingbedrijven. De afvalstoffen die vrijkomen bij veilingbedrijven worden door het gelijkstellingsbesluit gelijkgesteld aan huishoudelijke afvalstoffen en vermits hiervoor geen meldingsplicht geldt, beschikt de OVAM slechts over de

meldingsgegevens van 14 bedrijven. Door deze bedrijven wordt in totaal 1.945 ton afvalstoffen gemeld, wat slechts een kleine fractie is van de hoeveelheden die door het Verbond van de Belgische Tuinbouwveiling als ongeschikt voor consumptie worden betiteld. Van deze hoeveelheid van 1.945 ton wordt ons als verwerkingswijze gemeld :

- afvalstoffen die gestort worden : 1.656 ton ;
- afvalstoffen die door een containerbedrijf worden opgehaald : 289 ton. De helft van deze afvalstoffen wordt bovendien in de melding opgegeven als gemengd afval, zodat men kan aannemen dat ze eveneens worden gestort.

Alle gemengde afvalstoffen worden gestort of gesorteerd in het Vlaams Gewest.

Bestemming geïntervenieerde produkten

	Veevoeding	% van totaal	Sociale instellingen	% van totaal	Ongeschikt voor verbruik	% van totaal	Totaal
1987-1988							
Appelen (in kg)	657.210	84,53	121.785	15,43	349	0,04	789.344
Peren (in kg)	5.334.513	95,17	163.268	2,91	107.645	1,92	5.605.426
Bloemkolen (in stuks)	88.791	44,13	2.904	1,44	109.488	54,42	201.183
Tomaten (in kg)	100	2,64	438	11,55	3.254	85,81	3.792
1988-1989							
Appelen (in kg)	6.386.658	84,62	265.574	3,52	895.528	11,86	7.547.770
Peren (in kg)	721.578	92,09	14.771	1,89	47.167	6,02	783.516
Bloemkolen (in stuks)	46.504	10,95	2.198	0,52	376.172	88,54	424.874
Tomaten (in kg)	0	0,00	3.746	10,25	32.818	89,75	36.564
1989-1990							
Appelen (in kg)	7.328.545	95,06	255.409	3,31	125.199	1,62	7.709.153
Peren (in kg)	566.412	93,94	13.520	2,24	23.030	3,82	602.962
Bloemkolen (in stuks)	41.613	2,97	12.262	0,87	1.349.197	96,16	1.403.072
Tomaten (in kg)	250	0,04	9.368	1,55	596.017	98,41	605.635
1990-1991							
Appelen (in kg)	1.954.669	89,35	161.760	7,39	71.319	3,26	2.187.748
Peren (in kg)	1.841.322	94,69	39.787	2,05	63.526	3,27	1.944.635
Bloemkolen (in stuks)	2.757	0,47	8.440	1,45	570.188	98,07	581.385
Tomaten (in kg)	0	0,00	120	0,67	17.766	99,33	17.886
1991-1992							
Appelen (in kg)	12.560	38,64	3.358	10,33	16.590	51,03	32.508
Peren (in kg)	302.649	88,62	15.430	4,52	23.429	6,86	341.508
Bloemkolen (in stuks)	74.834	8,99	3.202	0,38	754.640	90,63	832.676
Tomaten (in kg)	0	0,00	3.504	1,12	308.709	98,88	312.213
1992-1993							
Appelen (in kg)	92.511.658	92,04	1.168.682	1,16	6.835.784	6,80	100.516.304
Peren (in kg)	1.752.834	79,02	34.385	1,55	431.002	19,43	2.218.221
Bloemkolen (in stuks)	62.756	3,21	23.642	1,21	1.871.276	95,59	1.957.674
Tomaten (in kg)	553.467	8,46	54.081	0,83	5.935.894	90,72	6.543.442

Vraag nr. 44
van 12 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Subsidiëring invoegbedrijven – Stand van zaken

Enige tijd geleden keurde de Vlaamse regering een besluit goed dat de minister van Tewerkstelling toelaat om invoegbedrijven te erkennen en er subsidies aan te verlenen.

Zijn de subsidies aan de invoegbedrijven (+ leereilandprojecten) al toegekend? Zo ja, welke projecten worden dan gesubsidieerd?

Antwoord

In toepassing van het ministerieel besluit van 22 december 1994, in uitvoering van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 houdende de uitvoering van de experimenten in verband met invoegbedrijven en leereilandprojecten, werden volgende bedrijven vóór 1 januari 1995 erkend als invoegbedrijf.

Invoegbedrijf	Startdatum	Invoegwerknemers (VE)			Goedgekeurde premiebedragen	Reeds toegekende premiebedragen
		1e j.	2e j.	3e j.		
Vitamine Werk	01.08.1993	4	4	7	16.900.000	8.366.254
Via Verde	01.10.1994	5	5	5	8.500.000	4.497.911
Moria	06.06.1994	5	5	5	9.700.000	6.264.589
Sales Solutions	01.01.1995	3	4	5	12.000.000	600.000
Bike & Go	08.08.1994	15	15	15	28.800.000	8.596.710
RAD	29.09.1994	5	5	5	9.000.000	4.762.500
Oxfam Wereldwinkels	01.01.1995	3	3	3	5.400.000	2.250.000
Opnieuw & Co	15.03.1995	4	6	6	9.400.000	870.000
Totaal		44	47	51	99.700.000	36.207.964

In het totaal gaat het om 44 goedgekeurde voltijdse equivalenten (VE) voor het eerste jaar, 47 voor het tweede jaar en 51 voor het derde jaar. Op 31 oktober 1995 belooft het totale toegekende premiebedrag in de vorm van voorschotten voor de 8 bedrijven 36.207.964.

Op 16 mei 1995 werd Duet CVBA erkend als invoegbedrijf en dit voor 6,71 voltijdse equivalenten invoegwerknemers vanaf het eerste jaar. Het bedrijf ging van start op 1 september 1995. Het goedgekeurde premiebedrag is 12.078.000 frank. Administratieve schikkingen voor uitbetaling van de subsidie worden thans voorbereid door de administratie.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 1995 houdende toekenning van een subsidie aan de VZW Kamer van Koophandel en Nijverheid van Antwerpen, werd Interface Vlaanderen erkend als leereilandproject. Het gaat om een subsidie van 18.000.000 frank voor de loon- en werkingskosten verbonden aan de functies van twee projectbegeleiders-coördinatoren en van acht projectbegeleiders, voor de periode van 1 maart 1995 tot 28 februari 1996. Een eerste schijf van 10.800.000 frank werd reeds uitbetaald aan de VZW Kamer van Koophandel en Nijverheid van Antwerpen. Voor de tweede schijf (5.400.000 frank) werd, na tussentijdse verslaggeving, reeds de opdracht tot uitbetaling gegeven. Het saldo wordt gestort na het overmaken door de begunstigde van een definitieve afrekening.

Vraag nr. 45
van 12 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Begeleidingsplan werklozen – Resultaten

De uitvoering van het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het begeleidingsplan voor werklozen, zal om de drie maanden worden geëvalueerd. Daar dit akkoord in werking trad op 1 april 1995 en van kracht blijft tot 31 december 1995, is de eerste evaluatie van belang.

Graag had ik van de minister de resultaten voor Vlaanderen vernomen :

- in verband met het aantal gerealiseerde begeleidingsplannen ;
- in verband met het aantal uren gevolgd beroepsopleiding door de werklozen ;
- in verband met het uitwisselen van gegevens.

Antwoord

Zoals bepaald in Titel III - Slotbepalingen, artikel 10 van het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het bege-

leidingsplan der werklozen, dat verscheen in het Belgisch Staatsblad van 4 juli 1995, en dat in werking trad op 1 april 1995 en van kracht blijft tot 31 december 1995, wordt de uitvoering van dit akkoord om de drie maanden geëvalueerd in een evaluatiecomité. Dit evaluatiecomité is samengesteld uit vertegenwoordigers aangewezen door de ondertekenende partijen en wordt voorbereid door het college van de leidende ambtenaren.

De meest recente bijeenkomst van het evaluatiecomité was op 10 mei 1995. De gegevens van de kwalitatieve en kwantitatieve evaluatie van het samenwerkingsakkoord die op deze laatste bijeenkomst gebeurde, vindt het parlementslid als bijlage. Het betreft gegevens over

de periode 1 januari 1993 tot en met 31 maart 1995, voor België opgesplitst naar Vlaanderen, Wallonië en Brussel.

Hieronder vindt het parlementslid de resultaten voor Vlaanderen :

- het aantal ondertekende begeleidingsplan-contracten ;
- het aantal uren beroepsopleiding gevolgd door de werklozen ;
- de uitwisseling van gegevens tussen de VDAB en de RVA.

1. Aantal ondertekende begeleidingsplan-contracten in Vlaanderen vanaf de doelgroep april 1995

Tabel 1
Begeleidingsplan doelgroepen april '95 - september '95 : toestand eind september 1995
Doelgroep en aantal afgesloten begeleidingsovereenkomsten
Bron : VDAB-studiedienst

Maand	Doelgroep (1)	Gezuiverde doelgroep (2)	Begeleiding gestart		Contract getekend		Nog geen contract	
			Aantal	In % van (2)	Aantal	In % van (2)	Aantal	In % van (2)
4/95	1.851	1.577	1.328	84,21	1.283	81,36	45	2,85
5/95	1.855	1.653	1.286	77,80	1.234	74,65	52	3,15
6/95	3.052	2.891	1.759	60,84	1.673	57,87	86	2,97
7/95	2.203	2.195	859	39,13	774	35,26	85	3,87
8/95	1.722	1.718	450	26,19	227	13,21	223	12,98
9/95	1.855	1.855	0	0,00	0	0,00	1.855	100
Totaal	12.538	11.889	5.682	48,03	5.191	43,73	2.346	20,97

(1) Oorspronkelijk geselecteerde doelgroep.

(2) Doelgroep uitgezuiverd bij nazicht van de dossiers door bemiddeling, omdat

- de werkzoekende verkeerdelijk tot de doelgroep behoort wegens de leeftijdsgrens (ouder dan 46 jaar), of wegens een significante fout in de Eurostatdatum (duurtijd van de werkloosheid is langer of korter dan 9 maanden) ;
- de werkzoekende minimum 3 maand na de trekking van de doelgroep niet in aanmerking gekomen is voor begeleiding (dossier staat "passief" – meestal is deze werkzoekende aan het werk – of de werkzoekende heeft een andere categorie dan "volledig uitkeringsgerechtigd werkloos", d.w.z. werkzoekende behoort minimum 3 maanden niet meer tot de doelgroep begeleidingsplan).

Belangrijke opmerking : wegens de overschakeling op een nieuw informaticasysteem op 15 augustus 1995 bij de VDAB, liep het begeleidingswerk wat achterstand op. Deze achterstand zal zo snel mogelijk worden bijgewerkt.

2. Aantal gevolgde uren beroepsopleiding door werklozen behorende tot de doelgroep begeleidingsplan in Vlaanderen vanaf april 1995

In de periode van 1 april 1995 tot en met 31 augustus 1995 werden in het totaal 361.926 uren beroepsopleiding gevolgd door werkzoekenden die behoren tot de doelgroep begeleidingsplan.

3. Uitwisseling van gegevens tussen de VDAB en de RVA vanaf april 1995

Tabel 2
Transmissie van gegevens, periode april 1995 - september 1995
Aantal overgemaakte documenten

Maand	Buiten begeleidingsplan					Binnen begeleidingsplan					Totaal
	Afwezig na oproeping, na uitnodiging	Gebrek aan positieve medewerking	Werkweigering	Weigering, verlaten of stopzetting BO	Totaal	Afwezig na oproeping, na uitnodiging	Gebrek aan positieve medewerking	Werkweigering	Weigering verlaten of stopzetting BO	Totaal	
April	153	6	24	4	187	107	12	10	2	131	318
Mei	137	5	17	6	165	90	14	0	0	104	269
Juni	186	8	14	0	208	75	17	7	0	99	307
Juli	123	2	8	3	136	48	10	0	0	58	194
Augustus	32	0	9	3	44	41	4	1	0	46	90
September	37	0	4	6	47	28	5	0	0	33	80
Totaal	668	21	76	22	787	389	62	18	2	471	1.258

Vraag nr. 1
van 18 oktober 1995
van de heer DIRK VAN MECHELEN

Kleinschalige waterzuivering – Subsidiëring

Op 1 februari jongstleden besliste de Vlaamse regering kleinschalige waterzuiveringsinitiatieven, bij voorkeur plantenzuiveringssystemen, te stimuleren door er subsidies aan toe te kennen. Er is echter niet vermeld aan welke criteria de zuiveringssystemen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

1. Gaat het enkel om initiatieven tot zuivering van huishoudelijk afvalwater, of komen ook systemen voor de behandeling van industrieel afvalwater in aanmerking?
2. Wat zijn de algemene technische karakteristieken waaraan de plantenzuivering moet voldoen (dichting naar de bodem toe, opbouw filter, soort waterplanten, overstortmogelijkheden bij gemengde rioolssystemen, hydraulische berekeningen ...)?
3. Aan welk zuiveringsrendement en welke effluentnormen moet de plantenzuivering voldoen en voor welke parameters (BOD, COD, P, N03, N02 ...)?
4. Wat zijn de garantievoorwaarden te geven door het ontwerpend studiebureau en welke garanties moet de bouwer van de plantenzuivering bieden?
5. Wie is verantwoordelijk voor het noodzakelijk onderhoud van de plantenzuivering?

Antwoord

1. Artikel 1-b van het besluit bepaalt: "Het project beoogt de zuivering van het afvalwater van 100 tot 300 effectief aangesloten inwoners. Het op termijn aansluitbare aantal inwoners binnen het betrokken zuiveringsgebied mag maximaal 500 bedragen".

Dit betekent dat het de zuivering van afvalwater

van inwoners betreft en dus enkel over de zuivering van huishoudelijk afvalwater gaat.

2. Wat de technische karakteristieken van de zuivering betreft, vermeldt artikel 1-b van het besluit:
  - "De installatie van een voorbehandelingsinstallatie bij de aan te sluiten woningen is verplicht". Een voorbehandelingsinstallatie is volgens Vlaam II minimaal een septische put die jaarlijks moet worden geruimd.
  - "Het oppervlaktewater (bron- en drainagewater) en het hemelwater van de verharde oppervlaktes (wegen, daken, parkeerplaatsen) moeten zo ver mogelijk afgekoppeld worden van het aan te sluiten rioleringsstelsel". Dit betekent dat enkel het afvalwater van de inwoners in de zuiveringsinstallatie wordt behandeld.

De dichting naar de bodem toe is afhankelijk van de doorlatendheid van de bodem en de noodzaak voor de eventuele bescherming van het grondwater.

De opbouw van de filter en de soort van waterplanten wordt bepaald door de code van goede praktijk. Een dergelijke code van goede praktijk is onder meer de publikatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van 1985: "Alternatieve waterzuiveringstechnieken – geïntegreerd waterkwaliteitsbeheer in landelijke gebieden". De Vlaamse administratie is op dit ogenblik tevens bezig met het opstellen van een vademecum over kleinschalige waterzuivering met planten, waarin de bestaande plantenwaterzuiveringssystemen zullen worden geëvalueerd en waarin per systeem een technische beschrijving van het concept, een toelichting bij de ontwerpparameters, de rendementen, de inpasbaarheid in het landschap en de verwerking en valorisatie van de eindproducten zullen worden gegeven.

Wat het ontwerp van overstorten bij gemengde rioolstelsels en de hydraulische berekeningen betreft, zijn de richtlijnen voor het ontwerp en de

berekening van rioolstelsels in Vlaanderen zoals opgenomen in omzendbrief AW/88-3 van 1988, van toepassing.

3. Wanneer bij het ontwerp van de installaties de code van goede praktijk wordt gevolgd, kunnen verwijderingsrendementen tussen 70 % en 90 % worden behaald, zowel voor BOD en zwevende stoffen als voor fosfor en stikstof.

De in Vlarem II opgenomen normen voor de behandeling van stedelijk afvalwater voor installaties minder dan 500 IE, zijn overeenkomstig artikel 5.3.1.3. § 2-4 niet van toepassing voor zuivering door middel van plantensystemen. De installaties dienen steeds aan de voorwaarden van de milieu- en bouwvergunning te voldoen.

4. Het studiebureau is bij het ontwerp van een installatie verantwoordelijk voor de correcte uitvoering van de hem gevraagde opdracht, dit is hier het ontwerp van een kleinschalige waterzuivering door middel van planten overeenkomstig bovengenoemd besluit en de opgelegde vergunningsvoorwaarden, en dit volgens de code van goede praktijk. De bouwer van de installatie is verantwoordelijk voor de correcte uitvoering van de werken die hem worden toegewezen.
5. Vermits de gemeente bouwheer en eigenaar is van de installatie, is zij verantwoordelijk voor het onderhoud ervan.

**Vraag nr. 2
van 18 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Bos- en natuurgebieden Limburg – Overheidsaankopen

Graag had ik van de minister vernomen :

- welke natuurgebieden en bossen in 1994-1995 in Limburg werden aangekocht door het Vlaams Gewest ;
- welke natuurgebieden of bossen in Limburg in optie werden genomen om eventueel te verwerven in 1995 of later.

Antwoord

1. De volgende natuurgebieden en bossen, gelegen in Limburg, werden in de periode 1994-1995 aangekocht door het Vlaams Gewest :

a) natuurgebieden

Gorenbroek – Halen	2.2120 ha
Boschweyer – Zonhoven	5.0471 ha
Ten Haagdoornheide	11.6008 ha
Ortolanen – Peer	12.8710 ha
Mangelbeek – Houthalen	2.4250 ha
Oudsberg – Meeuwen-Gruitrode	11.2022 ha
	<hr/>
	45.3581 ha

b) bossen

1994 : 147 ha 40 a 7 ca
1995 : 142 ha 10 a 63 ca.

Een verdeling per jaar en per gemeente is als bijlage bijgevoegd.

2. Wat de opties betreft inzake verwerving in 1995 en volgende jaren is de situatie als volgt :

a) natuurgebieden

Aankoopopdracht gegeven aan het comité tot aankoop voor :

De Dijken – Diepenbeek	6.5141 ha
Berwijn – Voeren	11.6719 ha
	<hr/>
	18.1860 ha

Volgende aankopen op het programma ingeschreven voor het jaar 1995 en volgende :

Dilsen – Maasoeveren	9 ha
Zwarte beekvallei	30 ha
Hasselt – Herkenrode	90 ha
Bree	30 ha
Zonhoven	5 ha
Oudsberg	14 ha
Ten Haagdoornheide	12 ha
Mangelbeek	15 ha
Peer – Ortolanen	10 ha
	<hr/>
	215 ha

b) bossen

Er zal worden gepoogd om voor het jaar 1995 en 1996 onder meer volgende oppervlakten te verwerven :

- 1) 305 ha bossen en landbouwgronden gelegen te Meeuwen-Gruitrode ;
- 2) onteigening van afgerond 205 ha gronden te Lommel met het oog op de creatie van een schermbos ;
- 3) uitbreiding van het domeinbos St.-Jansberg te Zelem Halen.

Deze opgave is niet limitatief. De aankoop is immers ook voor een stuk afhankelijk van de verkoopsoffertes die zich in de loop van de volgende jaren zullen voordoen.

Uiteraard blijft de aankoop van enclaves in bestaande domeinbossen, rekening gehouden met de beschikbare kredieten, verder lopen gedurende de volgende jaren.

Aankopen 1994 provincie Limburg

Bilzen	11 ha 90 a 94 ca
As	49 a 80 ca
Zutendaal	4 ha 16 a 39 ca
Meeuwen-Gruitrode	4 ha 83 a 80 ca
Hechtel-Eksel	8 ha 16 a 11 ca
Lanaken	20 ha 70 a 01 ca
Heusden-Zolder	1 ha 17 a 79 ca
Voeren	1 ha 37 a 80 ca
Diepenbeek	51 ha 54 a 33 ca

Kortesseem	1 ha 99 a 36 ca
Opglabbeek	14 ha 69 a 36 ca
Dilsen	26 ha 33 a 00 ca
<hr/>	
Totaal 1994	147 ha 40 a 07 ca

Aankopen 1995 provincie Limburg

Hechtel-Eksel	9 ha 18 a 63 ca
Bilzen	49 ha 49 a 68 ca
Overpelt	20 ha 98 a 94 ca
Dilsen	8 ha 84 a 24 ca
Zonhoven	39 ha 73 a 24 ca
Houthalen	19 a 80 ca
Neerpelt	3 ha 87 a 73 ca
Tongeren	2 ha 08 a 40 ca
Bree	7 ha 69 a 97 ca
<hr/>	
Totaal 1995 (*)	142 ha 10 a 63 ca

(*)De afdeling Bos en Groen heeft slechts weet van een aankoop op het ogenblik dat een aankoopakte wordt ontvangen. Bovenvermelde lijst werd afgesloten midden oktober 1995. Het is derhalve best mogelijk dat er ondertussen nog een grotere oppervlakte werd verworven in de provincie Limburg.

Vraag nr. 5 van 26 oktober 1995 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Bekendmaking duinenbesluit – Vande Lanotte

De federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer Johan Vande Lanotte, maakte als eerste het bijkomend beschermingsbesluit voor de duinen bekend dat woensdag 4 oktober door de Vlaamse regering werd goedgekeurd. Dit ondanks het feit dat minister Vande Lanotte beleidsmatig niets met deze materie te maken heeft.

Ik neem aan dat de minister dit niet zo heeft gelaten. Welke maatregelen heeft hij genomen om te verhinderen dat bij een volgende gelegenheid de Vlaamse regering en het Vlaams parlement weer voor schut worden gezet ?

Welke stappen heeft de minister bij zijn collega in de federale regering gezet om dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden ?

P.S. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

Ik heb aan de federale minister van Binnenlandse Zaken mijn ongenoegen over dit voorval laten blijken.

In een mondelinge reactie daarop heeft de heer Vande Lanotte zich verontschuldigd voor de gang van zaken. Verder deelde hij mij mee dat hij aan zijn medewerkers de nodige instructies heeft gegeven om dergelijke mis-

plaatste uitingen van overdreven ijver in de toekomst te vermijden.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN, BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 14 van 20 september 1995 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen – Gelijke kansen

Vrouwen zijn goed aanwezig op de arbeidsmarkt als geheel. In leidende functies komen ze echter minder voor. Het is nochtans belangrijk ook hier vrouwen aan te treffen, wegens de voorbeeldfunctie.

1. Hoeveel mannen/vrouwen werken er op het kabinet van de minister en welke functies vervullen ze ?
2. Bestaan er, voor de administratieve diensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, gegevens inzake de verhouding mannen/vrouwen op de verschillende niveaus ? Waar kunnen die gegevens eventueel worden aangetroffen ?
3. Zijn er in die diensten werkgroepen of personen aangewezen voor de opvolging van het gelijke-kansenbeleid ?

Zo ja, zijn er al acties gevoerd en wat was het resultaat ervan ?

Zo neen, waarom niet en bestaan er concrete plannen ter zake ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid.

Vraag nr. 18 van 12 oktober 1995 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Polio-vaccinaties – Evolutie

De vaccinatie tegen polio van alle kinderen onder de 18 maanden is bij wet verplicht. De ouders kunnen de vaccinatie door een geneesheer naar keuze laten uitvoeren, eventueel kosteloos via onder andere Kind en Gezin. De gemeenten stellen de provinciale Gezondheidsinspectie op de hoogte van het aantal kinderen dat niet werd gevaccineerd. De laatste jaren stijgt het aantal niet-gevaccineerde kinderen zichtbaar.

Hoeveel kinderen werden niet gevaccineerd per provincie per jaar ?

Wat zijn de mogelijke oorzaken van de toename ?

Heeft de minister een actieplan ter zake ?

Antwoord

Bij de staatshervorming bleef de bevoegdheid met betrekking tot de wettelijk verplichte inenting een federale aangelegenheid. Ook het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de verplichte polio-inenting valt onder deze bevoegdheid. Het is mij dan ook niet mogelijk het Vlaams parlementslid cijfers te verstrekken betreffende het aantal niet-gevaccineerde kinderen.

Beslissingen inzake eventuele acties om de verplichte inenting tegen polio beter te laten naleven, dienen door de federale bevoegde minister te worden getroffen.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 47
van 2 oktober 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Loods- en veerboten – Vlag

Naar verluidt varen de schepen in opdracht van of eigendom van het Vlaams Gewest niet langer onder de vlag van de Vlaamse Gemeenschap. Onder meer op de loodsbotten en de veerdiensten zou onze vlag vervangen zijn door een stuk textiel met de Belgische kleuren.

Kan de minister dit bevestigen ?

Werd er daartoe opdracht gegeven en door wie ?

Wat waren in dat geval de beweegredenen ?

Antwoord

De vaartuigen van het Vlaams Gewest varen steeds onder de vlag van de Vlaamse Gemeenschap, ook als er opdrachten worden uitgevoerd voor rekening van de federale overheid. Wel is het zo dat de door België ondertekende internationale overeenkomsten voorschrijven dat schepen de vlag van hun land moeten voeren. De vlag is namelijk een uitwendig teken van de nationaliteit van een schip. Voor de bepaling van de nationaliteit van zijn schepen is het Vlaams Gewest afhankelijk van wat de federale wetgeving daarover bepaalt.

De vaartuigen van het Vlaams Gewest voeren dus ook de Belgische vlag. De Belgische vlag wordt gevoerd in de mast op het achterschip en de vlag van de Vlaamse Gemeenschap in de mast op de brug van het schip.

Vraag nr. 48
van 2 oktober 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare werken – Informatieborden

Tot voor kort verschenen er op iedere werf die door of

in opdracht van het ministerie van Openbare Werken werd aangelegd, gele borden met uitleg over de aard, de grootte en duur van de werken. Deze borden waren in de nationale kleuren en voorzien van ons nationaal symbool.

Naar verluidt zou dit niet langer het geval zijn voor nieuwe werven.

Kan de minister dit bevestigen ?

Werd er daartoe opdracht gegeven en door wie ?

Wat waren in dat geval de beweegredenen ?

Antwoord

Sedert een aantal jaren bestaan er concrete richtlijnen om bij werken ten laste van het Vlaams Gewest, aankondigingsborden te plaatsen met daarop een aantal concrete gegevens over de bouwplaats in kwestie. Het betreft onder meer de aard van de werken, het bedrag, de vermoedelijke einddatum. Vermits het werken betrof ten laste van het Vlaams Gewest, werd daarop het logo "Vlaamse Leeuw" afgebeeld.

Sedertdien is dit bord niet ingrijpend gewijzigd. Er werden enkel lichte aanpassingen uitgevoerd om de leesbaarheid te verbeteren.

Deze richtlijnen gelden nog steeds en worden strikt toegepast.

Gelet op deze toestand zijn de drie gestelde vragen niet aan de orde.

Vraag nr. 49
van 2 oktober 1995
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

A5 Peutie – Geluidshinder

De snelweg A5 (Antwerpen-Brussel) geeft ter hoogte van de Vilvoordse deelgemeente Peutie (km 4) zware verkeersoverlast. Vele tientallen woningen staan op nog geen 100 m van deze zeer drukke verkeersader.

Werden daar door de diensten van de minister reeds metingen uitgevoerd ?

Wordt er eventueel overwogen om daar geluidswerende panelen te plaatsen, zoals dat recentelijk trouwens langs dezelfde snelweg gebeurde ter hoogte van de deelgemeente Houtem ?

Antwoord

Langs de autosnelweg A1 (Brussel-Mechelen-Antwerpen) werden, ter hoogte van de Vilvoordse deelgemeente Peutie, tot op heden nog geen geluidsmetingen uitgevoerd.

Aan de administratie Wegen en Verkeer werd opdracht gegeven om daar geluidsmetingen uit te voeren.

Afhankelijk van de resultaten van deze metingen zal overwogen worden welke maatregelen dienen te worden getroffen.

Vraag nr. 50
van 3 oktober 1995
van de heer CARL DECALUWE

Betaling aannemers – Verwijlintresten

Bij de uitbetaling van aannemers die voor de Vlaamse overheid werken via het departement Openbare Werken, waren er in het verleden vaak problemen om de uitbetalingstermijn te respecteren. Verwijlintresten waren het onvermijdelijke gevolg.

Kan de minister mij meedelen welke de bedragen zijn die per jaar werden uitbetaald aan verwijlintresten sinds 1990 en dit opgesplitst per provinciale buitendienst ?

Welke maatregelen heeft het financieel management de voorbije periode genomen, om de bedragen aan verwijlintresten zo klein mogelijk te houden ?

Kan de minister mij mededelen welke basisallocatie wordt gebruikt om de verwijlintresten uit te betalen ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk om alle gevraagde gegevens te verzamelen tegen de gestelde termijn.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal een antwoord ten gronde worden verstrekt.

Vraag nr. 51
van 6 oktober 1995
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Haven Gent – Sanering La Floridienne en Geuzenhoek

In het gebied waar het Kluisendok moet gerealiseerd worden, bevinden zich twee black points, namelijk de oude industriële vestiging La Floridienne en het proefbaggerstort Geuzenhoek. Overeenkomstig het bodemsaneringsdecreet dient OVAM in te staan voor het saneren van deze zware vervuiling. Deze operatie is noodzakelijk voor de realisatie van het Kluisendok.

1. Werd La Floridienne inmiddels opgenomen op de lijst van prioritair te saneren black points, op te stellen door de Vlaamse regering ?
2. Werden de nodige financiële middelen gereserveerd ?
3. Heeft de minister reeds opdracht gegeven tot het daadwerkelijk ontmantelen van het baggerstort Geuzenhoek ? Zo ja, wanneer worden deze werken uitgevoerd ?

Antwoord

1. Deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.
2. Ook deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.
3. In het kader van vroeger aangegane verbintenissen

heeft het Vlaams Gewest de verplichting tot het zoeken van een oplossing kaderend in de door het havenbedrijf van de stad Gent vooropgestelde exploitatie van de terreinen gelegen aan de kaai-muur langs het Zeekanaal.

In tegenstelling tot de vroeger vooropgestelde oplossing, waarbij het stort Geuzenhoek diende verwijderd te worden, wordt thans eerder gewerkt in de richting van een realisatie van de bestemming op het gewestplan : industrieterrein.

Te dien einde werd zopas een door de afdeling Geotechniek opgezette campagne ter onderkenning van de geotechnische karakteristieken van de daar gestorte specie beëindigd.

Tegen eind 1995 – begin 1996 zal een volledig rapport beschikbaar zijn met alle geotechnische gegevens. Op basis van deze gegevens zal dan een offerte-aanbesteding gelanceerd worden om de bestemming te realiseren (consolidatie, gedeeltelijke verwijdering indien nodig...).

Deze werken kunnen mogelijk starten eind 1996, begin 1997.

Vraag nr. 52
van 6 oktober 1995
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Haven Gent – Aankoop terrein voor NMBS

Voor de exploitatie van de terminals gelegen rond het Petroleumdok in Gent, is het nodig dat de NMBS sporenbundels aanlegt. De grond hiervoor behoort toe aan een private vennootschap. De stad Gent heeft deze gronden tegen schattingswaarde willen aankopen. De Vlaamse regering gaf er echter in 1994 de voorkeur aan deze gronden zelf aan te kopen en ter beschikking te stellen van de stad Gent of de NMBS. Laatstgenoemde heeft deze werken aanbesteed in mei 1995 en kan met de uitvoering starten.

1. Heeft de Vlaamse regering inmiddels deze gronden aangekocht ? Zo neen, waarom niet ?
2. Is de aankoop van deze gronden opgenomen in de begroting ? Wanneer kunnen hiervoor middelen worden vrijgegeven ?

Antwoord

Wat de aankoop van de gronden ten behoeve van de NMBS betreft, kan ik het Vlaams parlementslid het volgende meedelen.

1. De gronden zijn op dit ogenblik nog geen eigendom van het Vlaams Gewest. Het Eerste Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen te Gent werd op datum van 2 oktober 1995 opdracht gegeven over te gaan tot verwerving van de gronden. De ondertekening van de aankoopakte is nog niet gebeurd omdat de verkoopster van de gronden, op het laatste ogenblik, een eis heeft geformuleerd tot het verkrijgen van een erfdiensbaarheid op het openbaar domein.

- Op de begroting 1995 werd een bedrag van 47.850.000 frank ingeschreven voor de aankoop van bedoelde gronden.

Vraag nr. 53
van 6 oktober 1995
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Haven Gent – Kaaimuur

Tussen "Gent Coal" en het Petroleumdok is in de Gentse haven nog ongeveer 500 meter kanaaloever niet voltooid. Er zijn zeer concrete vooruitzichten voor de vestiging op die plaats van een nieuwe stukgoedterminal die de Gentse haven zeer ten goede zou komen. Dit veronderstelt echter uiteraard een voorafgaandelijke bouw van een kaaimuur. De kostprijs hiervan bedraagt ± 300 miljoen frank.

- Is deze materie opgenomen in de begroting 1995 van het Vlaams Gewest ?
- Zo neen, bestaat de mogelijkheid om bijkomende financiële middelen te vinden teneinde de subsidiëring van dit project, van kapitaal belang voor Gent, nog mogelijk te maken op de begroting 1995 ?

Antwoord

- Deze kaaimuur is mij bekend als zijnde een prioritaire dossier voor de haven van Gent. Gelet op de eerste prioriteit voor de haven van Gent, zijnde het Kluisendok, werd dit dossier opgenomen in het reserveprogramma van het investeringsprogramma 1995.
- Het project werd opgenomen op het investeringsprogramma 1996. De werken zullen aanbesteed en vastgelegd worden overeenkomstig de beschikbare budgettaire middelen.

Vraag nr. 54
van 6 oktober 1995
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Haven Gent – Kluisendok

De realisatie van het Kluisendok is voor de Gentse haven van groot belang om verdere expansie qua watergebonden terreinen mogelijk te maken. De uitvoeringsdossiers ter zake zijn "beslissingsrijp". Op de begroting 1995 van het Vlaams Gewest zijn de kredieten uitgetrokken voor de uitvoering van de eerste fase.

De minister heeft begin september 1995 zijn instemming betuigd met de aanbesteding van het dossier voor de realisatie van de eerste 1200 meter kaaimuur (aanbesteding 16 november 1995).

- Is er, gezien de dringendheid van het dossier met de aanbesteding op 16 november 1995, een vastlegging op de begroting 1995 ?
- Wanneer geeft de minister toelating voor de aanbesteding van de baggerwerken in het Kluisendok ? Op welke manier zal de baggerspecie gestort worden ?

Antwoord

- Het nodige wordt gedaan opdat de eerste schijf der werken kan vastgelegd worden lastens de kredieten van de begroting 1995. Op de begroting is trouwens onder artikel II. A.20 van het VIF een bedrag van 302 miljoen frank uitgetrokken.
- Het initiële bestek van de baggerwerken wordt thans herwerkt en opgesplitst in twee afzonderlijke bestekken, met name een bestek voor het vrijbaggeren van de kaaimuren langs het Zeekanaal naar Gent (1ste fase) en een bestek voor het baggeren van het dok (2de fase). Deze baggerwerken stemmen overeen met de opsplitsing in twee fasen van de bouw van de kaaimuren voor het Kluisendok. De aanbesteding van de 1ste fase der baggerwerken is gepland in 1996.

De infrastructuurbaggerspecie zal worden gestort op de terreinen achter de kaaimuren met het oog op het bouwrijp maken van de industrieterreinen. De baggerspecie zal vermoedelijk via een cutterzuiger en persleidingen naar deze terreinen worden getransporteerd. Vervuilde specie, die zich eventueel op de taluds heeft afgezet, zal voorafgaandelijk verwijderd worden.

Vraag nr. 55
van 6 oktober 1995
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Dampoort Gent – Heraanleg

Aan de Dampoort in Gent werd in 1973 een fly-over in metaal geconstrueerd als voorlopige oplossing voor 10 jaar.

De Dampoort is een bijzonder druk verkeerspunt en verdient, in het kader ook van de Gentse ring, een globale aanpak. Naar verluidt worden reeds jaren studies en projecten hieromtrent uitgewerkt (onder meer supprimeren goederenstation, brug over het Handelsdok, zwaairom als rotonde). Soms krijgt men de indruk dat door irrealistische en onbetaalbare alternatieven een kordate aanpak van de problemen aan de Dampoort voortdurend op de lange baan wordt geschoven.

- Is er al beslist op welke manier het verkeersknooppunt-Dampoort zal worden ingericht ? Wat zijn de verschillende knelpunten ?
- Wat zijn de geplande fasen en hoeveel gaan ze kosten ?
- In welke fase is het slopen van de metalen fly-over gepland ?
- Zijn de werken voor de overbrugging van de Pauwvertakking inmiddels aanbesteed ? Wanneer worden deze werken aangevat ?
- Zijn er onderhandelingen gevoerd met de NMBS om het goederenstation aan de Dampoort te annuleren ? Wat zijn hiervan de resultaten ?
- Wat is er eventueel al beslist inzake de aanleg van een brug over het Handelsdok, tussen de Afrikalaan en de Muidelaan ?

Antwoord

1. Het verkeersknooppunt Dampoort wordt heringericht in de vorm van een rotonde rondom de zwaai-kom. Het verkeer zal dan rond de zwaai-kom rijden in tegenuurwijzerzin en beschikt hierbij over 3 rijstroken. Hiertoe is het noodzakelijk dat de Kasteelsluis gelijkgronds overbrugd wordt (plaatbrug met totaalbreedte $\pm 20,00$ m). Als voornaamste knelpunten gelden :

- de verkeersstroom stadinwaarts via de Dampoortstraat (morgenpiek) ;
- de verkeersstroom staduitwaarts via de Hagedlandkaai (avondpiek) ;
- de doorgang van de rotonde ter hoogte van het goederenstation (in afwachting dat dit gebouw wordt afgebroken) ;
- de verbinding vanuit de richting Kasteellaan voor het verkeer met bestemming Koopvaardijlaan.

2. De werken voor de herinrichting van het Dampoortknooppunt zullen uitgevoerd worden in een viertal opeenvolgende fasen met de bedoeling de doorgang van het verkeer (stad in- en uitwaarts verkeer, rondgaand verkeer rond de zwaai-kom) tijdens de volledige duur der werken te verzekeren.

Vooropgestelde totale uitvoeringstermijn : 16 kalendermaanden.

Raming kostprijs : 90,5 miljoen frank ten laste van Openbare Werken, 60 miljoen frank ten laste van Aquafin, 8,65 miljoen frank ten laste van de stad Gent.

De kostenraming van de werken voor De Lijn dient nog te worden overgemaakt.

3. De afbraak van de stalen fly-over is gepland in de loop van fase 2, met name op het ogenblik dat de plaatbrug over de Kasteelsluis wordt gebetonneerd. Fase 2 situeert zich tussen de vierde en de achtste maand van de uitvoeringstermijn. Het stalen viaduct moet dus uiterlijk acht maanden na de start van de werken worden afgebroken.

4. De aanbesteding voor de heraanleg van het Dampoortknooppunt 1ste fase is gepland voor eind januari 1996. Rekening gehouden met de goedkeurings-termijn van de aanbestedingsbundel – het betreft hier een gemengd dossier – kan worden vooropgesteld dat de werken in de loop van mei 1996 van start kunnen gaan.

5. Sedert enkele maanden zijn inderdaad onderhandelingen gestart met de NMBS. Door deze maatschappij werd de mogelijkheid gesuggereerd om het goederenstation Oost af te breken en een deel van de spoorwegzate vrij te geven voor de aanleg van de verbinding Kasteellaan-Oktrooiplein. In overleg met de NMBS, de stad Gent en De Lijn wordt nu nagegaan welke nieuwe perspectieven hierdoor ontstaan om aan het project Dampoort een ruimere dimensie te geven waarin het fietsers- en voetgangersverkeer op een veilige manier kan worden ingeschakeld en voldoende parkeerruimten kunnen

worden ingebouwd. Teneinde het studiewerk voor de verdere uitbouw van het project op een gecoördineerde manier te laten verlopen, werd een administratieve en een technische werkgroep opgericht waarin afgevaardigden van alle betrokken partijen vertegenwoordigd zijn. Na de eerste fase, zoals hierboven geschetst, dienen hierop aansluitend volgende fasen in uitvoering te gaan :

fase 2 : het bouwen van de brug over het Handelsdok die, als sluitstuk van de ring, de verbinding zou vormen tussen de Gasmeterlaan, het Neuseplein en de Muidelaan aan de ene zijde en de Koopvaardijlaan-Afrikalaan aan de overzijde van het Handelsdok ;

fase 3 : de aanleg van de tunnel onder het Dampoortknooppunt richting Koopvaardijlaan (na afbraak van het station Oost) ;

fase 4 : verplaatsing wegenis Kasteellaan naar de terreinen NMBS plus de afbraak van de brug over de Kasteelsluis.

6. De bouw van een brug over het Handelsdok zou als eerste fase kunnen volgen op de aanleg van de rotonde rondom de zwaai-kom.

De brug vormt namelijk de verbinding tussen gewestwegen aan beide zijden van het Handelsdok en wordt bijgevolg niet gehypothekeerd door nog te voeren besprekingen met andere instanties zoals de NMBS, De Lijn en de stad Gent. Binnenkort zullen de gedetailleerde opmetingen in de omgeving van de geplande brug – die een vrije hoogte van 7,00 m boven het wateroppervlak moet hebben – worden uitgevoerd, waarna een nauwkeurige raming van het kunstwerk kan worden opgemaakt (voorlopige raming 120 miljoen frank). De kosten voor de bouw van deze brug kunnen door het Vlaams Gewest worden gedragen.

Het is evenwel duidelijk dat er een akkoord (technisch en principieel) moet zijn tussen alle betrokken partijen – en dit over het gehele project zoals beschreven onder de punten 6 en 7 – vooraleer een onderdeel ervan wordt aangevat.

Vraag nr. 56
van 6 oktober 1995
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Kanaal Gent-Terneuzen – Baggerstortcapaciteit

Het op peil houden van de diepgang in de haven en in de dokken is van essentieel belang voor de Gentse haven. Een verminderde diepgang stoot scheepvaart af. Tot op heden kon de baggerspecie gestort worden in de Callemansputte in Zelzate en op de Geuzenhock. Dit is niet meer mogelijk.

1. Welke maatregelen heeft de minister getroffen om op korte termijn permanent over voldoende baggerstortcapaciteit te beschikken voor de Gentse Kanaalzone ?
2. Welke terreinen komen in aanmerking om het sterk vervuilde slib van het bedoelde kanaal te bergen ?

Antwoord

1. Er is een dossier voor een bouw- en milieuvergunning ingediend voor het terrein Callemansputte te Zelzate. Blijkens dit dossier is er door dijkverhoging voldoende capaciteit om gedurende drie jaar baggerspecie uit het Gentse Zeehavengebied te storten. Een bestek voor onderhoudsbaggerwerk voorziet in onder andere het zogenaamde onderwaterploegen, waarbij ondiepten in de waterweg worden afgetopt en naar grotere diepten verplaatst. De aanbesteding van deze onderhoudsbaggerwerken gaat door op 7 december 1995.
2. Behalve de Callemansputte, worden in een MER-studie thans ook de terreinen gelegen langs de Kennedylaan onderzocht als potentiële baggerstortterreinen.

Vraag nr. 57
van 6 oktober 1995
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Nieuwe zeesluis Terneuzen – Beleidsonderzoek

De realisatie van de nieuwe zeesluis in Terneuzen is één van de sleutelprojecten voor de verbetering van de nautische toegankelijkheid van de haven van Gent.

In 1993 werd met de Nederlandse regering overeengekomen een inhoudstafel op te maken voor een beleidsstudie op korte termijn inzake deze zeesluis. Deze inhoudstafel werd inmiddels goedgekeurd door de Technische Scheldecommissie. Het Vlaams Gewest zou optreden als opdrachtgever voor deze studie.

1. Werd deze studie inmiddels toegewezen? Zo ja, wanneer en aan wie? Zo neen, wat is de reden van dit getalm?
2. Is het juist dat het zeesluisdossier wordt gekoppeld aan een soortgelijke studie voor het Baalhoekkanaal? Zo ja, vertraagt dit het zeesluisdossier?
3. Wenst de Vlaamse regering hoe dan ook een nieuwe zeesluis in Terneuzen om de nautische toegankelijkheid van de Gentse haven te verhogen? Zo ja, welke positieve stappen heeft zij daarvoor gezet?

Antwoord

1. De beleidsanalyse die erin bestaat de beleidsinstaties een brede probleemverkenning en omgevingsbeschrijving te verschaffen teneinde de ontwikkelingsmogelijkheden van de havenregio Gent-Terneuzen voor de toekomst te vrijwaren, werd nog niet toegewezen.

Er werd voorgesteld deze studie toe te wijzen aan een consortium van studiebureaus. De juridische grondslag, conform de wet op de overheidsopdrachten, wordt thans onderzocht.

2. De beleidsanalytische studie voor de verbetering van de maritieme toegang tot de haven van Gent is

niet gekoppeld aan die van de toegang tot de Waaslandhaven.

3. Voor een land dat 2/3 van zijn industriële produktie uitvoert, hoeft het strategisch belang van de maritieme toegangswegen naar zijn zeehavens niet te worden aangetoond. Het investeren in de havens en maritieme toegangswegen kan omschreven worden als het consolideren, en zo mogelijk verstevigen, van de rol van Vlaanderen als distributiecentrum. Deze doelstelling werd door de opeenvolgende regeringen onderschreven.

Voor de verbetering van de maritieme toegankelijkheid van de zeehavens werden in het Vlaams Infrastructuurplan en in de meerjarenplanning van de administratie een aantal projecten opgenomen, onder andere de bouw van de nieuwe sluis te Terneuzen.

Dergelijke projecten zijn zeer omvangrijk, eisen een lange voorbereidingsperiode en vergen de inzet van belangrijke financiële middelen. In dit geval is ook een verdrag met Nederland noodzakelijk.

Dat er thans een akkoord bestaat met Rijkswaterstaat over de besluitvormingsprocedure met betrekking tot de bouw van een nieuwe zeesluis, is een belangrijke stap in de goede richting.

Vraag nr. 58
van 10 oktober 1995
van mevrouw LYDIA MAXIMUS

Voetgangersbrug Rumst-Mechelen-Willebroek – Dossier

Door de dienst van de Zeeschelde werd reeds geruime tijd geleden een project uitgewerkt om een voetgangersbrug te bouwen die over de Rupel en de Dijle de gemeenten Rumst, Mechelen en Willebroek voor voetgangers en fietsers verbindt.

Dit project geeft een zeer belangrijke meerwaarde aan de ontsluitingsmogelijkheden op dit kruispunt van vele paden en biedt aan de schoolgaande jeugd een veel verkeersveiliger alternatief voor de drukke verkeersaders in de regio.

Ondanks al de positieve reacties aan beide zijden van de Rupel en het feit dat reeds een openbare prijsbidding werd opgevraagd, blijkt dit dossier op een dood spoor te zijn beland. Het ontbreken van de bouwvergunning, en in het bijzonder de problemen verbonden aan het werken in een beschermd landschap, hinderen de afwikkeling van het dossier. Rekening gehouden met de voordelen die dit project te bieden heeft, lijkt het mij aangewezen de uitvoering van het werk niet verder te vertragen en het project goed te keuren. De dubbele bevoegdheid van de minister, Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening, moet het mijns inziens mogelijk maken de verschillende belangen te verzoenen.

Werd dit dossier intussen reeds goedgekeurd?

Zo ja, voor wanneer is de aanvang van de werken gepland?

Antwoord

De aanbesteding van de werken voor het project voetgangersbrug Rumst-Mechelen-Willebroek heeft plaats gehad op 18 augustus 1994 in de vorm van een algemene offerteaanvraag (bijzonder bestek nr. C4/94.C.11). De ontwerpen die voldeden aan de criteria van dit bijzonder bestek werden voorgelegd aan de commissie Monumenten en Landschappen. Geen enkel ontwerp kan echter de goedkeuring van deze commissie wegdragen. Teneinde uit de impasse te geraken werd aan de afdeling Juridische Dienstverlening advies gevraagd omtrent het opmaken van een aanvaardbaar ontwerp door de beste bieder en dit in samenspraak met de afdeling Monumenten en Landschappen. Deze denkpiste bleek juridisch niet mogelijk te zijn. Het dossier werd derhalve niet goedgekeurd.

Gezien de stand van zaken van de uitvoering van het investeringsprogramma 1995, dat geen ruimte meer biedt voor de uitvoering van dit project, wordt voorgesteld de bruggen in kwestie in te schrijven op de begroting 1996 onder post II.A.24 van het VIF.

In samenspraak met de afdeling Monumenten en Landschappen zal door de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten een ontwerp worden opge maakt dat aan de nodige vormvereisten en criteria voldoet, zodat de aanbesteding alsnog kan doorgaan in 1996.

Vraag nr. 59
van 10 oktober 1995
van de heer JAAK GABRIELS

Indijking Maas – Stand van zaken

Eind vorig jaar werd Vlaanderen – en Limburg in het bijzonder – getroffen door omvangrijke overstromingen met veel praktisch leed en menselijke ellende tot gevolg.

Tal van initiatieven werden aangekondigd om delen van de Maas in te dijken om deze waterellende in de nabije toekomst te voorkomen.

Inmiddels nadert het jaareinde alweer met rasse schreden.

Kan de minister mij meedelen hoever deze plannen uitgevoerd zijn in vergelijking met de toestand in december 1995 ?

Graag een concrete opsomming van de werken die reeds werden voltooid.

Antwoord

Wat de indijking van de Maas betreft, werden er in vergelijking met de toestand in december 1993 reeds talrijke werken uitgevoerd ter versteviging van de zomer- en winterdijken, namelijk :

- de dijk in Dilsen-Stokkem werd op de aangetaste plaats zwaar verstevigd ;
- de muur in Heppeneert, ter plaatse van de Zanderbeek, werd gedicht ;

- de bunker in de Labaerdijk te Maaseik werd afgebroken en de oever werd ter plaatse versterkt ;
- de zomerdijken werden op talrijke plaatsen verstevigd met breukstenen, zoals in Kotem-Hal, Dilsen-Stokkem en afwaarts de brug in Maaseik ;
- de nieuwe winterdijk in Elen-Heppeneert (ter vervanging van de oude Pastoordijk) werd voltooid en de dienstweg werd opengesteld voor voetgangers en fietsers. De Kogbeek werd voorzien van een terugslagklep zodat het Maaswater bij hoge waterstand niet landinwaarts kan stromen ;
- de dijkmuur in Uikhoven werd verstevigd en de wegen werden gedicht ;
- de dijkverbeteringswerken tussen Uikhoven en Geneuth (Maasmechelen) werden respectievelijk aanbesteed op 20 oktober 1994 en 10 november 1994. De werken kunnen nog niet worden aangevat omdat de nodige gronden nog niet verworven zijn. De goedkeuring van het dijkendecreet is echter achterwege gebleven. Dit decreet houdt in dat alle noodzakelijke waterkeringswerken uitgevoerd mogen worden op de onroerende goederen die gelegen zijn langs de rivier. Men dient dus vooralsnog omtrentingen door te voeren via het Aankoopcomité ;
- voor het bepalen van de optimale bescherming van het mijnverzakkingsgebied werd een beperkte aanbesteding voor een studieopdracht uitgeschreven (eerste fase). Ten gevolge van een procedurefout moet een heraanbesteding gebeuren. Afhankelijk van de resultaten van deze studie zal het tracé van de winterdijken worden bepaald.

Vraag nr. 60
van 12 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

De Lijn – Halte-reclame

Bij de halte-infrastructuur van De Lijn hoort steeds reclame. Economische redenen zullen allicht hieraan ten grondslag liggen. Ecologisch betekent dit echter vaak gezichtsvervuiling.

Moet er voor het ophangen van deze reclame toelating worden gevraagd ? Aan wie ?

Bestaat er een normering waaraan deze reclame moet voldoen ? Werd de ecologische weerslag van deze reclame al bestudeerd ? Hoeveel inkomsten halen De Lijn – of anderen – uit deze reclamepanelen ?

Antwoord

De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn is geen eigenaar van schuilhuisjes.

Het plaatsen, onderhouden en herstellen ervan behoort tot de bevoegdheid van de gemeenten.

De publicitaire schuilhuisjes worden, na overeenkomst met de gemeenten, opgericht en onderhouden door publiciteitsfirma's.

De Lijn heeft geen bevoegdheid wat de toelating tot het ophangen van reclame betreft, noch wat de normen aangaat waaraan deze moet voldoen. Evenmin heeft zij inkomsten uit deze reclamepanelen.

Voor de gesubsidieerde schuilhuisjes kunnen de gemeenten een beroep doen op bijdragen van het Vlaams Gewest. De kosten ervan worden dan als volgt verdeeld : 70 % voor het Vlaams Gewest, 25 % voor de gemeente en 5 % voor De Lijn.

Deze schuilhuisjes dragen geen reclame.

Vraag nr. 61
van 12 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

De Lijn – Halte-toerusting

De Lijn besteedt veel aandacht aan de halte-toerusting. Zo kan men er vuilnisbakken vinden en soms telefoons.

Graag had ik van de minister vernomen

- welke elementen doorwegen in de beslissing om al dan niet vuilnisbakken, telefooncellen... te installeren ;
- of de beslissing wordt genomen door De Lijn of door de plaatselijke gemeente ;
- of er wederzijdse afspraken bestaan tussen De Lijn en de betrokken gemeenten in verband met financiering en onderhoud.

Antwoord

De halte-accommodatie behoort tot de verantwoordelijkheid van de gemeente. Zij beslist, na overleg met De Lijn, om schuilhuisjes en de bijbehorende uitrusting aan te kopen en te plaatsen. De keuze van de halte-accommodatie wordt bepaald door verschillende factoren zoals :

- aantal op- en afstappende reizigers ;
- voor- en natransport met fiets of wagen ;
- overstapmogelijkheden naar andere stads- en streeklijnen of spoorwegen ;
- invloedsgebied van de halte.

Het onderhoud en de herstellingen van de halte-accommodatie vallen tevens onder de bevoegdheid van de gemeente.

In de informatie- en sensibiliseringscampagne Op 1 Lijn naar de Vlaamse gemeenten toe, schuift De Lijn de halten als één van de drie pijlers naar voren. Via de campagnekrant, het handboek Op 1 Lijn, provinciale contactdagen, de halte-brochure en de persoonlijke contacten tussen de verantwoordelijke technische diensten van de gemeente en de verantwoordelijke halte-accommodatie van De Lijn, tracht De Lijn de gemeenten bewust te maken van hun verantwoordelijkheid inzake de halte-accommodatie.

Sinds juni 1994 kunnen de gemeenten genieten van een nieuwe subsidiëringsregeling. Zo kunnen de gemeenten

nieuwe schuilhuisjes, fietsenstallingen en afvalbakken aankopen tegen aantrekkelijke prijzen. De verdeelsleutel van de kostprijs is 70 % ten laste van het Vlaams Gewest, 5 % ten laste van De Lijn en 25 % ten laste van de gemeente.

Bij iedere bestelling van deze nieuwe halte-accommodatie wordt een overeenkomst afgesloten tussen de gemeente en De Lijn die de wederzijdse verantwoordelijkheden vastlegt. Door deze overeenkomst wordt de gemeente verplicht regelmatig de halte-accommodatie te onderhouden en te herstellen.

Zo zullen binnen een termijn van zes jaar 1.800 schuilhuisjes (3 types), 18.000 fietsstallingen (gemiddeld 10 stellingsplaatsen per halte onderverdeeld in diverse types) en 1.800 afvalbakken worden geplaatst langs de stads- en streeklijnen van De Lijn. Hierdoor wordt niet alleen de halte-infrastructuur gemoderniseerd en uniform gemaakt, maar wordt eveneens het wachtcomfort van de reizigers verbeterd.

Vraag nr. 62
van 12 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gemeentelijke signalisatieplannen – Stand van zaken

Tegen 1 januari 1995 moesten de Vlaamse gemeenten een signalisatieplan opstellen. Op de gestelde datum waren slechts enkele gemeenten in orde. De minister gaf de gemeentebesturen bijgevolg tijd tot 1 juli 1995 om zich hiermee in regel te stellen.

Welke gemeenten zijn deze verplichting nog niet nagekomen ?

Is de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer al begonnen met het verwijderen van de niet-reglementaire borden langs de gewestwegen ?

Welke sanctie krijgen de gemeenten opgelegd die niet in orde zijn ?

Antwoord

1. De toestand van de inventaris van de signalisatieborden, opgesplitst per provincie, is de volgende.
  1. Provincie West-Vlaanderen
    - a) Goedgekeurd gemeentelijk globaal signalisatieplan :

Anzegem, Blankenberge, Bredene, Hoogledede, Kuurne (gedeeltelijk), Middelkerke, Oostende, Oudenburg, Spiere-Helkijn, Torhout.
    - b) Gemeentelijk globaal signalisatieplan in behandeling maar nog niet goedgekeurd :

Alveringem, Izegem, Knokke-Heist, Koksijde, Kortrijk, Nieuwpoort, Oostkamp, Zonnebeke.
    - c) Initiatief voor opstelling van globaal signalisatieplan genomen :

Ardooe, Ichtegem, Oostrozebeke.

- d) De overige 43 gemeenten en steden beschikken nog niet over een dergelijk plan.
2. Provincie Oost-Vlaanderen
- a) Goedgekeurd gemeentelijk globaal signalisatieplan :
- Hamme, Waasmunster, Dendermonde (uitsluitend industrie), Lokeren, Aalst, Oudenaarde, Berlare, Zottegem, Wetteren.
- b) en c) gegevens niet bekend.
- d) De overige 59 gemeenten en steden beschikken nog niet over een dergelijk plan.
3. Provincie Limburg
- a) Goedgekeurd gemeentelijk globaal signalisatieplan :
- As, Bocholt, Borgloon, Bree, Dilsen, Overpelt, Sint-Truiden, Voeren, Zutendaal.
4. Provincie Vlaams-Brabant
- a) Goedgekeurd gemeentelijk globaal signalisatieplan :
- Bierbeek, Diest, Haacht, Leuven, Oud-Heverlee, Tienen.
- b) Gemeentelijk globaal signalisatieplan in behandeling :
- Dilbeek, Herne, Lubbeek, Sint-Genesius-Rode, Steenokkerzeel.
- c) Gegevens niet bekend.
- d) De overige gemeenten en steden beschikken nog niet over een dergelijk plan.
5. Provincie Antwerpen
- a) Goedgekeurd gemeentelijk globaal signalisatieplan :
- Heist-op-den-Berg, Ravels, Schoten, Genk, Gingelom, Hamont-Achel, Hechtel-Eksel, Heusden-Zolder, Lanaken, Lommel, Lummen, Maasmechelen, Meeuwen, Neerpelt, Peer, Riemst, Tessenderlo, Tongeren, Welken, Zonhoven.
- b) Gemeentelijk globaal signalisatieplan in behandeling maar nog niet goedgekeurd :
- Diepenbeek, Ham, Herk-de-Stad, Houthalen, Kinrooi, Kortesseem, Leopoldsburg, Maaseik.
- c) Initiatief voor opstelling van globaal signalisatieplan genomen :
- Hasselt, Nieuwerkerken (geen borden op gewestwegen).
- d) Beschikken nog niet over een dergelijk plan :
- Alken, Beringen, Bilzen, Halen, Heers, Herstappe, Hoeselt.
- b) Gemeentelijk globaal signalisatieplan in behandeling maar nog niet goedgekeurd :
- Beerse, Borsbeek, Brasschaat, Edegem, Kasterlee, Lille, Mechelen, Merksplas, Mol, Mortsel, Olen, Oud-Turnhout, Puurs, Sint-Katelijne-Waver, Willebroek.
- c) Initiatief voor opstelling van globaal signalisatieplan genomen :
- Aartselaar, Antwerpen, Essen, Geel, Herentals, Kontich, Meerhout, Westerlo.
- d) De overige gemeenten en steden beschikken nog niet over een dergelijk plan.
2. De administratie Wegen en Verkeer is begonnen met de opruiming van de niet-reglementaire borden, waarbij enkel de conforme en vergunde borden ongemoeid worden gelaten.
3. Een rechtstreekse sanctie ten overstaan van de gemeenten die niet in orde zijn, bestaat niet. Enkel worden door de administratie geen vergunningen meer afgeleverd wanneer de gemeente niet beschikt over een goedgekeurd signalisatieplan.

**Vraag nr. 1
van 18 oktober 1995
van de heer WARD BEYSEN**

N14 Massenhoven-Lier – Stand van zaken

Het afbreken en vervangen van de bruggen op de E313 Boudewijnsnelweg tussen Hasselt en Antwerpen geschiedt in fasen. Momenteel zijn twee bruggen ter hoogte van Grobbendonk aan de beurt. De voltooiing van deze werken wordt verwacht tegen maart 1996, waarna de volgende bruggen worden aangepakt. In nog een volgende fase, niet eerder dan 1997, zou de brug van de N14 in Massenhoven worden afgebroken. Het huidige bouwwerk zou echter enkel in dienst blijven wanneer de N14 een nieuw tracé krijgt, dwars door het landelijke Viersel. Tegen deze rechtekking van de N14 rees recentelijk heel wat protest. Anderzijds is het voor iedereen duidelijk dat het huidige tracé de verkeersstroom niet langer meer aankan, met alle gevolgen van dien. Intussen is het onduidelijk welke beslissing men zal nemen.

1. Is de aanpak van de brug van de N14 in Massenhoven inderdaad pas gepland voor 1997 ?
2. Wat is de stand van zaken in het dossier over de rechtekking van de N14 tussen Massenhoven en Lier ?

Antwoord

De aanbesteding voor de afbraak en de heropbouw van de brug over de E 313 in Massenhoven is gepland voor 1996.

Wat de situatie van de N 14 Viersel betreft moet erop worden gewezen dat de gemeente destijds opteerde voor de rechtekking van de N 14. Thans vraagt de gemeente om af te zien van deze rechtekking.

Als alternatief stelt het gemeentebestuur voor de bestaande weg zodanig uit te bouwen dat aan alle veiligheidsnormen wordt voldaan.

De opportuniteit van deze wijziging moet worden onderzocht. Die is afhankelijk van een voorafgaande studie van de bestaande weg. De aanpassing van de bestaande weg kan slechts gebeuren mits uitvoering van meerdere en dure onteigeningen in de bouwzone.

Momenteel wordt een opmeting voltooid van de bestaande toestand. Hierna kan, rekening gehouden met de resultaten van voormelde studie, een aangepast uitvoeringsprogramma worden opgesteld.

Een beslissing omtrent het al dan niet uitvoeren van de rechtekking is ook afhankelijk van de resultaten van dit onderzoek.

Vraag nr. 2
van 18 oktober 1995
van de heer FREDDY SARENS

Ring Willebroek – Openstelling

Enkele maanden geleden hadden we de gelegenheid de werken aan de ring rond Willebroek te bezoeken.

De openstelling van deze ring werd gepland voor oktober 1995.

Kan deze datum worden aangehouden of lopen de werken vertraging op ?

Antwoord

1. De werkzaamheden aan de ring rond Willebroek zijn praktisch voltooid. Gelet op de conceptiewijziging – tijdens de uitvoering – en gelet op het weerverlet is de te verwachten einddatum verschoven naar $\pm$ einde november 1995. Al het nodige wordt gedaan om de werken op dat ogenblik ook gebruiksklaar te hebben.
2. Bij normale weersomstandigheden mag aldus worden verwacht dat de ring rond Willebroek omstreeks begin december 1995 zal kunnen worden opengesteld voor het verkeer.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 33
van 27 september 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN De toestand is hopeloos – Vergoeding medewerkers

In zijn antwoord op een schriftelijke vraag aangaande het radioprogramma "De toestand is hopeloos maar niet ernstig" (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 7 augustus 1995, blz. 15), deelt de minister mee dat

de medewerkers een "beperkte vergoeding" ontvangen "voor het schrijven en inlezen van de column".

Kan de minister mij meedelen hoe "beperkt" die vergoeding wel is ?

Worden ter zake vaste normen gehanteerd voor de berekening van die vergoedingen

Welke zijn deze normen ?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid meedelen dat de vergoeding afhankelijk is van objectieve en subjectieve factoren.

De objectieve factoren zijn onder meer de duur van de bijdrage, de tijdsdruk, de aard van het onderwerp (opgelegd of niet), het al of niet inlezen met eigen stem, de noodzaak om naar de studio te komen, de research die eraan moet voorafgaan enzovoort.

De belangrijkste subjectieve factor is de "marktwaarde" van de auteur. Een vedette of een autoriteit op een bepaald terrein vraagt en vergt doorgaans een hogere vergoeding.

In een concurrentiële situatie is het niet opportuun de concrete honoraria die de omroep betaalt openbaar te maken. Ik begrijp dat de BRTN zich aan die stelregel wenst te houden.

Vraag nr. 35
van 6 oktober 1995
van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

Radiogym – Wenselijkheid

Het is een bevreedende vaststelling. Met een vergaande regelmaat wordt er in de media op gewezen dat de fysieke conditie van jongeren het versneld laat afweten. Omgekeerd is het zo dat de andere leeftijdscategorieën, elk op hun manier, heel attent zijn voor hun conditie en binnen hun mogelijkheden allerlei pogingen ter bevordering van hun fitheid en gezondheid ondernemen.

Twintig jaar geleden, toen deze onderwerpen nauwelijks in de markt lagen, terwijl ook de oudere leeftijdscategorieën zowel in absolute als in relatieve termen veel minder sterk vertegenwoordigd waren, werd daarop door de BRTN, die toen nog NIR heette, heel goed ingespeeld op de radio met uitzendingen rond ochtendgymnastiek. Tweemaal in de voormiddag werden toen, gedurende zo'n vijf minuten, turnoefeningen gegeven.

Uiteraard is het zo dat de voorbije jaren tal van druk beklante fitness-centra op commerciële basis werden uitgebouwd. Niet iedereen en zeker niet alle leeftijdsklassen kunnen of willen op dit uitstekend en toe te juichen aanbod ingaan. In plaats van hen enkel tot passieve beluisteraars van de radio te maken, lijkt een programma waarin ze tot wat meer lichaamsbeweging worden aangezet meer dan aangewezen. Bovendien kan het een hulpmiddel zijn om, door geëigende oefeningen, sommigen van hun obsessies af te helpen alsof enkel met medische en/of andere preparaten allerhande "fysieke bijsturingen" te realiseren zouden zijn.

1. Sinds wanneer precies werden uitzendingen op de radio in verband met ochtendgymnastiek afgeschaft ?
2. Op grond van welke overwegingen werd daartoe overgegaan ?
3. Wordt er overwogen om, op een eigentijdse manier, opnieuw dergelijke uitzendingen in de programmering op te nemen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het hier niet meer precies te achterhalen is wanneer de uitzendingen "ochtendgymnastiek" werden afgeschaft. In elk geval werden tot in het begin van de jaren '80 op Radio 1 – toen BRT 1 – in de voormiddag nog "Conditietips" uitgezonden, waarin tips over gezondheid en fysieke conditie werden gegeven.

Die conditietips werden als afzonderlijk programma-onderdeel afgeschaft, omdat items over gezondheid en algemene conditie verwerkt werden in bestaande programma's.

Op dit ogenblik gebeurt dat nog altijd zo. Programma's zoals "De Zuidkant" op Radio 1, "Met Twee" op Radio 2, "Finesse" op Radio Donna, besteden op een eigentijdse manier en in overeenstemming met het profiel van het net, aandacht aan onderwerpen in verband met gezondheid en conditie. Er zijn geen concrete plannen om daaraan iets te veranderen.

Vraag nr. 36 van 10 oktober 1995 van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

Bufferzones – Afbakeningscriteria

Het probleem van de delokalisatie van bedrijven wordt almaar scherper aan gevoeld. Inzonderheid is dit het geval in het zuiden van West- en Oost-Vlaanderen. Vandaar dan ook dat, om dit gegeven te remediëren, een beperkte en lineair ingestelde bufferzone werd ingesteld. Het maakt evenwel weinig uit voor de bedrijven in het Texas van Vlaanderen, wanneer de beschermende maatregelen zich beperken tot dominant landelijke gemeenten (bv. Spiere-Helkijn) met een totale afwezigheid van industriële vestigingen. Natuurlijk is het instellen van een beperkte bufferzone beter dan niks, het is evenwel een weinig efficiënte maatregel die bovendien aan oogverblindende doet. Op die manier verschuilt men zich achter een vermeend optreden, terwijl het niks uithaalt.

1. Is de minister zich terdege bewust van de onvolkomenheden van de bestaande bufferzone ?
2. Werd bij het uittekenen van deze bufferzone enkel met lineaire argumenten (kilometer afstand) rekening gehouden ?
3. Werd aan sociografische doorlichting van de regio gedacht, zodat het epicentrum van industriële bedrijvigheid in de driehoek Kortrijk-Roeselare-Deinze beter in de besluitvorming kan worden betrokken ?

4. Bestaat de mogelijkheid om de intekening van de bufferzone te herzien, overeenkomstig de noodwendigheden en het belang van de industriële vestigingen ?
5. Bestaan er plannen in die richting ?

Antwoord

Ik ben het Vlaams parlementslid dankbaar omdat hij in zijn vraagstelling verwijst naar de delokalisatieproblematiek. Ik heb in mijn beleidsnota aan de Vlaamse Raad het delokalisatiefenomeen in al zijn aspecten willen benaderen. Ik verwijs het parlementslid dan ook naar deze teksten en de bespreking ervan. Dat de bufferzone te beperkt is, te lineair is ingesteld en overwegend landelijke gemeenten omvat, zijn vaststellingen die gebeuren wanneer men deze zone als zodanig beschouwt en niet stelt in het perspectief van de globale beslissing, een beslissing die dateert van de vorige legislatuur. Ik geef wel toe dat het instellen van deze bufferzone en de ondersteuningsmogelijkheden die ermee gepaard gaan, onvoldoende zijn om het leegzuig-effect naar Henegouwen, maar vooral naar Noord-Frankrijk tegen te gaan. Toch wil ik erop wijzen dat voormelde benadering een beslissing is van de Europese Commissie, genomen in het totale kader van de afbakening van de ontwikkelingszones.

Het zit namelijk zo dat op vastgestelde termijnen de Europese Commissie de ontwikkelingszones in iedere lidstaat in herziening stelt. Als parameters om een nuts-3-gebied (= arrondissement) in aanmerking te nemen als ontwikkelingsgebied worden enerzijds het bruto binnenlands produkt per hoofd en anderzijds de structurele werkloosheid gehanteerd. Geen enkel arrondissement in Vlaanderen voldeed gelijktijdig aan de twee opgelegde criteria. Strikt genomen kan Vlaanderen geen ontwikkelingszone claimen.

Na moeizaam overleg tussen de Europese Commissie enerzijds en nog moeilijker overleg tussen de regionale overheden van de lidstaat België anderzijds, werd bepaald dat de zones in Vlaanderen die in aanmerking kwamen voor het statuut van ontwikkelingszone, maximaal 11,97 % van de bevolking mochten hebben en de doelstellingsgebieden 2 en 5b dienden te omvatten. Het steunniveau werd bepaald (maximaal 15 en 20 % netto subsidie equivalent) evenals het principe dat een bufferzone enkel binnen voormeld opzet mocht.

Deze beperkingen leidden zeker tot onvolkomenheden op het terrein. Wat de plaatselijke besluitvorming betreft, werd met de GOM's samengewerkt. Zoals wellicht bekend blijft de "kaart" van ontwikkelingszones in de bufferzone geldig tot 31 december 1999. Alhoewel de definitieve officiële beslissing dateert van 5 juli 1995, werd deze nog niet officieel uitgeschreven meegedeeld door de Europese Commissie aan het Vlaams Gewest via de geëigende kanalen. Pas op het moment van deze betekening zal eventueel kunnen worden nagegaan of de territoriale afbakening strikt lineair is of verruimingsmogelijkheden biedt. Anderzijds heeft het statuut van ontwikkelingszone of bufferzone eveneens budgettaire consequenties die zowel bij de basisbeslissing als in de toekomst element van beslissing moeten vormen.

Vraag nr. 37
van 10 oktober 1995
van de heer KRIS VAN DIJCK

BRTN Reclameverbod – Promotiefilm softwarepakket

Voor zaterdag 30 september kondigde Microsoft (producent van Windows '95) de uitzending van "Start it Up" aan, dit ter gelegenheid van de lancering van Windows '95. Deze 30 minuten durende promotiefilm werd uitgezonden via het BRTN-televisiekanaal, tegelijkertijd liep de actie ook op RTBF.

De Windows-uitzending lijkt niet te stroken met de opdracht en minstens ook niet met de geest van het reclameverbod op BRTN-televisie.

Is de bewuste uitzending een overtreding van het mediadecreet ?

Zo ja, hoe werd hiertegen opgetreden ?

Heeft de minister maatregelen genomen om dergelijke uitzendingen in de toekomst te verhinderen ?

Antwoord

De aangekondigde televisiefilm "Start it up", bestemd voor de Open-Schermuitzending van 30 september 1995, werd door de televisiedirectie van de BRTN na keuring van de uitzendband ingehouden.

De inhoud van de film werd immers op verscheidene plaatsen strijdig bevonden met de bepalingen van het reclamadecreet.

Ik reken erop dat de BRTN ook voor de Open-Schermuitzendingen strikt de regelgeving respecteert.

Vraag nr. 38
van 11 oktober 1995
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

BRTN Medewerkers – Politieke verklaringen

Onlangs verscheen een interview in het weekblad Elga met de Afrika-correspondente van de BRTN.

In haar interview stelt ze het volgende : "Stel dat de stem van het Vlaams Blok in België de enige stem wordt en dat die de angst van de bevolking alsmat voedt, van 's morgens tot 's avonds, met de meest ongelofelijke verhalen over immigranten. Hoe slecht ze zijn. Hoe arrogant en machtsbelust ze zijn. Het simplificeren van de zaken vind ik gevaarlijk."

Is de minister van oordeel dat dergelijke uitspraken, van een journalist van de openbare omroep – die toch objectief dient te zijn – geoorloofd zijn ?

Welke sancties heeft de minister ter zake opgelegd ?

Welke maatregelen heeft de minister genomen opdat ambtenaren en/of medewerkers geen politieke uitspraken zouden doen in de media ? Zij bepalen immers het imago van de BRTN.

Antwoord

Er bestaat geen algemene verbodsbepaling die de

BRTN-medewerkers verbiedt zich in het openbaar uit te spreken over politieke aangelegenheden. Zulks zou volledig in strijd zijn met de door de grondwet en het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens gewaarborgde vrijheid van mening en meningsuiting en met het principieel verbod van preventieve maatregelen in dat verband.

Indien echter in een welbepaald geval wordt vastgesteld dat een personeelslid bij het uiten van zijn mening een inbreuk heeft gepleegd op een deontologische verplichting, treedt de BRTN op tegen de betrokkene.

Zo dienen de medewerkers aan informatieve programma's zich tijdens hun werk onder meer te houden aan de onpartijdigheidsverplichting. Buiten het werk hebben alle BRTN-medewerkers op basis van hun statuut of de arbeidsovereenkomst die ze met de BRTN hebben gesloten, de plicht alles te vermijden wat het belang van de BRTN kan schaden.

Bij de beoordeling van de vraag of een personeelslid bij het uiten van zijn mening als privé-persoon een deontologische fout heeft begaan wordt, gelet op het fundamenteel karakter van het recht op vrije mening en meningsuiting, met zeer veel omzichtigheid opgetreden en wordt ook rekening gehouden met de concrete omstandigheden zoals de functie van betrokkene, eventuele verwijzing naar zijn werk bij de BRTN, impact van de weergegeven mening, enzovoort.

In dit concrete geval is de BRTN niet opgetreden.

Vraag nr. 1
van 18 oktober 1995
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Openbare omroep – Vlaanderen en Nederland

Volgens verkregen inlichtingen zou op de conferentie van de cultuurministers van de Europese Unie in Bordeaux gesproken zijn over de samenwerking tussen openbare omroepen van radio en televisie.

Meer bepaald zouden er voorstellen zijn gedaan om, op basis van wederkerigheid, een verplichte regeling te treffen voor het doorgeven van radio- en televisieprogramma's van openbare omroepen uit Nederland en Vlaanderen.

Naast de waarde die dergelijke culturele samenwerking heeft, was de aanleiding om tot deze regeling te komen het feit dat BRTN Radio 3 boven Utrecht niet meer kan beluisterd worden, omdat de daarvoor eerder benutte kabel door Nederland ter beschikking werd gesteld van een commercieel net.

Is het zo dat ter zake een regeling in de maak is ? Wanneer wordt het akkoord geformaliseerd en in welke vorm ?

Antwoord

In een eerste gesprek met mijn collega van Nederland, de heer A. Nuis, heb ik deze problematiek behandeld.

Er is een bereidheid om naar een regeling te streven waarbij de openbare omroepen van Nederland en van Vlaanderen verplicht moeten worden doorgegeven.

Voor de televisie gaat het om het doorgeven van alle televisieprogramma's en voor radio denken wij aan het eerste omroepprogramma en aan de cultuurzender van NOS en van BRTN.

Vraag nr. 2
van 24 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

SERV – Vrouwen

Gelijke-kansenbeleid houdt onder andere streven in naar gelijke vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen. De SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) is voor Vlaanderen een erg belangrijk adviesorgaan. In het Belgisch Staatsblad van 22 september laatstleden verscheen onder andere de samenstelling van de sectoriële commissie metaalverwerking, goederenvervoer, textiel en confectie.

Zowel de effectieve als de plaatsvervangende leden die optreden als vertegenwoordigers van de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties, zijn voor al deze commissies bijna uitsluitend mannen.

Strookt dit met het gelijke-kansenbeleid zoals in de septemberverklaring van de Vlaamse regering aangehaald?

Welke stappen heeft de minister reeds gezet om dergelijke toestanden te voorkomen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid

Antwoord

Artikel 7bis van het decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen bepaalt dat iedere sectoriële commissie wordt samengesteld uit een gelijk aantal stemgerechtigde leden die de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties van de betrokken bedrijfstak vertegenwoordigen. Zij worden door de Vlaamse regering benoemd op basis van dubbellijsten voorgedragen door de SERV.

Niettegenstaande de Vlaamse regering theoretisch de mogelijkheid heeft een keuze te maken uit de dubbellijsten, behoudt zij over het algemeen de door de SERV eerstgerangschikte kandidaten. Naar de voordragende instanties toe, valt het immers moeilijk te verantwoorden dat de overheid bij de samenstelling van adviesorganen eerstgerangschikte kandidaten niet als de meest valabele kandidaten beschouwt.

Teneinde tot een grotere vertegenwoordiging van vrouwen in de sectoriële commissies te komen, is het dus nodig de werkgevers- en werknemersorganisaties ervan te overtuigen vrouwen voor te dragen als eerstgerangschikte en plaatsvervangende leden voor deze adviesorganen. Het initiatief zal dus in eerste instantie van voormelde organisaties moeten uitgaan.

In het kader van de ondersteuning van het gelijke-kansenbeleid, heb ik de SERV op de hoogte gebracht van de bekommernissen van de Vlaamse regering ter zake.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
 AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
 EN HUISVESTING

Vraag nr. 21
van 10 oktober 1995
van de heer CARL DECALUWE

Domus Flandria – Wijziging leningsmodaliteiten

Door de verschillende initiatiefnemers wordt vaak de opmerking geformuleerd dat, ondanks de korte bestaansperiode van het urgentieprogramma Domus Flandria, de wetgever verschillende leningsmodaliteiten geregeld heeft aangepast.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel keer het decreet en het besluit inzake de oprichting en werking van Domus Flandria werden gewijzigd ten opzichte van het basisdecreet en basisbesluit?
2. Kan de minister mij meedelen hoeveel keer de leningsmodaliteiten en contracten voor de initiatiefnemers van Domus Flandria werden gewijzigd en op welke wijze de initiatiefnemers-ontleners hiervan op de hoogte werden gebracht?
3. Kan de minister mij bevestigen dat er bij de bouwprojecten-indieners in het kader van Domus Flandria reeds verschillende financieringsmodaliteiten van toepassing zijn? Zo ja, wat zijn dan de repercussies voor initiatiefnemers-ontleners, kandidaatkopers en kandidaat-huurders?
4. Kan de minister mij meedelen wat de resultaten zijn van de evaluatiestudie met betrekking tot Domus Flandria en het urgentieprogramma, die door zijn voorganger werd gevraagd?

Antwoord

1. Het basisdecreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 werd gewijzigd bij decreet van 18 december 1992.

Het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1992 tot uitvoering van artikel 49 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992, werd enerzijds omwille van de procedures ter berekening van de onderscheiden subsidies en anderzijds het op elkaar afstemmen van de verschillende reglementeringen inzake huisvesting, bij besluiten van de Vlaamse regering op volgende data gewijzigd: 3 februari 1993, 7 september 1994, 29 september 1994 en 12 juni 1995.

2. Op vraag van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij werden de leningscontracten en de leningsmodaliteiten voor de sociale huisvestingsmaatschappijen een aantal keren gewijzigd, teneinde een vaste lening tijdens de bouw- en de consolidatiefase te bekomen en de mogelijkheid tot vervroegde terugbetaling te creëren.

Voor wat de bouwlening – zonder consolidatie – betreft, werd een éénmalige wijziging doorgevoerd op de raad van bestuur van Domus Flandria NV op 7 september 1995, waar werd beslist een rentevoet BIBOR 3 maand vermeerderd met 50 basispunten en een jaarlijkse kapitalisatie te hanteren.

De modaliteiten van de bouw- en consolidatielening werden driemaal gewijzigd. Op de raad van bestuur van Domus Flandria op 23 december 1993 werd het definitieve concept vastgelegd, met name een lening op 20 jaar vast met een rentevoet OLO 15 jaar vermeerderd met 90 basispunten.

Uiteraard werden deze wijzigingen gemeld aan de sociale huisvestingsmaatschappijen via de hiertoe geëigende kanalen en eventueel zijn de nodige addenda aan de contracten toegevoegd.

Uiteindelijk werd op 10 en 12 oktober 1995 door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en Domus Flandria beslist om alle bestaande leningen te vervangen door aangepaste leningen en aldus zullen eenvormige contracten voor alle projecten uitgaan van de sociale huisvestingsmaatschappijen worden getekend.

De leningsmodaliteiten voor de OCMW's en gemeenten werden bepaald op de raad van bestuur van Domus Flandria op 25 maart 1993 en bleven sindsdien ongewijzigd. De initiatiefnemer heeft de keuze tussen een lening herzienbaar na 3 of 5 jaar met een rentevoet tegen een gemiddelde OLO 3, 4 en 5 jaar en vermeerderd met 80 basispunten.

Voor de privé-initiatiefnemer werd daarentegen geopteerd voor een lening met een rentevoet BIBOR 3, maar vermeerderd met een minimum van 45 basispunten. Deze optie is ongewijzigd gebleven tot op heden.

3. Tussen de verscheidene initiatiefnemers en Domus Flandria werd een consensus bereikt over volgende financieringsmodaliteiten.

Voor de sociale huisvestingsmaatschappijen die enkel een bouwlening benutten, wordt geopteerd voor een BIBOR 3 maand vermeerderd met 50 basispunten met een jaarlijkse kapitalisatie. Deze optie werd definitief vastgelegd op de raad van bestuur van Domus Flandria op 7 september 1995.

Voor de sociale huisvestingsmaatschappijen die een lening voor zowel bouw als consolidatie aangaan, wordt een rentevoet OLO 15 jaar vermeerderd met 90 basispunten en terugbetaalbaar in 20 annuïteiten, gehanteerd.

De OCMW's en gemeenten gaan een lening aan die herzienbaar is na 3 of 5 jaar. De rentevoet wordt bepaald op een gemiddelde OLO 3, 4 en 5 jaar en verhoogd met 80 basispunten.

De leningen aan de privé-initiatiefnemers zijn afhankelijk van de BIBOR 3 maand vermeerderd met minimaal 45 basispunten.

Overeenkomstig artikel 20 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1992 dient voor de berekening van de rentesubsidie 80 % van de investeringskosten maar beperkt tot de lening, als uit-

gangspunt te worden genomen. Vervolgens dient het in aanmerking te nemen bedrag van de interesten te worden beperkt tot de rentevoet van de door Domus Flandria laatst aangegeven lening met gewestwaarborg.

Aangezien deze rentevoet wordt gehanteerd over verschillende projecten heen, is het effect van de verschillende financieringsmodaliteiten op de rentesubsidie minimaal voor de initiatiefnemers-ontleeners.

Ook voor de kandidaat-kopers en -huurders is dit effect in principe gering. Het is de verkoper en/of de verhuurder die de verkoop- of huurprijs bepaalt op basis van de investeringskosten, de intercalaire interest en de winstmarge, dit laatste uitsluitend voor de verkoper.

De subsidie voor de koper is afhankelijk van de aangegeven lening, die in grote mate zal worden bepaald door de kostprijs van zijn woning. De huursubsidie daarentegen wordt bepaald overeenkomstig de kostprijs van de woning en het inkomen van de huurder.

4. Wat de evaluatiestudie van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting betreft, dient vermeld te worden dat de uitvoeringstermijn vier maanden bedroeg en de einddatum vastgesteld was op 19 oktober 1995. Het bureau belast met de evaluatie, de VZW Estarte, heeft op vermelde datum ter zake geen resultaten aan het opdrachtgevend bestuur overgemaakt. Eerstdaags wordt dit wel verwacht. Bijgevolg is het tot op heden niet mogelijk de resultaten van deze evaluatiestudie toe te lichten.

Terloops kan worden vermeld dat artikel 13 van het bijzonder bestek tot uitnodiging voor de algemene offerteaanvraag voor de studie van het urgentieprogramma, een boete van 2.000 frank per kalenderdag vertraging oplegt. In elk geval zal de opgelopen vertraging worden aangerekend.

**Vraag nr. 22
van 10 oktober 1995
van de heer JOS GEYSELS**

Commissaris intercommunale – Lokale mandatarissen

In diverse intercommunales en semi-openbare VZW's worden lokale mandatarissen afgevaardigd als commissaris.

Op welke wettelijke gronden berust dit systeem ?

Wat zijn de specifieke bevoegdheden van een commissaris en in welke mate verschillen ze van die van een bedrijfsrevisor ?

Heeft een commissaris individueel het recht inzage te krijgen van alle documenten met betrekking tot de werking van de betrokken organisatie, of bestaan er ter zake beperkingen ?

Antwoord

De artikelen 10 tot en met 19 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales beschrijven

de samenstelling en de werking van de organen van de intercommunales, waaronder het college van commissarissen. In het bijzonder artikel 14 van die wet bepaalt dat het college van commissarissen belast is met het toezicht op de intercommunale. Daarnaast wordt het regime van de commissarissen bepaald door de gecoördineerde wetten betreffende de handelsvennootschappen, voor zover geen statutaire afwijking noodzakelijk is wegens de bijzondere aard van de vereniging. Alleszins moet er rekening mee worden gehouden dat tot de voor de aangesloten gemeenten voorbehouden ambten van commissaris alleen gemeenteraadsleden, burgemeesters of schepenen kunnen worden benoemd.

Naast het college van commissarissen moet minstens één commissaris-revisor in iedere intercommunale vereniging aanwezig zijn. Deze reeds in de vennootschapwet neergeschreven verplichting is ook in artikel 14 van de wet betreffende de intercommunales opgenomen. De taak en de bevoegdheden van de commissaris-revisor zijn duidelijk omschreven in de vennootschapwet, en zijn optreden is onafhankelijk van dat der gewone commissarissen.

Zowel de commissaris-revisor als het college van commissarissen oefenen een interne taak van toezicht uit. Zij staan in voor de controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid van de verichtingen die worden weergegeven in de jaarrekening. Met het oog op de algemene vergadering stellen zij elk afzonderlijk een omstandig verslag op dat de bepalingen vermeldt die opgesomd zijn in artikel 65 van de vennootschapwet.

De commissarissen kunnen te allen tijde ter plaatse inzage nemen van de boeken, brieven, notulen en in het algemeen van alle documenten en geschriften van de intercommunale. Zij kunnen van de bestuurders, van de gemachtigden en van de aangestelden van de vereniging alle ophelderingen en inlichtingen vorderen en alle verificaties verrichten die zij nodig achten. Ten minste halfjaarlijks wordt hun door de bestuurders een boekhoudkundige staat, opgesteld volgens het schema van balans en resultatenrekening, overhandigd.

De bevoegdheden van het college van commissarissen, bestaande uit lokale mandatarissen, en van de commissaris-revisor, zijn dus gelijklopend; beiden staan in voor het aspect van de financiële controle.

Bij het decretaal initiatief dat ik eerlang zal nemen betreffende de intercommunales, zal dit aspect van overlapping ter sprake komen.

Naast de intercommunales maakt het Vlaams parlementslid ook gewag van "semi-openbare VZW's". Dergelijke organismen zijn administratief-juridisch niet bekend als een bijzondere vorm van publiekrechtelijke rechtspersonen waarop een specifieke reglementering van toepassing zou zijn. Zij vallen alleszins niet onder mijn toezicht. Ik kan dan ook enkel verwijzen naar de algemene reglementering inzake de VZW's, die evenwel geen specifieke bepalingen in verband met commissarissen bevat.

**Vraag nr. 1
van 18 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Sociale woningmaatschappijen Limburg – Uitdrijvingen

In het Algemeen Verslag over de Armoede staat dat het aantal uitdrijvingen de laatste jaren toeneemt.

Graag had ik van de minister vernomen hoeveel uitdrijvingen er gebeurden in 1992-1993-1994 bij de sociale woningmaatschappijen die actief zijn in Limburg. Kan de minister een opsplitsing geven per woningmaatschappij en de verhouding met het totaal woningaanbod van die maatschappij weergeven?

Antwoord

In de bijgaande tabel vindt het Vlaams parlementslid het aantal uitdrijvingen per sociale woningmaatschappij die in Limburg actief is, voor de jaren 1992 tot 1994.

Naam van de sociale huisvestingsmaatschappij	1992			1993			1994		
	aantal uitdrijvingen	aantal verhuurbare woongelegenheden	verhouding	aantal uitdrijvingen	aantal verhuurbare woongelegenheden	verhouding	aantal uitdrijvingen	aantal verhuurbare woongelegenheden	verhouding
Kantonnale bouwmaatschappij van Beringen voor Huisvesting – Beringen	2	2.911	0,068 %	9	2.875	0,313 %	9	2891	0,311 %
Maaslands Huis – Maasmechelen	4	2.026	0,197 %	4	1.992	0,200 %	9	1.965	0,458 %
Nieuw Dak – Genk	7	3.158	0,221 %	7	3.146	0,222 %	6	3.116	0,192 %
Hasseltse huisvestingsmaatschappij Hasselt	4	681	0,587 %	4	695	0,575 %	2	704	0,284 %
Limburgs Tehuis – Hasselt	–	1.101	–	–	1.116	–	–	1.116	–
Kempisch Tehuis – Houthalen-Helchteren	1	2.294	0,043 %	3	2.278	0,131 %	2	2.312	0,086 %

Naam van de sociale huisvestingsmaatschappij	1992			1993			1994		
	aantal uitdrijvigen	aantal verhuurbare woongelegenheden	verhouding	aantal uitdrijvigen	aantal verhuurbare woongelegenheden	verhouding	aantal uitdrijvigen	aantal verhuurbare woongelegenheden	verhouding
Ons Dak – Maaseik	4	983	0,406 %	1	975	0,102 %	1	1.078	0,092 %
Nieuw Sint-Truiden – Sint-Truiden	3	657	0,456 %	3	668	0,449 %	3	676	0,443 %
Gewestelijke Bouwmaatschappij Tongerhuis – Tongeren	4	649	0,616 %	2	701	0,285 %	2	705	0,283 %

Vraag nr. 2
van 18 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Huisvestingssubsidies – Personeelsformatie

De nieuwe reglementering in verband met huisvestingssubsidies aan particulieren is nu enkele jaren van kracht.

Voor elke provincie werd een personeelsformatie vastgelegd. In sommige provincies is er slechts een gedeeltelijke invulling.

Graag had ik van de minister vernomen :

- welke personeelsformatie er voor elke provincie werd vastgelegd ;
- hoe de invulling tot nu toe gebeurde (M/V) ;
- of er redenen zijn waarom sommige personeelsformaties volledig zijn opgevuld en andere niet.

Antwoord

In antwoord op haar vragen wil ik het Vlaams parlementslid wijzen op het feit dat in de nieuwe organisatiestructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de administratie in kwestie (AROHM – administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) werd opgedeeld in 11 afdelingen, waarvan 6 centrale (beleids-)afdelingen te Brussel en 5 decentrale afdelingen in elke provinciehoofdplaats.

De ambtenaren van de vroegere buitendiensten van het voormalig bestuur Huisvesting werden, samen met de ambtenaren van de vroegere buitendiensten van de voormalige besturen Ruimtelijke Ordening en Monumenten en Landschappen, per provincie in één afdeling samengebracht.

Aangezien de personeelsformatie van de administratie slechts tot op het niveau afdeling werd gedetailleerd, is het onmogelijk om de precieze verhouding te geven tussen kader en effectieven voor de sector Huisvesting binnen elke provinciale afdeling.

Op basis van een informele en voorlopige affectatie per cel kan per provinciale afdeling binnen de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen de volgende opdeling worden gemaakt.

Afdeling ROHM Antwerpen
personeelsformatie : 82
huisvestingscel : M 14 – V 9
effectief aanwezig : full time : M 10 – V 5
niet full time : M 0 – V 3

Afdeling ROHM Vlaams-Brabant
personeelsformatie : 70
huisvestingscel : M 6 – V 12
effectief aanwezig : full time : M 5 – V 0
niet full time : M 0 – V 5

Afdeling ROHM Limburg
personeelsformatie : 71
huisvestingscel : M 8 – V 7
effectief aanwezig : full time : M 8 – V 5
niet full time : M 0 – V 1

Afdeling ROHM Oost-Vlaanderen
personeelsformatie : 109
huisvestingscel : M 17 – V 8
effectief aanwezig : full time : M 12 – V 2
niet full time : M 2 – V 5

Afdeling ROHM West-Vlaanderen
personeelsformatie : 81
huisvestingscel : M 12 – V 8
effectief aanwezig : full time : M 10 – V 4
niet full time : M 1 – V 3

Wanneer zich bij de uitvoering van de dienstverleningspakketten van de provinciale afdelingen problemen voordoen in één van de sectoren, is het de taak van de afdelingshoofden in kwestie en in tweede instantie van het college van afdelingshoofden onder voorzitterschap van de directeur-generaal om, eventueel tijdelijk, de nodige maatregelen, inclusief verschuivingen van het personeel, door te voeren.

Vraag nr. 3
van 18 oktober 1995
van de heer CARL DECALUWE

Onbebouwde percelen – Gemeentelijke inventarisatieplicht

Bij het voeren van een huisvestings- of ruimtelijke-orderingsbeleid is planning onontbeerlijk. Daarbij neemt een inventarisatie van het aantal onbebouwde percelen een belangrijke plaats in. Door de wet van 1978 en het koninklijk besluit van 8 januari 1980 (Belgisch Staatsblad van 21 februari 1980) werden alle

gemeentebesturen wettelijk verplicht vanaf 1 januari 1981 over een dergelijke inventaris te beschikken.

1. Kan de minister mij meedelen op welke manier wordt nagegaan of de gemeenten aan bovenvermelde verplichting voldoen ?
2. Kan de minister mij meedelen welke gemeenten wel en welke gemeenten niet over een dergelijke inventaris beschikken ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen tegen gemeenten die niet aan hun wettelijke verplichtingen voldoen ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag van 18 oktober 1995 betreffende de gemeentelijke inventarisatieplicht van onbebouwde percelen, deel ik het Vlaams parlementslid mee dat de aangehaalde problematiek in eerste instantie behoort tot de bevoegdheidssfeer van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 4 van 23 oktober 1995 van de heer CARL DECALUWE

Sociale verhuurkantoren – Evaluatie

Het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (VOB) dient de bevoegde minister te adviseren over het al dan niet verder opnemen van de sociale verhuurkantoren binnen de conventie. Eind oktober 1995 is er een evaluatie.

1. Kan de minister mij meedelen welke de criteria zijn waarop het VOB zich baseert bij de evaluatie van de verschillende aangesloten sociale verhuurkantoren ?
2. Kan de minister mij meedelen hoe deze criteria tot stand kwamen en welke de instructies van de administratie naar het VOB toe waren ?
3. Kan de minister mij meedelen of er een globale evaluatie komt van de sociale verhuurkantoren en tevens of hij gewonnen is voor de volledige complementariteit van de sociale verhuurkantoren met de andere actoren op de sociale woningmarkt ?

Antwoord

Op 26 november 1993 heeft het Vlaams Gewest een overeenkomst afgesloten met het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (VOB – opdrachthouder-coördinator) met als doel de modaliteiten vast te leggen van de samenwerking tussen het Vlaams Gewest (opdrachtgever) en het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (opdrachthouder-coördinator) betreffende de ondersteuning en evaluatie van de werking van sociale verhuurkantoren (SVK's) en het opmaken van voorstellen

om de werkingsmogelijkheden van de sociale verhuurkantoren te verbeteren.

Vraag 1

In het aanvangsverslag van het Vlaams Overleg Bewonersbelangen werd de evaluatiemethode voorgesteld die gebruikt zal worden om na te zien in hoeverre de betrokken sociale verhuurkantoren hun opdracht hebben uitgevoerd.

De beschreven evaluatiemethode omvat drie handelingsniveaus en drie informatiekkanalen.

Handelingsniveaus zijn :

1. beleidsstrategie, met als aandachtsvelden : socialisering van de private huurmarkt, doelgroepgerichtheid van de sociale huursector en integratie van het huisvestingsbeleid, met enerzijds ruimtelijke ordening en anderzijds welzijn en tewerkstelling ;
2. organisatiemodel, met als aandachtsvelden de lokale netwerkontwikkeling en de centrale ondersteunings- en vertegenwoordigingsstructuur ;
3. methodiek, met als aandachtsvelden woonbegeleiding, zorgontwikkeling en bewonersparticipatie.

Informatiekkanalen zijn :

1. gegevensverzameling ;
2. informatie-uitwisseling ;
3. beheerdersondersteuning en belangenbehartiging.

In het tussentijds verslag van oktober 1995 werd daarbij verduidelijkt dat de evaluatie van de SVK's gebeurt overeenkomstig de bepalingen van het aanvangsverslag aan de hand van :

1. de afkomst van de wooneenheden : 50 % moet afkomstig zijn van de private markt ;
2. de aangroei van wooneenheden ;
3. de actieve participatie van het SVK in de SVK-conventie.

Vraag 2

De in vraag 1 aangehaalde criteria werden opgesteld door het Vlaams Overleg Bewonersbelangen. Dit maakt deel uit van hun door de Vlaamse regering goedgekeurde opdracht.

Ter verantwoording kan daarbij worden gewezen naar de bepaling van artikel 3 van de overeenkomst, waarin het volgende staat :

"Uiterlijk tegen 31 januari 1994 dient het Vlaams Overleg Bewonersbelangen een aanvangsverslag in, waarin ten eerste het kader wordt beschreven waarbinnen de sociale verhuurkantoren hun opdracht moeten uitvoeren en ten tweede een evaluatiemethode wordt beschreven om te controleren in hoeverre deze sociale verhuurkantoren hun opdracht hebben uitgevoerd. Dit kader en deze evaluatiemethode zullen, met het oog op een zo reëel mogelijke toetsing van de vraag in hoeverre

re de SVK's hun opdracht hebben uitgevoerd, voldoende concreet en maximaal kwantificeerbaar zijn".

Het is zeer belangrijk dat dit kader en deze evaluatiemethode bij de start werden opgesteld, zodat een toetsing op het einde van de conventie mogelijk wordt. Het is de taak van de administratie om ervoor te zorgen dat alle bepalingen van de door het Vlaams Gewest en het VOB afgesloten conventie, dus ook zeker deze, worden uitgevoerd.

Vraag 3

Wat de evaluatie van de SVK's betreft, staat in artikel 3 van de overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en het VOB :

"Tijdens elk werkingsjaar moeten de SVK's volgens de door het VOB opgestelde methode 2 verslagen opmaken van hun tussentijdse werking. Deze verslagen moeten telkens uiterlijk op 30 september van het lopende werkingsjaar en op 31 maart van het daarop volgende werkingsjaar in het bezit zijn van de opdrachthouder-coördinator (VOB). De opdrachthouder-coördinator (VOB) heeft dan 1 maand tijd om zijn evaluatie over te maken aan de opdrachtgever (dus uiterlijk tegen 31 oktober en 30 april van elk jaar)."

De opdrachtgever heeft dan 1 maand om aan de opdrachthouder-coördinator – en onrechtstreeks aan de onderaannemers (de SVK's) – zijn opmerkingen over te maken en om te laten weten in hoeverre het onderaannemingscontract gedurende het volgende werkingsjaar mag worden voortgezet (dus uiterlijk tegen 30 november van elk jaar)".

Op het einde van de overeenkomst (31 mei 1997) zal een globale evaluatie van de SVK's beschikbaar zijn. Daarbij is het de bedoeling dat tegen het einde van de overeenkomst een duidelijk beeld ontstaat over een mogelijke inbreng van de SVK's in het sociaal huisvestingsbeleid. Ter zake werd echter nog geen enkele beslissing genomen. De heden lopende overeenkomst met het VOB heeft slechts tot doel uit te testen in hoeverre de SVK's een rol kunnen spelen op de huisvestingsmarkt. Een sluitend antwoord op de vraag naar de complementariteit kan dus slechts worden gegeven nadat het eindverslag (met de globale evaluatie) beschikbaar is.

Het spreekt voor zich dat een eventuele erkenning van SVK's, naast de andere actoren in de sociale huisvesting, afhankelijk is van hun mogelijke complementariteit ten opzichte van de andere, bestaande actoren. Het is daarom dat vooral hun werking naar de private huurwoningmarkt toe, waar ze woningen huren en weer verder onderverhuren, belangrijk is bij de evaluatie.

Vraag nr. 5
van 24 oktober 1995
van de heer JORIS VAN HAUTHEM

Gemeentelijk drugspreventieambtenaar – Instelling

Kan de minister al dan niet bevestigen dat de creatie van een gemeentelijk ambtenaar inzake drugspreventie reeds door de voorganger van de minister was goedge-

keurd, maar dat de uitvoering van deze maatregel vertraging heeft opgelopen omdat de minister gemeend heeft deze zaak opnieuw naar zich toe te moeten trekken ?

Antwoord

De problematiek waarover het Vlaams parlementslid het heeft is mij volledig onbekend. De instelling van een functie van gemeentelijk drugspreventieambtenaar is trouwens een bevoegdheid van de gemeenteraad. Tot op heden heeft geen enkele gemeenteraad in Vlaanderen het initiatief genomen een dergelijke functie in de personeelsformatie op te nemen.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 45
van 10 oktober 1995
van de heer FILIP DEWINTER

Werkgroep Health for the Minorities – Benaming

Volgens het Vooruitgangsrapport Migrantenbeleid 1994 werd de administratie Gezondheidszorg door de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden belast met de oprichting van de werkgroep Health for Minorities.

Welke motivatie lag aan de basis van de keuze voor een Engelstalige benaming ?

Antwoord

In augustus 1991 ging er in Israël een internationaal congres door over minderheden en gezondheid. Hieruit ontstond de Health for the Minorities Working Group.

Deze werkgroep wenst in het kader van de strategie van de WGO (Wereldgezondheidsorganisatie) stem te geven aan minderheden in ontwikkelde landen. Het gaat daarbij om de gezondheidsbelangen.

De groep bouwde ondertussen contacten uit met de WGO.

In 1993 werd, na overleg, in Vlaanderen en Nederland beslist een permanente werkgroep op te richten, die – gezien het internationale karakter – de naam draagt Health for the Minorities.

Vraag nr. 46
van 10 oktober 1995
van de heer HUGO MARSOUL

Buitenschoolse kinderopvang – Problemen

Sinds 1992 functioneert de buitenschoolse kinderopvang (BKO). De omkadering (regionale en lokale coö-

dinatoren) werd gefinancierd met federale middelen uit het lopende interprofessioneel akkoord en de afhandeling van de dossiers liep via het Tewerkstellingsfonds.

Wegens de moeilijkheden die daarbij werden ondervonden, hebben de sociale partners en de federale overheid beslist om vanaf 1995 het Fonds voor Collectieve Uitrusting en Diensten (FCUD) in te schakelen. Dit Fonds ressorteert onder de Rijksdienst voor Kinderbijslag van Werknemers (RKW). Voor de dossiers die al in het Tewerkstellingsfonds werden gefinancierd, werd in overgangsmaatregelen voorzien.

Opnieuw echter worden de initiatiefnemers van de BKO met problemen geconfronteerd :

- het bijzonder reglement dat het optreden van het FCUD moet regelen, is nog niet ondertekend door de minister van Sociale Zaken ;
- de administratie zelf vraagt om een kaderuitbreiding voor de behandeling van de dossiers ;
- het FCUD zou van het Tewerkstellingsfonds nog steeds geen lijst met over te dragen projecten hebben ontvangen.

Dit heeft tot gevolg dat er op dit ogenblik projecten zijn waar de financiering van de coördinatoren niet meer geregeld is, noch via het Tewerkstellingsfonds, noch via het FCUD.

Welke concrete maatregelen heeft de minister getroffen om de administratieve en juridische lijdensweg van alle betrokkenen in de BKO-projecten te stoppen en de gemaakte afspraken rond de financiering van de BKO te honoreren ?

Antwoord

Reeds in 1989 werden op initiatief van Vlaams minister De Wulf weerwerkgesco's in projecten van kinderopvang gefinancierd.

Vanaf 1 april 1992 werd via een tewerkstellingsprogramma een contingent van weerwerkgesco's ter beschikking gesteld voor buitenschoolse kinderopvang door Vlaams minister Leona Detiège.

In het tweejaarlijks sociaal akkoord van de (federale) sociale partners werd voor de periode 1989-1990 een specifieke patronale bijdrage ingesteld ter financiering van projecten voor vorming en tewerkstelling van risicogroepen op de arbeidsmarkt. In het sociaal akkoord voor 1991-1992 werd deze patronale bijdrage verhoogd en werd er een nieuwe risicogroep aan toegevoegd, de zogenaamde positieve acties voor vrouwen. Aangezien de organisatie van kinderopvang een probleem vormt voor werkende vrouwen en werkloze vrouwen in opleiding, werden projecten van kinderopvang door het Tewerkstellingsfonds gesubsidieerd. In de praktijk werden dezelfde projecten voor buitenschoolse opvang, die reeds als weerwerkproject bij de Vlaamse minister waren goedgekeurd, ook ingediend bij het Tewerkstellingsfonds, voor subsidiëring van de loonkosten van de regionale en gemeentelijke coördinatoren.

In het sociaal akkoord voor 1993-1994 beslisten de federale sociale partners, op sterk aandringen van het ABVV, om de gelden voor opleiding en tewerkstelling

voor risicogroepen nog uitsluitend voor kinderopvang te gebruiken (bij voorkeur buitenschoolse opvang, maar eventueel ook opvang van kindjes van 0 tot 3 jaar). Vanaf 1 januari 1994 zou er bijkomend een speciale bijdrage van 0,05 % op de brutolonen aan het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD) in het RKW gestort worden. Om de overgang van de dossiers van het Tewerkstellingsfonds naar het FCUD zo soepel mogelijk te laten verlopen, werd op 27 juli 1994 tussen de beide federaal bevoegde ministers De Galan en Smet en de sociale partners een akkoord afgesloten. Daarin werd beslist dat het Tewerkstellingsfonds de reeds bestaande projecten en de in 1993 ingediende projecten alsook de verlengingen daarvan, zou afwerken. De in 1994 ingediende projecten en de nieuwe projecten zouden onverwijld naar het FCUD worden doorverwezen. Door administratieve en juridisch-technische problemen op niveau van het FCUD, konden geen projecten behandeld worden, tenzij vanaf oktober 1995. De bijdrage van 0,05 % wordt nog geïnd tot en met 31 december 1996. Vanaf dan stopt naar alle waarschijnlijkheid de gedeeltelijke financiering van projecten buitenschoolse kinderopvang met gelden uit het sociaal akkoord.

Ik heb reeds in augustus met mevrouw De Galan dit probleem besproken en, in tegenstelling met wat door de vraagsteller beweerd wordt, is het bijzonder reglement ondertekend door de federale minister van sociale zaken, mevrouw De Galan, op 29 augustus 1995. Uit het rondschrijven aan de promotoren van kinderopvangprojecten, kan ik opmaken dat het akkoord van juli '94 tussen de sociale partners en de beide bevoegde ministers De Galan en Smet volledig gehonoreerd wordt.

De lijst van projecten die door het Tewerkstellingsfonds behandeld werden, werd reeds lang geleden ter beschikking gesteld van het FCUD. Twee ambtenaren van het FCUD werden immers uitgenodigd om te zeten in het Tewerkstellingsfonds. Deze ambtenaren waren in alle vergaderingen aanwezig, kregen alle te behandelen dossiers en telkens een aangepaste lijst van goedgekeurde projecten. Ik heb een verslag van de vergadering van de erkenningscommissie van het tewerkstellingsfonds ter beschikking om dit aan te tonen (één van zijn medewerkers was voorzitter van deze erkenningscommissie, zodat ik de informatie uit eerste bron heb). Al de in 1994 bij het Tewerkstellingsfonds ingediende projecten werden door de voorzitter, in aanwezigheid van twee ambtenaren, aan het FCUD persoonlijk overgemaakt.

De vraag naar een lijst is dus werkelijk zonder voorwerp. De projecten die nu voorliggen in het FCUD worden behandeld.

De financiering van de projecten BKO is dus van in het begin gestoeld op tewerkstellingsprojecten. Een kwalitatief kader is nog niet voorhanden. Het is dus zeer opmerkelijk dat men mij vraagt om "gemaakte afspraken" te honoreren. Ik ben momenteel, in uitgebreid overleg met alle actoren, een evenwichtig kader van basis-kwaliteitsvoorwaarden voor de functie buitenschoolse opvang aan het opmaken. Dit is gedeeltelijk gebaseerd op het ontwerp van regelgeving dat door de kwaliteitscommissie voor buitenschoolse opvang werd opgemaakt. Voor dit kader zal ik, in overleg met de Vlaamse sociale partners en de Vlaamse minister van

Tewerkstelling, een financieringsregeling voorbereiden. Pas dan zullen afspraken op Vlaams niveau zijn gemaakt en zullen die worden gehonoreerd.

Vraag nr. 1
van 18 oktober 1995
van de heer MARC OLIVIER

Omzendbrief serviceflats – Rechtsgeldigheid

Op 16 juni jongstleden werd een omzendbrief uitgevaardigd over de werking van de serviceflats. Deze omzendbrief legt tal van formaliteiten en verplichtingen op, die de facto niets anders dan nieuwe erkenningsnormen zijn. Zo moeten de bewoners voortaan jaarlijks een attest voorleggen waaruit blijkt dat zij medisch geschikt zijn om in een serviceflat te verblijven.

1. Houdt deze omzendbrief geen schending in van het artikel 15, paragraaf 1 van het gecoördineerd bejaardendecreet, luidens hetwelk erkenningsnormen uitsluitend via een besluit van de Vlaamse regering en na advies van de Hoge Raad voor de Derde Leeftijd worden uitgevaardigd ?
2. Leidt de verplichting tot voorlegging van een jaarlijks attest niet tot een aantasting van de woonzekerheid voor bejaarden ?
3. Zijn de bepalingen van vermelde omzendbrief afdwingbaar ?

Antwoord

Het is nooit de bedoeling geweest van de omzendbrief 2/95 van 16 juni 1995 betreffende de werking van de serviceflatgebouwen, uitgevaardigd door mevrouw Wivina Demeester, toen Vlaams minister bevoegd voor het ouderenbeleid, om nieuwe erkenningsnormen aan de serviceflatgebouwen op te leggen.

De omzendbrief wil enerzijds het sinds 1985 bestaande concept serviceflat toelichten, zodat de huidige en toekomstige initiatiefnemers en bewoners zich een duidelijk beeld kunnen vormen van wat een serviceflatgebouw is, hoe het werkt en voor wie het wel en niet bedoeld is. Anderzijds wordt er ook een doorlichting van de bestaande serviceflatgebouwen doorgevoerd. Deze doorlichting heeft de bedoeling de bestaande serviceflats te toetsen aan een aantal criteria. In samenspraak tussen de verantwoordelijken voor het gebouw en de bevoegde ambtenaren wordt een remediëringsplan opgesteld, teneinde aan zoveel mogelijk criteria te beantwoorden. Voor de nieuw op te richten gebouwen gelden die criteria als een model waarnaar zij zich zowel voor de infrastructuur als voor het functioneren kunnen richten.

De bedoelde omzendbrief heeft geen afdwingbaar karakter, noch naar de beheersinstanties toe, noch voor de bewoners. Concreet betekent dit dat de elementen van deze omzendbrief geen enkele invloed kunnen hebben op de erkenningstoestand van het serviceflatgebouw. Bewoners kunnen op basis van deze omzendbrief evenmin verplicht worden om zich medisch te laten screenen of om te verhuizen, indien ze aan het uitsluitingsprofiel zouden beantwoorden.

Teneinde misverstanden en aanslepende discussies te vermijden en voor iedereen duidelijkheid te scheppen, heb ik besloten de omzendbrief in te trekken en te vervangen.

In de nieuwe versie die binnenkort zal verschijnen wordt de doorlichting bewaard. Het niet-afdwingbare karakter van de omzendbrief, het belang van de medewerking aan de doorlichting en in het bijzonder van de screening van de bewoners wordt er sterk in benadrukt. Het zal duidelijk zijn dat een wijziging van de normering pas zal worden doorgevoerd nadat de resultaten van de doorlichting bekend zijn en de inbreng van de sector is beluisterd.

Gelet op hetgeen voorafgaat, behoeven de tweede en derde vraag geen verder antwoord.

Vraag nr. 2
van 18 oktober 1995
van de heer JORIS VAN HAUTHEM

Probleemjongeren – Tewerkstelling in bejaardentehuizen

Uit het brugproject van het OCMW in Brasschaat vernemen wij dat de ministerraad eerlang zou beslissen een deel van de delinquenten en moeilijke jongeren tewerk te stellen in bejaardentehuizen.

Is deze informatie correct ? Zo ja, door welke motieven is deze beslissing ingegeven ?

Is de minister op de hoogte van de bezwaren die ter zake bestaan en meer bepaald dat bejaarden een beter lot verdienen, terwijl deze jongeren eveneens sociale vaardigheden kunnen aangeleerd worden in middens of bij taken waar geen zwakkeren het slachtoffer van hun mogelijke nevenpraktijken kunnen worden ?

Antwoord

Het OCMW van Brasschaat heeft inderdaad een aanvraag voor een brugproject ingediend. Dergelijke projecten behoren tot de bevoegdheid van mijn collega van Onderwijs.

De bedoeling ervan is de leerlingen van het deeltijds onderwijs te begeleiden naar de arbeidsmarkt. De financiering gebeurt met Europese middelen.

Vraag nr. 5
van 18 oktober 1995
van de heer JEF SLEECKX

Migrantenorganisaties – Subsidiëring

Het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1993 betreffende de erkenning en subsidiëring van organisaties van migranten kon, dankzij een wijziging van 1 februari 1995, ook in 1995 zijn nut bewijzen in het Vlaams integratiebeleid.

Welke organisaties dienden een aanvraag in voor subsidiëring van hun werking in 1995 ?

Welke organisaties ontvingen subsidies en voor welk bedrag ?

Welke organisaties kregen geen subsidies en wat was de motivatie ?

Antwoord

Hierbij vindt het Vlaams parlementslid een overzicht van de organisaties die in 1995 een aanvraag indienden in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1995, houdende de voorwaarden tot erkenning en subsidiëring van organisaties van migranten.

(De lijst ligt ter inzage bij het secretariaat van de Vlaamse Raad – red.)

De beoordeling van een aanvraag tot erkenning of voor een starttoelage gebeurt door een toetsing van die aanvraag aan het besluit van 27 januari 1993. In dit besluit zijn een aantal bepalingen opgenomen waaraan een vereniging moet voldoen om in aanmerking te komen voor subsidie. De in dit kader belangrijke artikels van het besluit zijn de artikels 1, 3, 4, 5 en 8.

Hieronder vindt het parlementslid een overzicht van de belangrijkste redenen voor het niet verlenen van een starttoelage of een erkenning. Het spreekt voor zich dat bij een aantal afgewezen dossiers verschillende elementen tegelijk speelden.

- Al te éézijdige werking (bijvoorbeeld voetbal) met geen vooruitzichten op uitbreiding van het activiteitenaanbod.
- Al te grote afhankelijkheid (zowel organisatorisch als voor het activiteitenaanbod) van andere organisaties, zoals onder andere de gebedsruimte, andere organisaties van migranten en het regionaal of lokaal integratiecentrum. Een al te nauwe band met de gebedsruimte kan onder meer blijken uit de samenstelling van de raad van bestuur. Een al te nauwe band met een andere vereniging kan onder meer blijken uit de statuten en uit de namen van de medewerkers. Het gaat hier bijvoorbeeld om deelprojecten van LIC's die nog niet zelfstandig (genoeg) geworden zijn.
- Indien men de toegewezen middelen wil gebruiken voor de gebedsruimte of commerciële doeleinden.
- Franstalige karakter (kan blijken uit onder andere de statuten, de contactpersoon).
- Niet tegemoetkomen aan gestelde voorwaarden na het verlenen van een niet-gereguleerde subsidie die de bedoeling had de werking te ondersteunen.
- Niet tegemoetkomen aan gestelde voorwaarden na het verlenen van een starttoelage in '93 of '94 (voor erkenning). Deze voorwaarden werden aan de verenigingen meegedeeld in de brieven die zij bij de bekendmaking van de beslissingen in de vorige jaren ontvingen.
- Al te beperkte werking (betreft zowel het bereik van de doelgroep als het aantal activiteiten). Ook indien de doelgroep van de verenigingen niet de migrantengemeenschap is. De eisen voor een erkenning zijn hier natuurlijk hoger dan voor een starttoelage.
- Indien er na het verlenen van een toelage (meestal een starttoelage) in '94 blijkt dat er geen (of onvoldoende) activiteiten georganiseerd werden en er geen vooruitzichten zijn dat dit in '95 wel het geval zal zijn.
- Geen VZW geworden na een starttoelage.
- Te laat ingediend.
- Grote gerichtheid op het land van herkomst en grote gerichtheid op de eredienst.
- Een bestuur dat niet in meerderheid gevormd wordt door migranten.
- Ontbreken van essentiële dossierstukken (onder andere planning).
- Indien de vereniging geen (of bijna geen) activiteiten kan voorleggen dan elders gesubsidieerde activiteiten, met andere woorden als er sprake is van dubbele subsidiëring.
- Ondemocratische en niet autonome werking (dit kan onder meer blijken uit bepalingen in de statuten over de samenstelling van de raad van bestuur).
- Indien uit de aanvraag blijkt dat het om een federatie of een landelijke vereniging gaat. Het dossier werd dan doorgegeven aan de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken van de administratie Sociaal-Cultureel Werk die, door het nieuwe decreet voor het Volksontwikkelingswerk, vanaf 1995 bevoegd is voor de federaties.

Vraag nr. 9 van 26 oktober 1995 van mevrouw NELLY MAES

Vorming en opleiding – BTW

Er bestaat nogal wat onduidelijkheid rond de vraag of op permanente vorming en opleidingen BTW moet toegepast worden.

Is vorming en opleiding van werklozen of werknemers door een VZW gespecialiseerd in deze materie, in opdracht van de VDAB of een andere instelling, aan BTW onderworpen ?

Kan een erkende onderwijsinstelling van het secundair of hoger onderwijs, buiten haar onderwijsinstelling, zelf vorming en opleidingen geven als onderaannemer, bijvoorbeeld voor de VDAB ?

Is dit vrij van BTW of dient hier de BTW te worden aangerekend ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, en aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

1. Op basis van artikel 44 § 2, 2° van de BTW-wetgeving dat stelt dat "vrijgesteld is van belasting op toe

gevoegde waarden : instellingen erkend door de bevoegde overheid die, ingevolge hun statuten, in hoofdzaak tot doel hebben het toezicht over jongelui en de zorg voor hun onderhoud, opvoeding en vrije tijdsbesteding", is het vormingswerk georganiseerd door erkende jeugdverenigingen vrijgesteld van BTW.

2. De BTW-administratie heeft in oktober 1994 gemeld aan de federatie van werkgevers voor het sociaal-cultureel werk dat organisaties die erkend en gesubsidieerd worden door de minister bevoegd voor Cultuur, niet handelen in het kader van een economische activiteit en voor de vormingsactiviteiten niet de hoedanigheid van een BTW-plichtige hebben.

Samengevat kan worden gesteld dat alle organisaties, zowel jeugdverenigingen als alle andere sociaal-culturele verenigingen erkend door de minister voor Cultuur, niet BTW-plichtig zijn.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN EN GELIJKE
KANSENBELEID

Vraag nr. 9
van 10 oktober 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Marokkanen in Brussel – Nederlandstalig gemeenschapsleven

In een van de vraaggesprekken die de minister sedert haar aanstelling weggaf, vernemen we dat we moeten pogingen ondernemen om de Marokkanen in Brussel, die zich door hun afkomst meer met de Franse cultuur verbonden voelen, bij het Nederlandstalig gemeenschapsleven te betrekken. Evenwel zou dit volgens de minister "zijn tijd nodig" hebben.

Aan welke tijdspanne denkt de minister daarbij ?

Hoe groot is het deel van de Marokkaanse gemeenschap dat zij binnen die termijn hoopt te betrekken bij het Nederlandstalig gemeenschapsleven ?

Antwoord

Ik weet niet naar welk interview in de vraag wordt verwezen, maar ik ben er inderdaad van overtuigd dat het een belangrijke opdracht is van de Vlaamse Gemeenschap de migranten te betrekken bij het Nederlandstalig gemeenschapsleven. Hoewel de Marokkanen onder de migranten in Brussel veruit de talrijkste groep vormen, mogen de initiatieven die hiervoor worden genomen zich niet tot hen beperken.

Nu reeds worden in het kader van de integratieprojecten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie verscheidene initiatieven in deze zin genomen. Ook het succes van de lessen Nederlands voor migranten bewijst dat, in tegenstelling tot een aantal hardnekkige vooroordelen, de migrantengemeenschappen niet per definitie

met de Franse cultuur moeten worden verbonden.

Het betrekken van de Marokkaanse en de andere migrantengemeenschappen bij het Nederlandstalig gemeenschapsleven is een proces dat niet in "tijdspannes" kan worden gevat. Evenmin lijkt het mij zinvol om een kwantitatieve prognose te maken inzake het bereikbare doelpolitiek.

Vraag nr. 10
van 11 oktober 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brusselse Vlamingen – Impact TV Brussel

Een van de middelen waarmee de Vlaamse Gemeenschap de Vlaamse aanwezigheid in Brussel bevordert, is het verstrekken van steun aan TV Brussel.

Kan de minister mij meedelen of reeds onderzoek werd gedaan naar de mate waarin deze zender door de doelgroep, met name de Brusselse Vlamingen, wordt bekeken evenals naar de waardering van de programma's ?

Antwoord

Inzake TV Brussel werden reeds twee onderzoeken (11/94 en 5/95) uitgevoerd naar het kijkgedrag van Nederlandstalige Brusselaars.

Het betrouwbaarheidsinterval bedraagt 95 % met een statistische afwijking van 6,2 %. Het gemiddeld dagbereik van TV Brussel tijdens de week bedraagt 26,9 % van de Vlaams-Brusselse kabelabonnees. Rekening gehouden met de statistische afwijking kan dit evengoed 20,8 % of 33 % zijn.

Om de resultaten op een correcte manier te evalueren dienen wij in de eerste plaats rekening te houden met het gemiddeld dagbereik van het totaal televisie gedurende dezelfde periode in vergelijking met het vorig onderzoek van november 1994. Tijdens de maand november 1994 bedroeg het gemiddeld dagbereik van het totaal televisie 71,5 %, terwijl dit in de maand mei '95 gezakt was naar 64,3 %. Er valt uit de audimetrie te bemerken dat het gemiddeld dagbereik naar de zomer toe altijd een dalende trend kent, wat wil zeggen dat er gemiddeld minder televisie wordt gekeken dan tijdens de wintermaanden. Regionale televisie, in casu TV Brussel, heeft een vrij constant bereikt, ook naar de zomer toe.

1. Resultaten

TV Brussel heeft heel wat bekendheid gewonnen in vergelijking met november '94. De bekendheid van TV Brussel was in mei '95 gestegen naar 96 % (november '94 : 88 %). Spontaan noemt 62 % van de Vlaamse Brusselaars TV Brussel op.

87 % heeft al ooit eens naar TV Brussel gekeken (november '94 : 72 %). Tijdens de maand mei hadden 108.969 mensen binnen het zendgebied ooit al eens naar de zender gekeken. 7 % van de inwoners binnen het zendgebied van TV Brussel heeft ook al ooit eens naar Ring TV gekeken.

Het gemiddeld dagbereik tijdens de week bedroeg 17 % in november '94, in mei '95 was dit 26,9 %. In vergelijking met het gemiddeld dagbereik van het totaal televisie dat met 8 % gedaald is over dezelfde periode, kent TV Brussel een spectaculaire opmars. In totaal heeft 67 % van de ondervraagde personen gisteren naar televisie gekeken, van die 67 % heeft 40 % naar TV Brussel gekeken.

TV Brussel kan bogen op een redelijk trouw kijkerspubliek : 59 % kijkt regelmatig ! Op een gemiddelde werkdag kijkt men ongeveer 34 minuten naar TV Brussel.

2. Profielschets

Zowel mannen (53 %) als vrouwen (47 %) kijken naar TV Brussel, in tegenstelling tot november '94 waar toen een iets vrouwelijker (58 %) profiel te merken was.

De 35-44 jarigen (25 %) vormen het grootst aantal van de kijkers, een evolutie van + 12 %, terwijl de jongeren (15-24 jaar) een beetje achteruit (- 4 %) gegaan zijn. De leeftijdscategorie 25-34 jaar is in vergelijking met het totaal ondervertegenwoordigd.

Tijdens de maand mei keek 12 % meer bedienden dan in november '94 ; 4 % van de kaderleden daarentegen haakten af 47 % van de beroepsbevolking kijkt naar TV Brussel (+ 6 %).

3. Kwalitatief onderdeel.

Inzake karakter en persoonlijkheid komt TV Brussel jong, dynamisch en sympathiek over. Zij worden als zeer goed en Brussels gekwalificeerd. Nochtans worden zij weinig ontspannend ervaren.

Inhoudelijk is TV Brussel zeer informatief (weliswaar onvolledig) en zeer nuttig.

Beoordeling van de rubrieken :

- het nieuws krijgt 7,3 op 10 punten ;
- de andere rubrieken worden globaal als volgt beoordeeld :

	goed %	niet goed %	weet niet %
The Bridge	48,8	29,1	22,0
Bric à Brac	59,1	22,0	18,9
Con Brio	23,6	36,2	40,2
Breed Brussel	88,2	3,1	8,7
Brusselse Bravoure	67,7	11,0	21,3
Filmmagazine	45,7	15,7	38,6
Na het nieuws	63,0	5,5	31,5

Vraag nr. 2

van 24 oktober 1995

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bruisend Brussel – Voorstelling taalgebieden

Op één van de landkaarten die te zien waren op de tentoonstelling Bruisend Brussel in Haarlem, werden de taalgebieden aangegeven.

Het is eigenaardig dat enerzijds gebieden als het Komense of de Platdietse streek zonder meer als behorend tot het Franse taalgebied worden aangegeven, terwijl Zuid- of Frans-Vlaanderen ingekleurd is als Nederlands dialectgebied.

Deze laatste omschrijving kan toch ook gelden voor het Komense, of voor de Platdietse streek waarvan, uit een Europese studie van enige jaren geleden, bleek dat 16.000 van de 18.000 inwoners nog courant het Limburgs dialect praten.

Vanwaar deze verschillende benadering ?

Wordt of werd dit euvel alsnog verholpen ?

Antwoord

Het Vlaams parlementslid merkt terecht op dat op de tentoonstelling Bruisend Brussel in Haarlem een landkaart hing waarop het Nederlandse taalgebied in Europa wordt gesitueerd. Deze landkaart werd niet alleen in Haarlem gebruikt, maar voordien ook, weliswaar in de respectievelijke landstalen, in Madrid, in Lissabon en in Galway.

Komen en wat het parlementslid de Platdietse streek noemt, worden inderdaad als behorend tot het Franse taalgebied aangegeven, maar wat hem blijkbaar ontgaan is, is dat Voeren als zonder meer behorend tot het Nederlandse taalgebied wordt aangeduid, alhoewel ook Voeren, net zoals onder meer Komen en Moeskroen, een gebied is met taalfaciliteiten.

De reden van deze vereenvoudigde voorstellen van de Belgische taalgebieden is het opzet van de kaart : in het buitenland tonen waar in Europa Nederlands wordt gesproken. Een bijkomende afzonderlijke aanduiding van de gebieden met een bijzonder taalstatuut zou de duidelijkheid van de boodschap hebben geschaad.

Overigens kan ik mij niet inbeelden dat het parlementslid graag zou gezien hebben dat Voeren zou aangeduid worden als een gebied behorend tot het Nederlandse en tot het Franse taalgebied.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 3
van 27 juni 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Benoemingen

Enige maanden geleden geraakte bekend dat de raad van bestuur van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel werd benoemd.

Op basis van welke overwegingen gebeurde deze benoeming ?

Meent de minister niet dat er nog moeilijk van depolitiseren kan worden gesproken, na de benoeming destijds van de top van de VDBH en thans weer de benoeming van de voorzitter van de raad van bestuur, telkens duidelijk op basis van politieke verdiensten veeleer dan van kennis en/of ervaring inzake export en buitenlandse handel ?

Waarom werd geen afgevaardigde van onze exportbedrijven tot voorzitter van de VDBH benoemd ?

Antwoord

De raad van bestuur van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel werd samengesteld conform artikel 11 en 12 van het decreet tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel van 23 januari 1991. Een vernieuwing van de raad van bestuur was nodig, aangezien de vorige leden op 15 mei 1991 werden aangesteld en de duur van het mandaat op 4 jaar is bepaald.

De raad van bestuur telt vier vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en vier van de werkgevers- en werknemersorganisaties die zijn vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen.

Conform artikel 12 werd de voorzitter benoemd uit de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering.

Momenteel wordt de VDBH doorgelicht door een extern bureau. Hierbij wordt de werking van de Dienst in zijn geheel geëvalueerd.

Vraag nr. 10
van 10 juli 1995
van de heer FILIP DEWINTER

Pausbezoek – Vlaamse institutionele betrokkenheid

Op 4 juni werd de Paus in zijn dubbele functie van staatshoofd en kerkleider in Brussel ontvangen door het Hof, de eerste minister en andere hoogwaardig-

heidsbekleders. Het hoofddoel van het bezoek was de zaligverklaring in Koekelberg van een Vlaamse missionaris uit Tremelo.

Afgezien van het religieuze en binnenkerkelijke debat daarover, rijzen de volgende vragen met betrekking tot de Vlaamse regering.

1. De paus werd als staatshoofd begroet en ontvangen toen hij de Vlaamse missionaris kwam zalig verklaren. Waarom hebben de Vlaamse regering en de minister-president er niet voor kunnen zorgen dat ook de Vlaamse overheid als zodanig op passende wijze bij de verwelkoming werd betrokken ? Werd de minister-president door de eerste minister of door het episcopaat over het hoofd gezien of werd hij bewust en uitdrukkelijk geweerd ?
2. Wat denkt de Vlaamse minister-president nog terecht te brengen van de internationale eerbiediging en erkenning van Vlaanderen als hij, bij een dergelijke ontvangst van een staatshoofd, met dergelijke weerklank in de nationale en internationale opinie, er niet in slaagt de Vlaamse institutionele aanwezigheid naast de Belgische te zien erkennen en te doen gelden ?
3. Is de minister-president geraadpleegd alvorens de voorziene zaligverklaring van Tremelo werd overgeplaatst naar Koekelberg ? Waarom is hij met zijn gezag van Vlaams minister-president niet opgetreden om samen met de burgemeester van Tremelo de zaligverklaring aldaar te houden ?

Antwoord

1. De paus was uitgenodigd door de Belgische bisschoppenconferentie om een bezoek te brengen aan België, ter gelegenheid van de zaligverklaring van pater Damiaan De Veuster. Hierdoor had het bezoek een privé-karakter en was het geen staatsbezoek. Het comité Pausonthaal – Pater Damiaan stond dan ook zelf in voor de organisatie en de kosten.

De ontvangst van de paus op de luchthaven van Melsbroek werd door de federale regering geregeld.

2. De organisatie van de zaligverklaring was de verantwoordelijkheid van de kerkelijke overheden. Van meet af aan beslisten zij de zaligverklaring tijdens een eucharistieviering voor de basiliek van Koekelberg te laten plaatsvinden.

Vraag nr. 21
van 14 september 1995
van de heer ANDRE VAN NIEUWKERKE

Vlaanderen fietsroute – Toestand

De Vlaanderen fietsroute vertoont tussen Brugge en Nieuwpoort een aantal gebreken. Het stuk tussen Brugge en Nieuwege-brug, meer bepaald het betonnen gedeelte, is er slecht berijdbaar. Voorbij Snaaskerke wijkt de Noordzeeroute af van het kanaal Plassendaele-Nieuwpoort ; de fietsers moeten daar de drukke en onveilige weg op. Ook in de omgeving van Leffinge ligt het traject er slecht bij.

Op het traject tussen Sluis en Brugge zijn er weinig problemen. Vanaf Brugge tot aan de Franse grens zijn er daarentegen wel.

Beschikt het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme over een duidelijke beschrijving in verband met de toestand van de Vlaanderen fietsroute ?

Zo ja, is er in samenwerking met de bevoegde diensten van de provincie West-Vlaanderen (die verantwoordelijk zijn voor de "LF1 Noordzeeroute", een traject dat de Vlaanderen fietsroute overlapt) al beslist om verbeteringswerken uit te voeren om het fietsen op die route aangenamer en veiliger te maken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Antwoord

Er zijn twee gedeelten die in slechte staat zijn.

1. Het gedeelte op de linkeroever van het kanaal Brugge-Oostende tussen Brugge en Nieuwege. Dit gedeelte fietspad bestaat uit betonplaten die in sterke mate gebroken en verzakt zijn. Er wordt voorgesteld om dit traject in 1996 te herstellen.
2. Het gedeelte op de rechteroever van het kanaal Plassendale-Nieuwpoort tussen de hoge brug van de Oostende-Torhout en Leffinge. Deze weg is echter een openbare weg die ook voor het normale verkeer toegankelijk is en onderhouden wordt door de gemeente. Een structurele herstelling is ook hier noodzakelijk vanwege de slechte toestand van de rijbaan.

Voor verbeteringswerken aan de wegen is het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) niet bevoegd.

Het VCGT staat in voor de bewegwijzering van het traject en dringt aan op een verbetering van deze wegen voor fietsers.

Het VCGT beschikt over ervaren fietsvrijwilligers die rapporteren omtrent de materiële toestand van de Vlaanderen fietsroute.

Er is samenwerking met de provincie West-Vlaanderen, via het overlegplatform toeristische fietsroutes van de Westvlaamse Vereniging voor Vrije Tijd, een VZW die instaat voor de coördinatie van het toeristisch fietsnetwerk in West-Vlaanderen. Voor het nazicht doet de provincie een beroep op dezelfde vrijwilliger als het VCGT.

Vraag nr. 27
van 29 september 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VCGT – Efficiëntie toeristisch promotiebeleid

Recentelijk beschuldigde de beroepsorganisatie van hotel-, restaurant- en caféuitbaters, Horeca Vlaanderen, het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme ervan de bijdragen die het ontvangt van de logiesverstrekkende bedrijven om in het buitenland promotie

te voeren voor toeristisch Vlaanderen, weinig of slecht aan te wenden.

Het door het internationaal bureau Bordas ontwikkelde toeristische marketingplan, dat de nadruk legde op produktontwikkeling, zou blijven steken zijn in een embryonale fase. Concrete acties, zoals de verspreiding van het Vakantieboek Vlaanderen in Duitsland, werden zelfs stopgezet bij gebrek aan vraag.

Kan de minister mij meedelen hoeveel in 1994 de bovengenoemde bijdragen bedroegen en waartoe dit geld concreet werd aangewend ?

Is er enige studie voorafgegaan aan de verspreiding van het Vakantieboek Vlaanderen ? Zo ja, waaruit bestond die en door wie werd die uitgevoerd ?

Werd er al overleg gepleegd om een andere politiek te voeren inzake de promotie van het toerisme in Vlaanderen ?

Antwoord

De door de beroepsfederatie Horeca bedoelde bijdragen zijn een nieuw initiatief dat pas in 1995 werd ingevoerd. Met de inning werd voor de eerste maal in juni jongstleden begonnen ; ze is nog niet afgelopen. Verwacht wordt dat tegen het einde van het jaar de opbrengst van deze bijdrage circa 8 miljoen frank zal bedragen.

Het is de bedoeling om dit bedrag in 1996 enerzijds te gebruiken voor het uitgeven van een verbeterde hotelgids, anderzijds voor het ontwikkelen van toeristische producten.

De verspreiding van de brochure Vlaanderen Vakantieland is een onderdeel van het nieuwe internationaal toeristisch marketingplan dat in 1994 door het VCGT werd goedgekeurd. Dit plan werd uitgeschreven door de studiebureaus THR (Asesors en Turismo Hoteleria y Recreacion) en WES . De volledige uitvoering van het toeristisch marketingplan zou een extra jaarlijks krediet van 200 miljoen vergen. Dit is budgettair niet haalbaar. Vandaar dat wordt gekozen voor een stapsgewijze uitvoering. In 1995 werd een supplementair krediet van 40 miljoen frank toegekend aan het VCGT voor het toeristisch marketingplan. Op de ontwerpbegroting 1996 is een krediet van 60 miljoen ingeschreven.

De mededeling van Horeca over de verspreiding van het Vlaanderen Vakantieboek in Duitsland geeft een vertekend beeld. Een van de distributiekkanalen in Duitsland was een net van benzinestations dat voor een periode van twee maanden onder contract werd genomen. Na afloop van deze periode werd het contract niet verlengd, aangezien deze distributievorm inderdaad weinig rendement opleverde. Daarnaast liepen echter andere vormen van distributie, waaronder een aantal zeer succesvolle mailingacties. De verkoop van het Vlaanderen Vakantieboek in België, Nederland en Duitsland stemt overeen met de gemaakte prognoses. De verspreiding gebeurt in elk van deze landen volgens plan.

Het marketingplan wordt jaarlijks geëvalueerd en bijgestuurd.

Vraag nr. 28
van 29 september 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlabinvest faciliteitengemeenten – Erfpachtformule

In de zes randgemeenten rond Brussel met faciliteiten voor de Franstaligen staat geregeld de goedkeuring van de verkoop van eigendommen en kavels op de agenda. Wie af en toe de gemeenteraden bijwoont moet vaststellen dat het overgrote deel daarvan gaat naar mensen die in het Brusselse wonen. Meestal gaat het om Franstaligen.

Bestaat de mogelijkheid om met de middelen van Vlabinvest dergelijke loten op te kopen en ze ter beschikking te stellen op basis van een erfpachtformule en volgens de criteria die voor Vlabinvest gelden ?

Antwoord

Voor de uitvoering van het Vlabinvest-actieprogramma werd besloten om ook een aantal proefprojecten voor sociaal grondbeleid op te starten via de formule van erfpacht.

Concreet betekent dit dat in een aantal gemeenten Vlabinvest terreinen zal aankopen. Vlabinvest kan hierbij zelf optreden als bouwheer of kavels met een erfpacht-overeenkomst ter beschikking stellen van particuliere gezinnen die hierop willen bouwen.

De GOM Vlaams-Brabant, via een dienstenovereenkomst belast met een aantal uitvoerende taken van Vlabinvest, onderzoekt momenteel de mogelijkheid om in dat kader een aantal geschikte terreinen te verwerven (door aankoop of onteigening). Terreinen met een realistisch prijsniveau, van een voldoende omvang (opdeelbaar in een 6 à 8-tal percelen van 3 à 4 are), die geen bijkomende ontsluitingsinfrastructuur vereisen, genieten hierbij de voorkeur.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 26
van 14 september 1995
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Opleiding logopedie en audiologie – Splitsing

De lijst van studiegebieden, opleidingen en opties voor het hoger onderwijs buiten de universiteit, vastgesteld in bijlage 1 bij het HOBUD-decreet van 13 juli 1994, gewijzigd bij decreet van 6 april 1995 houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs, voorziet onder het studiegebied gezondheidszorg in een basisopleiding logopedie en audiologie, waarvoor de graad van gegradueerde in logopedie en audiologie wordt verleend.

Ik verneem dat deze ene basisopleiding opgesplitst zou worden in twee afzonderlijke basisopleidingen, met name respectievelijk logopedie en audiologie.

Een dergelijke splitsing wordt, naar men beweert, door een meerderheid van de instellingen die deze opleiding bieden, niet als gunstig beschouwd. Zij houden de stelling aan dat audiologie een vervolmaking is, op een specifiek technisch vlak, voortgezet op de polyvalente opleiding logopedie en audiologie. Bij een mogelijke splitsing wordt een afdeling OSP gepromoveerd tot basisopleiding.

1. Werd reeds een dergelijke beslissing tot splitsing getroffen en zo ja, op welk niveau ?
2. Welke beleidsargumenten lagen aan de basis daarvan ?
3. Werd rekening gehouden met verenigbaarheid met artikel 12 van bovenvermeld decreet ?

Antwoord

1. Er is geen officiële beslissing om de basisopleiding logopedie en audiologie op te splitsen in twee afzonderlijke basisopleidingen. Het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs VII dat op dit ogenblik wordt voorbereid, bevat wel een voorstel om de opleiding op te splitsen in twee opties van dezelfde basisopleiding. Twee opties van eenzelfde basisopleiding hebben volgens het HOBUD-decreet een gemeenschappelijke inhoud van minimum 1/3 en maximum 2/3.
2. Verschillende instanties uit het onderwijs en de beroepswereld hebben gevraagd de opties audiologie en logopedie als afzonderlijke opties in te richten, omdat er een voldoende duidelijk en omvangrijk onderscheid zou zijn tussen beide, zowel qua opleiding als qua beroepsuitoefening.
3. Artikel 12 vermeldt dat de Vlaamse regering vanaf het academiejaar 1998-1999 wijzigingen kan aanbrengen aan bijlage I van het decreet, onder bepaalde voorwaarden. Een wijziging via een decreet is niet gebonden door die datum of voorwaarden.

Vraag nr. 40
van 2 oktober 1995
van de heer LUDO SANNEN

Sociale ongelijkheid op school – Beleid

Veel onderwijsdeskundigen zijn overtuigd van de reproductietheorie, die zegt dat de bestaande school de sociale ongelijkheid tussen leerplichtige leerlingen niet opheft, maar integendeel doet voortbestaan en zelfs versterkt. Ook de recente studie van Verhoeven en Kochuyt "Kansongelijkheid in het onderwijs", komt tot het besluit dat de school zelf moet pogen de slagbomen op te halen die de school van het groeiend aantal kansarme kinderen scheidt.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen sinds 1992 om te pogen deze sociale ongelijkheid op te heffen ?

2. Acht de minister bijvoorbeeld schoolreizen van 30.000 of 40.000 frank naar exotische bestemmingen in deze zin aanvaardbaar (ook al worden deze reizen meestal ondernomen tijdens vakanties en worden ze soms gedeeltelijk "gesponsord") ?

Acht de minister het bijvoorbeeld verantwoord dat de meeste scholen de onderrichtingen in verband met schoolfotografie aan hun laars lappen en (alleen maar) individuele foto's te koop aanbieden, nochtans verboden bij juridische omzendbrief JUR/6/5-6-89, en gezinnen die het al niet breed hebben aanzetten om, naargelang van het aantal kinderen, één of meerdere malen 400 of 500 frank te spenderen aan individuele foto's, zogezegd omdat één van die foto's gebruikt wordt in het dossier van de leerling ?

Welke maatregelen heeft de minister ter zake getroffen ?

Antwoord

1. De sociale ongelijkheid op school is grotendeels een weerspiegeling van de bestaande maatschappelijke verhoudingen. De maatschappelijke verhoudingen komen tot stand als een samenspel van factoren op sociaal, economisch en cultureel vlak. Een oplossing ten gronde voor deze problematiek kan enkel via een beleid dat gelijktijdig inspeelt op de verschillende deelaspecten, de zogenaamde inclusieve aanpak. Sedert het begin van de jaren '90 zijn een reeks maatregelen genomen om de sociale ongelijkheid via de school aan te pakken. Deze maatregelen staan echter niet op zichzelf, maar zijn een aanvulling op reeds bestaande voorzieningen die sedert de jaren '60 geleidelijk zijn uitgebouwd. Het gaat om de veralgemening van het kleuteronderwijs, de verlenging van de leerplicht, de verhoogde omkadering van het secundair technisch en vooral het beroeps- en PMS-onderwijs, de PMS-werking, het buitengewoon onderwijs, de structuurhervormingen in het voltijds secundair onderwijs, de invoering van het deeltijds onderwijs, de democratisering van het universitair onderwijs en van het hoger onderwijs in zijn geheel. Deze maatregelen hebben geleid tot een massale participatie van de bevolking aan alle onderwijsniveaus en tot een sterk verhoogde scolarisatiegraad.

Eind jaren '80 bleek evenwel dat migranten en autochtone (kans)armen nog niet voldoende participeerden aan het bestaande aanbod. Die vaststelling leidde tot nieuwe initiatieven die erop gericht zijn de aandacht van de scholen voor de verscheidenheid binnen de leerlingpopulatie te stimuleren.

Zo werden in het kader van de beleidsnota "Onderwijs ten opzichte van migranten" (goedgekeurd in 1991) meer middelen ter beschikking gesteld aan scholen om de achterstand van migranten weg te werken en hun maatschappelijke integratie te bevorderen. Dit beleid wordt zowel in het basis- en het buitengewoon onderwijs, als in de eerste graad van het secundair onderwijs uitgevoerd via extra omkadering. De extra omkadering is voorwaardelijk : scholen moeten een aanwendingsplan maken waarin wordt aangegeven wat ze met de extra omkadering zullen doen. Dat plan wordt voorge-

legd aan de overheid die het kan goedkeuren of afwijzen wanneer het niet aan de minimale vereisten voldoet.

Aanvullend bij dit beleid werd nog een reeks maatregelen genomen om de onderwijssituatie van migranten te verbeteren.

- In het secundair onderwijs werd, via onderwijsdecreet VI van 21 december 1994, in een onthaaljaar voorzien om net aangekomen Nederlandsonkundige leerlingen van vreemde nationaliteit een taalbad te geven zodat ze nadien in staat zijn secundair onderwijs te volgen.
- In september 1993 werd een project doorstroming opgestart in 20 secundaire scholen. Dit project is erop gericht migranten in het TSO of ASO in de tweede graad van het secundair onderwijs aan te trekken en hen te ondersteunen, zodat zij de derde graad kunnen aanvatten.
- Eveneens sedert september 1993 loopt er in drie pedagogische hogescholen een project alternerend leren om migranten op te leiden tot kleuteronderwijzeressen. Het richt zich tot allochtonen met een diploma van secundair onderwijs die reeds als GECO tewerkgesteld waren in kleuterscholen of PMS-centra. Een gelijkaardig project, maar dan in het kader van het onderwijs voor sociale promotie, richt zich tot migranten die reeds als GECO tewerkgesteld waren in kleuterscholen of PMS-centra, maar zonder diploma secundair onderwijs. Een grotere aanwezigheid van allochtone leerkrachten in het onderwijs zou ertoe moeten leiden de kloof tussen de migrantenbevolking en de school te verkleinen.
- De belangrijkste aanvulling op het migrantenbeleid van 1991 is evenwel het opstarten van een non-discriminatiebeleid. Dit beleid is gericht op de veralgemening van het intercultureel onderwijs en het wegnemen van drempels bij scholen om een vrije toegang en een meer evenredige aanwezigheid van migranten over alle scholen te bereiken. De uitwerking van het toelatingsbeleid gebeurt via het afsluiten van lokale overeenkomsten tussen alle betrokken inrichtende machten van gemeenten met een significante migrantenbevolking.

Ook de projecten die werden opgezet met het doel een gericht aanmoedigingsbeleid te voeren naar jongeren uit groepen die relatief weinig participeren aan het onderwijs, sluiten aan bij dit beleid.

- Enerzijds werden in het basisonderwijs projecten opgezet voor kinderen van trekkende bevolking. Die projecten zijn gericht op het onthaal, de alfabetisering en de socialisering van de kinderen. Omdat dit niet te realiseren is zonder medewerking van de betrokken ouders, werden samenwerkingsakkoorden afgesloten met welzijnsorganisaties die met deze groepen werken. De projecten tonen aan dat, mits de nodige inspanningen, (sterk) marginale groepen beter kunnen betrokken worden bij de school.

- Anderzijds werd met de inzet van interculturele medewerkers (GECO's) in 50 kleuterscholen een reële inspanning gedaan om jonge migrantenmoeders ertoe aan te zetten hun kleuters naar de school te brengen. Op die manier wordt geprobeerd om zo vroeg mogelijk aan de integratie te werken.

Verder zijn er maatregelen genomen om zittenblijven en schoolmoeheid in het lager en secundair onderwijs tegen te gaan. Uit onderzoek blijkt dat deze fenomenen vooral voorkomen bij sociaal zwakkere bevolkingsgroepen.

- Het probleem van het zittenblijven wordt in het basisonderwijs sinds het schooljaar 1993-1994 aangepakt via een extra omkadering voor de derde kleuterklas en voor het eerste leerjaar, om zo te werken rond de vlotte overgang derde kleuter-/eerste leerjaar. Bedoeling is om via een preventieve aanpak van leermoeilijkheden, leerbedreigde kinderen tijdig te herkennen en te helpen. Scholen die een actieplan indienen en daarmee aantonen dat zij ernstige inspanningen zullen doen omtrent deze problematiek, kunnen extra lestijden krijgen. Sedert dit schooljaar krijgen scholen met kansarme kinderen voorrang.
- In het secundair onderwijs zijn geen specifieke maatregelen genomen rond zittenblijven. De inspectie neemt het probleem wel op en bespreekt het bij elke schooldoorlichting met de directie.
- Om het probleem van niet-inschrijven en spijbelen ten gronde aan te pakken, is een sluitende controle op de inschrijvingen noodzakelijk. Via een koninklijk besluit is gerealiseerd dat de Departementale Informatiacel toegang krijgt tot het rijksregister en dat de schooldirecties het rijksregisternummer mogen gebruiken. De bedoeling is om, door een rechtstreekse communicatie tussen de Departementale Informatiacel en de scholen, op een snelle en efficiënte wijze de lijsten van de leerplichtige jongeren te vergelijken met de lijsten van de ingeschreven leerlingen, zodat tijdig maatregelen kunnen getroffen worden in geval van niet-inschrijving. Dit systeem werd vanaf het schooljaar 1994-1995 geïntroduceerd in het secundair onderwijs en vanaf 1995-1996 eveneens in het basisonderwijs.
- Er werden projecten opgezet in Antwerpen en Gent met de bedoeling dat de scholen, via een lokale samenwerking met het welzijnsveld, een gerichte aanpak ontwikkelen naar risicjongeren. In Brussel loopt een project dat via een preventieve aanpak in de scholen, betere aanspraak met de welzijnswereld en een goede opvolging, de scholen slagvaardiger wil maken om het absentisme te bestrijden en het veelvuldig schoolverloop tegen te gaan. Er worden tevens afspraken gemaakt met de huisartsen.

Momenteel loopt er een onderzoeksproject met als opzet indicatoren te ontwikkelen om scholen met een kansarme populatie nauwkeuriger te detecteren. Deze criteria zullen bruikbaar zijn voor zowel het basis- als het secundair onderwijs. Naast de ken-

merken van de schoolbevolking, worden ook de inspanningen van de school inzake zorgverbreding in rekening gebracht.

2. Wat de schoolreizen naar "exotische bestemmingen" betreft, verwijs ik het Vlaams parlementslid naar de omzendbrief van 22 juni 1989 betreffende de extra muros-activiteiten in het onderwijs, waarbij deze materie gereguleerd wordt. In deze omzendbrief wordt expliciet gesteld dat de extra muros-activiteiten een onderwijzend en opvoedend karakter moeten hebben en niet exclusief toeristisch of recreatief van aard mogen zijn. Het organiseren van dergelijke activiteiten zit vervat in het pedagogisch project van de school, zodat het tot de vrijheid van de inrichtende macht behoort om de pedagogisch-didactische inhoud van deze activiteiten te bepalen.

Aan de sociale dimensie van deze activiteiten dient voldoende aandacht te worden besteed : het streefdoel is dat alle leerlingen deelnemen aan de extra muros-activiteiten (zowel in het binnen- als in het buitenland). In de praktijk betekent dit dat ten minste drie vierde van de betrokken leerlingengroep er werkelijk aan moet deelnemen, anders kunnen de betrokken activiteiten niet worden georganiseerd voor die groep. Met het oog op de organisatie van deze activiteiten en op een algemene deelname eraan, moet de inrichtende macht, of bij delegatie de directie, voorafgaandelijk de oudervereniging raadplegen. Iedere extra muros-activiteit dient niet enkel voorbereid, maar ook nadien geëvalueerd te worden door de betrokken opvoedingsgemeenschap. De voorbereidings- en evaluatieverslagen worden ter inzage voorgelegd aan de bevoegde inspectie die, voor zover ik weet, nog niet gestoten is op extreme initiatieven op dit vlak.

Wat de schoolfotografie betreft, mogen de scholen inderdaad niet aanzetten tot het kopen van individuele foto's. Dit aspect wordt weliswaar niet nagegaan door de inspectie in het kader van de schooldoorlichtingen, maar ook hier kan ik erop wijzen dat de ouders over voldoende inspraakkanalen beschikken (de Lorgo's in het gemeenschapsonderwijs, de participatieraden in het gesubsidieerd onderwijs) om dergelijke praktijken, indien zij zich voordoen, aan de kaak te stellen. De werking van de inspraakkanalen wordt als dusdanig wel nagegaan door de inspectie. Bovendien kan wegens ongeoorloofde praktijken ook klacht worden neergelegd bij de commissie Laakbare Praktijken, die na onderzoek maatregelen of sancties kan voorstellen tegen de betrokken school.

Ik wens het parlementslid hierbij nog mee te delen dat ik mij ervan bewust ben dat er een zekere normvervaging optreedt en dat scholen, soms zonder het te beseffen, steeds meer financiële bijdragen van de ouders vragen. Voor sommige ouders die het financieel moeilijk hebben, weegt dit te zwaar op het gezinsbudget, zoals blijkt uit het "Algemeen verslag over de armoede". In het regeerakkoord is dan ook bepaald dat de niet-objectiveerbare verschillen in werkingstoelagen en administratieve omkadering worden weggewerkt. Zo zullen een aantal scholen meer ademruimte krijgen. Verder kan ik er het parlementslid nog op wijzen dat, in het kader van de

Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding, een werkgroep Onderwijs concreet nagaat welke extra financiële lasten de scholen aan de ouders vragen, wanneer dit gebeurt en of het om verantwoorde bijdragen gaat, om zo op een meer gerichte wijze te zoeken naar oplossingen voor deze problematiek.

Vraag nr. 44
van 6 oktober 1995
van de heer LUDO SANNEN

Vastbenoemde leerkrachten – Mutatiemogelijkheden

Naar ik verneem zouden een aantal lokale raden een criterium hebben aangenomen dat de benoeming van "eigen" tijdelijken (uit eigen school of scholengemeenschap) verkiest, en deze tijdelijken aldus voorrang verleent op vastbenoemden en hun mutatiemogelijkheden.

1. Acht de minister dergelijk criterium aanvaardbaar ? Is het een wettelijk criterium ?
2. Houdt deze handelwijze geen verdere inkrimping in van de al beperkte mogelijkheden tot mutatie van vastbenoemden in het gemeenschapsonderwijs ?
3. Is dergelijk criterium wel in overeenstemming te brengen met het belang van het gemeenschapsonderwijs, aangezien het de lokale raad niet aanzet om de meest valabele kandidaat voor een betrekking naar voor te schuiven ?
4. Kan het dat een toevallig criterium – tijdelijke leerkracht zijn aan een instelling – zwaarder weegt dan alle andere criteria, inclusief vakbekwaamheid en anciënniteit ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wijs ik het Vlaams parlementslid erop dat ik geen kennis heb van een criterium dat door een aantal lokale raden zou aangenomen zijn om de benoeming van "eigen" tijdelijken te verkiezen boven mutaties van vastbenoemde personeelsleden.

Verder kan ik het volgende meedelen.

1. Luidens artikel 35 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, kan een vacant verklaarde betrekking in een wervingsambt slechts door benoeming worden toegewezen :
  - a) indien, overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen, die betrekking niet door reffectatie of wedertewerkstelling moet worden toegewezen aan een wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gesteld personeelslid ;
  - b) indien de betrekking niet reeds door mutatie is toegewezen.

Een vacant verklaarde betrekking kan, in afwijking van a), door benoeming worden toegewezen aan een personeelslid dat daarin is gereffecteerd of wedertewerkgesteld.

Verder bepaalt artikel 33 van hetzelfde decreet dat het lokale bestuursorgaan van de instelling waar de betrekking vacant is, uit de personeelsleden die de voorwaarden voor mutatie vervullen één kandidaat kan voordragen aan de centrale raad. De centrale raad bepaalt de dag waarop de mutatie ingaat.

Bij ontstentenis van lokaal bestuursorgaan besluit de centrale raad over de mutatie zonder voordracht of voorafgaande raadplegingen.

Uit de voorgaande decretale bepalingen blijkt dat een lokale raad een kandidaat die mutatie heeft aangevraagd kan voordragen. Het is geen verplichting.

2. Op deze vraag meen ik ontkennend te moeten antwoorden, mede wegens het feit dat het criterium dat door het parlementslid geïntroduceerd wordt en de juiste draagwijdte ervan mij niet bekend zijn.
3. Zonder afbreuk te willen doen aan de waarde en de geschiktheid van een vastbenoemd personeelslid dat een mutatie naar een andere onderwijsinstelling vraagt, meen ik toch te moeten stellen dat een vaste benoeming alleen geen absolute garantie is voor kwaliteit.
4. In het belang van het gemeenschapsonderwijs en van elke onderwijsinstelling in het bijzonder, dient elk bestuursorgaan uiteraard rekening te houden met alle factoren bij het voordragen en toewijzen van betrekkingen. Ik ga er dan ook van uit dat een toevallig criterium hierbij niet doorslaggevend zal zijn, maar zal beoordeeld worden samen met alle andere elementen.

Vraag nr. 45
van 6 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Tijdelijke leerkrachten – Gelijkschakeling met supertijdelijken

Bij de besprekingen van het onderwijsdecreet VI werd de mogelijkheid tot gelijkschakeling met supertijdelijken geregeld voor diegenen die tien kandidaturen hadden ingediend in de periode zoals bepaald in het decreet Rechtspositie Gemeenschapsonderwijs.

Uiteindelijk werd die gelijkstelling verkregen voor hen die konden aantonen dat zij bij de indiening van hun kandidatuur de cursussen voor het behalen van een pedagogisch bekwaamheidsbewijs reeds volgden of het jaar daarop gestart waren met deze cursus.

Volgens mijn informatie waren er nog andere tijdelijken langer dan 10 jaar actief, die niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 40, 2° van het decreet VI voldeden omdat ze het pedagogisch diploma later behaalden, en die bijgevolg geen aanspraak konden maken op de genoemde gelijkstelling.

Graag had ik van de minister vernomen of men een idee heeft van het aantal personen dat zich in deze ongelukkige positie bevindt en of er ook voor hen aan gelijkschakeling wordt gewerkt.

Antwoord

Vooreerst wens ik het Vlaams parlementslid te wijzen op de context waarbinnen de categorie supertijdelijken is tot stand gekomen. Het betrof in de eerste plaats een overgangsmaatregel, later aangevuld met een parlementair initiatief voor hen die bij het nieuwe statuut tussen twee stoelen dreigden te vallen. Daarbij werden duidelijke grenzen vastgesteld, zowel naar het aantal dagen dienstanciënniteit, als naar het aantal kandidaturen dat op een bepaald ogenblik moest verworven zijn. Het vaststellen van een dergelijke cesuur is uiteraard enigszins arbitrair.

Eenzijds voorziet artikel 40 paragraaf 1 van het decreet betreffende het onderwijs VI van 21 december 1994 in een verduidelijking van wat precies onder kandidaturen moest worden verstaan, namelijk geldig ingediende kandidaturen. Anderzijds bepaalt artikel 40 paragraaf 2 van hetzelfde decreet dat als geldige kandidaturen kunnen aanvaard worden de kandidaturen van diegenen die op het ogenblik van hun kandidatuurstelling of in het schooljaar daarop een cursus hebben gevolgd voor het behalen van een D-diploma.

Deze wijziging betekende op zich reeds een zekere beperking van de rechten van de personeelsleden die over weinig dienstanciënniteit in het gemeenschapsonderwijs of in een bepaald lokaal bestuursorgaan (of, bij ontstentenis hiervan, in de instelling) beschikken. Elke bijkomende wijziging betekent voor die personeelsleden een verdere vermindering van de kansen op een tewerkstelling in het gemeenschapsonderwijs. Telkens dient dus, mede rekening gehouden met de lokale autonomie, de afweging gemaakt tussen de rechten van reeds lang fungerende personeelsleden en de rechten van de personeelsleden die meer recentelijk in het gemeenschapsonderwijs in dienst zijn gekomen.

Bovendien moet worden gewezen op de administratieve beheersbaarheid van elke bijkomende wijziging. Dit houdt immers telkens het controleren van personeelsdossiers in.

Vertrekkende vanuit de basisfilosofie die aan het invoeren van een categorie supertijdelijken ten grondslag ligt, is het niet wenselijk een verdere uitbreiding van deze categorie toe te staan, noch van enige andere voorrangscategorie die bij overgangsbepaling in het decreet betreffende de rechtspositie van de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs is opgenomen.

De heer Louis Standaert, gewezen lid van de Vlaamse Raad, heeft op 10 maart 1994 een voorstel van decreet ingediend tot wijziging van de artikelen 90 en 92 van het decreet van 27 maart 1991, om de voorrangsbepaling van de personeelsleden die op 30 juni 1990 een dienstanciënniteit van 960 dagen in het gemeenschapsonderwijs hadden verworven, te verlengen tot 30 juni 2001. Deze regeling heeft op 30 juni 1995 opgehouden uitwerking te hebben. De Vlaamse Raad heeft het voorstel niet aangenomen.

Het kan niet de bedoeling zijn om verdere wijzigingen aan een overgangsbepaling van het decreet betreffende de rechtspositie door te voeren, te meer daar deze vervalt in het schooljaar 2000-2001. Tenslotte zullen er, hoe de afbakening van de categorie supertijdelijken

ook gebeurt, steeds personeelsleden zijn die zich in een ongelukkige positie bevinden.

Vraag nr. 47
van 6 oktober 1995
van de heer LUDO SANNEN

Open Universiteit – Samenwerking KUL

Op 28 augustus heeft de Nederlandse minister van Onderwijs, de heer Ritzen, het rapport van de heer Datema, interim-manager aan de Open Universiteit, aan de Tweede Kamer overgemaakt. De heer Ritzen maakt de aanbevelingen van de heer Datema grotendeels tot de zijne. Een van deze aanbevelingen betreft de oprichting van een consortium voor de innovatie in het hoger onderwijs. Dit consortium heeft als doel: "het bevorderen van de didactische kwaliteit van het onderwijs van de deelnemende instellingen". Naast een aantal Nederlandse universiteiten en hogescholen wordt vermeld dat de KUL (Katholieke Universiteit Leuven), als enige Vlaamse universiteit, er deel zal van uitmaken. Wel zou ook nog één Vlaamse hogeschool aan het consortium worden toegevoegd.

Voor zover bekend hebben thans alle Vlaamse universiteiten een overeenkomst met de Open Universiteit in Nederland lopen. In de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad) en in STOHO (Studiecentrum Open Hoger Onderwijs) werd steeds afgesproken dat de samenwerkingsmodaliteiten met de Nederlandse Open Universiteit in gemeenschappelijk overleg tussen universiteiten en wat STOHO betreft, ook met de hogescholen, zouden worden besproken. Het is echter bekend dat de KUL, in afwijking van deze afspraak, afzonderlijk met de Open Universiteit heeft onderhandeld. Vermits succesvolle studiecentra van de Open Universiteit zich in Gent en in Antwerpen bevinden en deze universiteiten ter zake heel wat inspanningen hebben geleverd, wekt de keuze van de Open Universiteit dan ook zeer grote verbazing.

1. Werd de Vlaamse minister van Onderwijs geraadpleegd over het voorstel van de heer Datema?
2. Gaat de minister akkoord met die keuze?
3. Is de minister van oordeel dat de KUL de enige universiteit is die aan "het bevorderen van didactische kwaliteit" toe is?
4. Keurt de minister het goed dat hierover geen overleg op het niveau van de VLIR en van het STOHO werd gevoerd?
5. Kan de Open Universiteit in Nederland volgens de minister autonoom beslissen inzake de keuze van partners in Vlaanderen?
6. Zal de beoogde samenwerking uitgaven ten laste van de begroting van Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap tot gevolg hebben?
7. Zullen de andere universiteiten en hogescholen op een of andere wijze bij dit project worden betrokken en in voorkomend geval: hoe dan wel?

Antwoord

1. De Vlaamse minister van Onderwijs werd niet geraadpleegd over de keuze van de heer Datema om enkel de KUL en een hogeschool te betrekken bij de oprichting van een consortium voor de innovatie in het hoger onderwijs.
2. De minister gaat er niet mee akkoord dat vanuit Nederland zonder overleg bilaterale afspraken worden gemaakt met Vlaamse hoger-onderwijsinstellingen. Aangezien deze samenwerkingsafspraken verreikende consequenties kunnen hebben voor de ontwikkeling van het consortium en de innovatie in het hoger onderwijs, was overleg noodzakelijk geweest. Inzake open hoger onderwijs is steeds getracht in gemeenschappelijk overleg te handelen. De minister heeft dit standpunt ook overgemaakt aan zijn Nederlandse collega.
3. De kwaliteit van het onderwijs dient een punt van aanhoudende zorg te zijn van elke instelling. Het consortium in kwestie wil kennelijk met concrete projecten werken aan de innovatie van het hoger onderwijs. Men gaat er daarbij van uit dat de uitvoering van concrete projecten enkel mogelijk is indien het aantal participerende instellingen beperkt wordt gehouden. De keuze voor de KUL wordt kennelijk gemotiveerd door het feit dat deze instelling aantoonbaar actief is op het vlak van de onderwijsinnovatie middels het vorig academiejaar opgerichte Leuvens Instituut voor Nieuwe Onderwijsvormen (Linov).
4. De heer Datema heeft eenzijdig en zonder overleg gekozen voor samenwerking met bepaalde instellingen. Ik kan dergelijk optreden niet goedkeuren.
5. In principe staat het de Open Universiteit vrij om bilaterale contacten te leggen met Vlaamse instellingen voor concrete projecten en uiteraard kunnen de autonome universiteiten en hogescholen zelf oordelen of zij op een dergelijke vraag wensen in te gaan.
6. De beoogde samenwerking zal geen uitgaven ten laste van de Vlaamse Gemeenschap tot gevolg hebben.
7. De minister zal een en ander nog bespreken met zijn Nederlandse collega en met de VLIR. Het huidige consortium wordt door Vlaanderen niet erkend.

Vraag nr. 48
van 6 oktober 1995
van mevrouw LYDIA MAXIMUS

Loonterugvorderingen onderwijs – Oorzaken en remedies

Het reeds lang bestaande probleem van de terugvordering van bedragen die teveel werden betaald aan personeelsleden uit het onderwijs, schijnt na een korte onderbreking, die naar ik aanneem het gevolg is van een tussenkomst van de minister, opnieuw volop de kop op te steken.

Als ik de tussenkomsten van collega's-parlementsleden

lees, is het een fenomeen dat niet regiogebonden is en daarom dubbel ernstig. In de meeste gevallen gaat het om sommen die werden voortbetaald na het aflopen van de periode waarover de leer- of arbeidskracht een beroep kan doen op behoud van wedde. Achteraf wordt vastgesteld dat de volledige wedde te lang werd uitbetaald, met de terugvordering van voor de betrokkenen vaak onoverkomelijke bedragen als gevolg.

In de dossiers die mij werden bezorgd en waarvan ik de persoonsgegevens te uwer beschikking houd, gaat het respectievelijk om 146.236 frank, 389.304 frank, 47.689 frank, 122.603 frank. Rekening gehouden met het feit dat de terugvordering betrekking heeft op het brutoloon en er bijgevolg regularisaties moeten gebeuren inzake de belastingen, worden de betrokken personen voor zeer zware problemen geplaatst.

Het verlenen van afbetalingstermijnen is mijns inziens slechts een pleister op de wonde. Het ware beter dat de uitbetalende overheid preventief werkt en geen systeem toepast dat terugvorderingen genereert.

Vermits de betrokken diensten toch over een informaticasysteem beschikken, vernam ik graag van de minister welke redenen aan de basis liggen van het duidelijk ontbreken van een programma dat moet vermijden dat het loon nog wordt uitbetaald na de periode waarop het recht daarop een einde heeft genomen.

Als andere oorzaken het probleem genereren, vernam ik graag welke die zijn en op welke manier zij worden aangepakt.

Antwoord

Ik ben het eens met het Vlaams parlamentslid dat preventief moet worden opgetreden zodat terugvorderingen van wedde(toelagen) worden vermeden. Het is trouwens niet de eerste keer dat deze zaak wordt aangehangig gemaakt. Mijn administratie heeft reeds eerder deze zaak onderzocht en maatregelen werden getroffen.

Uit het onderzoek blijkt dat de terugvorderingen verscheidene oorzaken kunnen hebben die gelegen zijn bij de verschillende instanties die bij de uitbetaling van een wedde(toelage) betrokken zijn.

Het gaat om foutieve betalingen door het departement, maar ook om het personeelslid dat soms laattijdig melding maakt van wijzigingen in zijn persoonlijke of gezinssituatie of de school die te laat en/of foutief de gewijzigde situaties meedeelt. Dit laatste bedraagt 66 % van het totaal aantal terugvorderingen.

Om de herzieningen te beperken werden reeds een aantal maatregelen getroffen.

1. Invoering van werkstations en schoolbeheerteams

In 1991 werden de werkstations ingevoerd : een groep ambtenaren die gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de volledige afwerking van de dossiers van personeelsleden die fungeren in een aantal geografisch gegroepeerde scholen per onderwijssector. Hierdoor hebben de scholen voor hun personeelsdossiers één aanspreekpunt in het departement. Dit principe werd ondertussen tevens inge-

voerd voor school- en leerlingendossiers en resulteerde in schoolbeheerteams. De werkstations en schoolbeheerteams werken ondertussen op kruissnelheid.

2. Beperken van de periode van terugvordering

De periode van terugvordering werd van vijf op één jaar teruggebracht.

3. Informeren van de scholen

Aangezien uit onderzoek bleek dat scholen vaak laattijdige en/of verkeerde informatie aan het departement bezorgen, organiseerde het departement de voorbije jaren een aantal acties waardoor de kwaliteit van de informatie kan verbeteren. Voorbeelden hiervan zijn : toelichten van bepaalde aspecten van de reglementering bij schoolbezoeken, informatierondes doorheen Vlaanderen waarbij de praktische toepassing van de reglementering wordt toegelicht, brochures over de belangrijkste aspecten van de reglementering.

Daarnaast is de automatisering van de dossierbehandeling volop aan de gang.

Vanaf 1 september 1995 worden 10 % van de personeelsdossiers uit het basis- en secundair onderwijs elektronisch verwerkt. Dit volume zal de komende schooljaren geleidelijk worden verhoogd. De foutenmarge zal daardoor in de toekomst drastisch verkleinen. Ik merk wel op dat alle dossiers ter voorbereiding op elektronische verwerking, volledig worden gecontroleerd en in orde gebracht. Dit brengt mee dat soms aanpassingen noodzakelijk zijn, zowel voor bijbetaling als voor terugvordering.

Rest het probleem van de terugvordering van de bedrijfsvoorheffing. De bedrijfsvoorheffing wordt teruggevraagd wanneer het gaat om een terugvordering van ten onrechte uitbetaalde sommen tijdens het jaar volgend op de betaling. Het ministerie van Financiën heeft hiervoor dwingende richtlijnen opgelegd. Het departement Onderwijs heeft ondertussen reeds verschillende gesprekken gevoerd met de administratie der Directe Belastingen van het ministerie van Financiën om een oplossing voor dit probleem uit te werken.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 3 van 18 oktober 1995 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB-opleidingen bouw-, wegen- en grondwerken – Vrouwen

De opleidingen van de VDAB staan, volgens mijn informatie, steeds open voor mannen en vrouwen.

In het beroepsleven zijn er nochtans bepaalde betrekkingen waar vrouwen nog steeds worden geweerd (wetgeving op de vrouwenarbeid).

Graag had ik van de minister vernomen :

- welke opleidingen de VDAB verstrekt in verband met bouwwerken, wegenwerken, grondwerken ;
- of deze betrekkingen openstaan voor mannen en vrouwen ;
- hoeveel personen (M/V) die deze opleidingen de laatste drie jaar met succes beëindigen, effectief tewerkgesteld zijn in deze sectoren.

Antwoord

In antwoord op de door haar gestelde vraag, vindt het Vlaams parlementslid als bijlage een overzicht van de diverse opleidingen van de VDAB in verband met de bouwsector.

Deze opleidingen staan open voor zowel mannen als vrouwen. De tabellen in bijlage bevatten cijfers, opgedeeld naar geslacht, van het aantal personen die een opleiding in de bouw begonnen en hebben beëindigd in 1992, '93 en '94. Tewerkstellingsgegevens in de sector zijn niet beschikbaar.

(Gezien de omvang kunnen de bijlagen niet in het Bulletin van Vragen en Antwoorden worden opgenomen. Ze liggen ter inzage bij het secretariaat van de Vlaamse Raad – red.)

Vraag nr. 32 van 25 september 1995 van de heer LOUIS BRIL

VDAB Werk-informatiesysteem – Problemen

Uit goede bron vernam ik dat vacante betrekkingen die aan de VDAB werden aangeboden in de eerste helft van de maand september, niet werden opgenomen in het computersysteem WIS (Werk-informatiesysteem). Eventueel geïnteresseerde werkzoekenden waren daardoor niet op de hoogte en de betrokken werkgevers konden de gevraagde arbeidskrachten niet tijdig inschakelen in hun onderneming. De goede werking van verschillende ondernemingen kwam daardoor in het gedrang, aangezien de noodzakelijke arbeidsflexibiliteit niet kon worden toegepast.

Deze onduidelijke situatie zou een gevolg geweest zijn van de installatie van nieuwe software bij de VDAB. De problemen die daardoor ontstonden lieten zich gevoelen in alle VDAB-kantoren in Vlaanderen.

1. Is de minister op de hoogte van deze aberrante situatie ?
2. Hoeveel aanbiedingen werden niet tijdig opgenomen in het WIS door de inefficiënte werking van de VDAB ?
3. Werden de betrokken werkgevers in kennis gesteld van de situatie, zodat ze de kans kregen andere, meer efficiënte wegen te bewandelen om de gevraagde arbeidsplaatsen op te vullen ?
4. Kan de minister verklaren waarom de installatie van nieuwe software zulke gevolgen heeft gehad ?

Waarom werden de nodige voorzorgen niet genomen om de goede werking van de VDAB niet in het gedrang te laten komen ?

5. Welke maatregelen heeft de minister genomen opdat gelijkaardige situaties zich in de toekomst niet meer zouden voordoen ?

Antwoord

Het doet genoeg te mogen vaststellen dat het Vlaams parlementslid het WIS-systeem, ondanks het feit dat het pas anderhalf jaar in werking is, typeert als een onmisbare schakel in de Vlaamse arbeidsmarkt, waarvan het al dan niet functioneren de goede werking van verschillende ondernemingen in het gedrang kan brengen.

De vraagstelling vereist een omschrijving van het WIS-systeem en van de globale VDAB-informatica-aanpak.

Op 16 augustus is de VDAB inderdaad overgeschakeld op een nieuw informatica-systeem. Hierbij wordt gebruik gemaakt van zeer geavanceerde informatica-technologie. Ruim 1000 PC's op 150 VDAB-locaties zijn reeds verbonden in één client-server-netwerk. De VDAB beschikt hiermee over een toekomstgericht werkinstrument, dat verder zal uitgroeien tot een globaal informatiesysteem voor de Vlaamse arbeidsmarkt. Het nieuwe systeem draagt de projectnaam AMI (=Arbeidsmarkt-informatiesysteem).

Daarnaast bestaat het WIS (Werk-informatiesysteem). Dit is het drempelloze VDAB-informatiesysteem, dat op interactieve selfservice-terminals kan geraadpleegd worden door het grote publiek. In het voorjaar van 1994 is dit systeem opgestart en er zijn reeds meer dan 300 terminals overal in Vlaanderen opgesteld. In het WIS-systeem worden onder meer (het grootste deel) van de vacante werkaanbiedingen direct kenbaar gemaakt aan het grote publiek. Een werkaanbod is op de WIS-terminals consulteerbaar, één dag na melding aan de VDAB en registratie in het VDAB-informatica-systeem.

Bij het opstarten van het nieuwe AMI-systeem zijn er technische storingen opgetreden. Dit had onder meer tot gevolg dat de cijfers over de Vlaamse werkloosheid laattijdig werden bezorgd.

De gebruikers van het nieuwe systeem en de VDAB-medewerkers hebben niet altijd over het volledige systeem kunnen beschikken. Ten gevolge van technische storingen was het soms niet mogelijk om informatie bij te werken of nieuwe gegevens toe te voegen. Hierdoor heeft zich een bepaalde werkachterstand voorgedaan.

Dagelijks bevat het WIS-systeem informatie van 7000 à 8000 vacatures (zie tabel voor de periode vanaf 16 augustus als bijlage). Elke dag worden 10 % van deze gegevens "ververst". Dus dagelijks komen er gemiddeld 700 nieuwe vacatures in WIS en wordt hetzelfde aantal verwijderd. Op de momenten van de ergste storingen zijn er maximaal 5 à 10 % van deze dagelijkse nieuwe vacatures ten gevolge van technische storingen met één dag vertraging in WIS gepubliceerd. Er zijn enkele uitzonderingsgevallen. Er zijn namelijk enkele plaatsingskantoren waar door een lokale (Belgacom)-storing het systeem langer dan één dag niet beschikbaar was. De vertraging van gegevensinvoer duurde in deze

gevallen vanzelfsprekend even lang als de onderbreking. Het met 1 dag vertraging opnemen in WIS betekent evenwel niet dat de VDAB geen diensten verleent aan de betrokken werkgever : elk werkaanbod dat aan de VDAB wordt meegedeeld, wordt opgevolgd door een arbeidsbemiddelaar. Hij onderhoudt persoonlijk contact met de werkgever, zodat deze laatste steeds op de hoogte is van het gevolg dat aan de onderling gemaakte afspraken wordt gegeven.

Ik heb de VDAB reeds uitdrukkelijk gevraagd aan te tonen welke problemen zich manifesteren op informatie-cavlak en hierbij de gevolgen voor de VDAB-dienstverlening en de maandelijkse cijfergegevens aan te geven. Verder werd de VDAB verzocht aan te brengen hoe de problemen worden aangepakt, wat de resultaten hiervan zijn en wat de voorziene termijn is waarbinnen deze problemen kunnen worden opgelost.

Vanuit de VDAB werden reeds de nodige stappen gezet naar de contractant om de aanslepende problematiek kordaat aan te pakken. De initiatieven die tot dusver zijn genomen, hebben tot gevolg dat de eerder opgelopen achterstand werd bijgewerkt en dat de dienstverlening werd genormaliseerd.

Tevens wil ik hierbij opmerken dat het WIS een supplementaire dienstverlening van de VDAB is ; dit houdt in dat werkzoekenden en werkgevers ook steeds terecht kunnen bij de consultants van de VDAB. Door de werkzoekenden de kans te geven op een zelfstandige wijze in te gaan op een vacature-aanbod, wordt meer tijd vrijgemaakt om de moeilijker doelgroepen te begeleiden. Om de werkgever alle beschikbare efficiënte wegen aan te bieden om hun vacatures kenbaar te maken, is de VDAB ook aanwezig op Internet en vanaf 1 november 1995 op interactieve teletekst.

Ik meen dat ook te mogen stellen dat de goede werking van de VDAB niet in het gedrang kwam en dat de problemen die gepaard gaan met het invoeren van een nieuw computersysteem grotendeels opgelost zijn.

Datum WIS	Aantal jobs	Datum WIS	Aantal jobs
16/08/95	6.497	18/09/95	7.924
17/08/95	6.464	19/09/95	7.870
18/08/95	6.416	20/09/95	7.944
22/08/95	6.440	21/09/95	7.954
21/08/95	6.409	22/09/95	7.990
23/08/95	6.550	25/09/95	7.943
24/08/95	6.677	26/09/95	7.805
25/08/95	6.758	27/09/95	7.940
28/08/95	6.948	28/09/95	7.888
29/08/95	7.038	29/09/95	7.768
30/08/95	7.216	2/10/95	7.714
31/08/95	7.274	3/10/95	7.637
1/09/95	7.401	4/10/95	7.657
4/09/95	7.450	5/10/95	7.616
5/09/95	7.422	6/10/95	7.667
6/09/95	7.493	9/10/95	7.620
7/09/95	7.530	10/10/95	7.550
8/09/95	7.599	12/10/95	7.573
11/09/95	7.689	13/10/95	7.515
12/09/95	7.776	16/10/95	7.563
13/09/95	7.849	17/10/95	7.556
14/09/95	7.948	18/10/95	7.515
15/09/95	7.969		

Vraag nr. 38
van 2 oktober 1995
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Wildbeheerseenheden – Voorwaarden

Artikel 11 en 12 van het jachtdecreet van 24 juli 1991 (Belgisch Staatsblad van 7 september 1991, blz. 19.584 e.v.) bepalen dat de Vlaamse regering de voorwaarden kan vastleggen voor het vrijwillig samenleggen van afzonderlijke jachtterreinen tot grotere beheerseenheden, ten behoeve van het wildbeheer, het natuurbehoud en het verbeterd toezicht.

Heeft de Vlaamse regering de voorwaarden voor de verdere uitbouw van wildbeheerseenheden al vastgelegd? In bevestigend geval, wanneer werden die voorwaarden gepubliceerd?

Moeten deze wildbeheerseenheden verplicht de vorm van een VZW aannemen? Mogen zij ook onder de vorm van een eenvoudige vereniging of instelling zonder rechtspersoonlijkheid opgericht en uitgebouwd worden?

Antwoord

Het begrip wildbeheereenheid werd ingevoerd in de Vlaamse jachtreglementering door artikel 12 van het jachtdecreet van 24 juli 1991, teneinde het wildbeheer en het natuurbehoud te ondersteunen.

Om dit voor Vlaanderen nieuwe begrip ingang te doen vinden bij de jacht, hebben mijn voorganger en ikzelf het nuttig geoordeeld om via de twee grote jagersverenigingen een promotiecampagne te voeren om dit nieuwe beheersinstrument van de open ruimte te doen kennen en te doen toepassen.

Na bijna vier jaar ervaring blijkt het begrip wildbeheereenheid een vaste waarde te zijn geworden in de Vlaamse jagerswereld.

Deze vaststelling was de aanleiding voor de Vlaamse Hoge Jachtraad om een voorstel te formuleren over een zekere structurering van de Vlaamse wildbeheerseenheden.

Tijdens zijn vergadering van 13 juni 1995 heeft de Raad een voorstel van verdere organisatie van de wildbeheerseenheden goedgekeurd.

Dit voorstel wordt thans door mijn diensten bestudeerd.

Het voorstel kan het uitgangspunt vormen van een door de Vlaamse regering te treffen besluit inzake de voorwaarden, de organisatie en de subsidiëring van deze eenheden, dat normaal in de loop van het jaar 1996 zal worden opgesteld.

Vraag nr. 39
van 2 oktober 1995
van de heer LUDO SANNEN

Union Minière Oxyde en Rezinal – Milieuproblematiek

Uit de antwoorden op eerdere vragen, gesteld door toenmalig senator Jef Ulburghs aan toenmalige minis-

ter van Leefmilieu De Batselier, blijkt dat beide bovenvermelde zinkverwerkende bedrijven, bij ministerieel besluit van 11 juni 1992 voor wat Union Minière Oxyde betreft en bij ministerieel besluit van 16 september 1993 voor wat Rezinal betreft, emissiegrenswaarden hebben opgelegd gekregen en de verplichting een geurstudie te laten uitvoeren.

Van het bestuur Milieu-inspectie van Ainal in Hasselt verneem ik dat er, in opdracht van Union Minière Oxyde, door twee professoren van de RUG een geurhinderonderzoek werd uitgevoerd in de eerste twee maanden van 1994. Zij stelden weinig geurhinder vast, maar stellen zelf dat ze hun metingen blijkbaar gedaan hebben in periodes dat er weinig geurhinder was. In de maanden maart en april 1994 kwamen er namelijk veel geurhinderklachten bij de politie van Heusden-Zolder terecht.

Ook het bedrijf Rezinal zou een geurhinderonderzoek hebben laten uitvoeren, waarvan mij de resultaten niet bekend zijn.

Het bestuur Milieu-inspectie heeft zelf een onderzoek gedaan in het voorjaar van 1995 naar uitstoot van allerlei componenten (stof, zware metalen, koolwaterstoffen, PAK's en dioxines), verdergaand dan in de exploitatievoorwaarden bepaald is, maar niet echt op geurhinder geconcentreerd.

De politie van Heusden-Zolder stelt vast dat de geurhinder met pieken optreedt en frequenter geworden is de laatste twee maanden. Op 13 september 1995, tussen 9.30 uur en 10.00 uur 's morgens, hebben bewoners van de St.-Annastraat, naar schatting 5 km ten noord/noord-oosten van Union Minière Oxyde en Rezinal, een walgelijke doordringende geur waargenomen, met hoofdpijn en braakneigingen tot gevolg. Bij klacht bij de politie vernamen ze dat voor de zoveelste keer ook weer vele klachten vanuit de wijk Viversel werden genoteerd. De politie heeft ook al herhaaldelijk vastgesteld dat, als andere bedrijven in het gebied wegens de zomervakantie gesloten zijn, de geurhinder blijft. Omgekeerd valt de geurhinder weg als het bedrijf Union Minière Oxyde wegens omstandigheden een tijd zijn werkzaamheden stilt.

Het bestuur Milieu-inspectie bevestigt dat in de milieuvergunningvoorwaarden eigenlijk geen voorwaarden met betrekking tot geurhinder opgenomen zijn en dat het duidelijk geworden is dat de geurhinder niet volledig te relateren is tot de voorwaarden die gesteld zijn in de milieuvergunning zodat, ondanks de betere resultaten van de metingen naar stof en zware metalen, de geurhinder toch blijft. Het is ook duidelijk geworden dat de geurhinder in hoofdzaak afkomstig is van het bedrijf Union Minière Oxyde, zodat dit de verantwoordelijkheid niet meer naar Rezinal kan doorschuiven.

1. Zijn de resultaten van het onderzoek van het bestuur Milieu-inspectie in Hasselt, doorgevoerd in het voorjaar 1995, al bekend en wat wijzen deze resultaten uit? Beantwoorden de bedrijven Union Minière Oxyde en Rezinal, los van de geurhinder, aan de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden?
2. Zijn de resultaten van het geurhinderonderzoek met betrekking tot het bedrijf Rezinal de minister bekend en wat wijzen die resultaten uit?

3. Het "onderzoeksnet" van mensen die geurhinder vaststellen is het beste bewijs dat er, ondanks de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden, nog onvoldoende ten goede veranderd is en het bedrijf Union Minière Oxyde, misschien ook Rezinal, voor geurhinder blijft zorgen.

Welke maatregelen heeft de minister ter zake genomen? Worden er strengere voorwaarden uitgewerkt, vooral inzake de geurhinder, met betrekking tot Union Minière Oxyde en eventueel met betrekking tot Rezinal?

Antwoord

1. In het kader van de door de afdeling Milieu-inspectie georganiseerde meetcampagne "emissiemetingen bij industriële produktieprocessen met een vermoedelijke significante dioxine-uitstoot", omvatend een controle bij 28 procesinstallaties in het Vlaams Gewest, werden op 10, 11 en 12 mei 1995 bij het bedrijf Union Minière Oxyde te Heusden-Zolder emissiemetingen uitgevoerd in de schouw van de procesinstallatie.

Naast de metingen van de parameters waarvoor in de vergunningsvoorwaarden emissiegrenswaarden zijn opgelegd, zijn eveneens parameters gemeten die niet in de vergunning zijn opgenomen, onder andere dioxines, polycyclische aromatische koolwaterstoffen, totaal gehalte aan koolwaterstoffen en chloorgehalte.

De meetresultaten zijn op dit ogenblik nog niet bekend. Conform het lastenboek dient de opdrachtnemer de meetresultaten in het kader van bovenvermelde meetcampagne uiterlijk op 31 december 1995 te rapporteren aan de afdeling Milieu-inspectie. De evaluatie van de meetresultaten zal door de afdeling Milieu-inspectie gebeuren in januari 1996. Bij deze evaluatie zal in elk geval worden nagegaan of de voorwaarden, opgenomen in de vergunning, worden nageleefd.

Op basis van inspecties uitgevoerd in het verleden bij de bedrijven Union Minière Oxyde en Rezinal, werden door de afdeling Milieu-inspectie geen processen-verbaal van overtreding opgesteld.

2. Bij ministerieel besluit van 16 september 1993 wordt het bedrijf Rezinal opgelegd een geurstudie te laten uitvoeren door een ter zake bevoegd deskundige. Het bedrijf heeft deze studie binnen de opgelegde termijn laten uitvoeren.

In het rapport wordt gesteld dat het bedrijf een teergeur emitteert die duidelijk te onderscheiden is van de andere geuren in de omgeving. De teergeur wordt veroorzaakt door de installatie voor oud zink (Rezinal 2).

Als synthese van deze studie vermeldt het rapport: "Zowel in de huidige als in de toekomstige toestand van Rezinal 2 is het effect van het bedrijf verwaarloosbaar, zowel op de luchtkwaliteit (geuremissie) als op de mens (geurhinder). Er worden dan ook geen remediërende maatregelen voorgesteld".

3. Wanneer de meetresultaten van de door de afdeling Milieuinspectie uitgevoerde emissiemetingen bij Union Minière Oxyde bekend zullen zijn, zal een globaal beeld kunnen worden gevormd van de emissie van de milieuverontreinigde stoffen door genoemd bedrijf. Verwacht wordt dat de meetresultaten echter niet direct een verklaring zullen brengen voor het fenomeen van de geurhinder in de omgeving, die blijkbaar volgens de ingediende klachten trouwens niet steeds even intens waarneembaar is.

De meetresultaten afkomstig van de meetcampagne moeten de afdeling Milieu-inspectie toelaten na te gaan of deze procesinstallatie al dan niet voldoet aan de in de vergunning opgelegde emissienormen. Verder zal een grondige evaluatie gebeuren van de gemeten parameters die niet in de vergunning zijn opgenomen.

Na evaluatie van de meetresultaten kunnen eventueel maatregelen opgelegd worden ter sanering van de bestaande toestand. Het opleggen van strengere voorwaarden behoort hierbij tot de mogelijkheden.

Vraag nr. 40 van 3 oktober 1995 van de heer JACQUES TIMMERMANS

Bedrijfswaterzuivering – Subsidies

Op basis van het koninklijk besluit van 9 april 1975, werden voor meerdere miljarden subsidies toegekend aan industriële ondernemingen voor de bouw van waterzuiveringsinfrastructuur. Tot op heden betaalt het Vlaams Gewest hiervoor aangegane leningen terug.

- Hoeveel subsidies werden aan bedrijven in het Vlaams Gewest toegekend op basis van dit koninklijk besluit?
- Wat zijn de maatschappelijke kosten (intresten en aflossingen) van de subsidies van privé-investeringen?
- Wat is het maatschappelijk rendement van deze subsidies?
- Kan ik een overzicht krijgen per bedrijf hoe en in welke mate de gesubsidieerde investering werd aangewend?
- Werden er reeds subsidies teruggevorderd bij bedrijven die de gesubsidieerde installaties niet hebben aangewend of aanwenden voor het doel waarvoor de overheidssubsidie werd toegekend?

Antwoord

De gevraagde statistieken en evaluaties vergen heel wat onderzoekswerk.

Zodra de bevoegde administratie de gevraagde gegevens heeft overgelegd, zal de vraag van het Vlaams parlementslid gepast worden beantwoord.

Vraag nr. 41
van 3 oktober 1995
van de heer JACQUES TIMMERMANS

Oppervlaktewaterproblematiek – Commissies

Het overleg met Nederland inzake de oppervlaktewaterproblematiek gebeurde de voorbije jaren op basis van tientallen formele en informele commissies, werkgroepen en overlegcontacten.

Inmiddels werden de internationale commissies voor Schelde en Maas geïnstalleerd.

1. Welke commissies, werkgroepen en overlegcontacten zijn momenteel nog operationeel? Hoe is de samenstelling ervan en welke formele of informele opdrachten voeren ze uit? Aan wie rapporteren zij?
2. Is het de bedoeling om de taken van deze commissies, werkgroepen en overlegcontacten te bundelen via de internationale commissies voor Schelde en Maas?
3. Welke commissies worden eventueel nog in stand gehouden en waarom?

Antwoord

1. Grensoverschrijdend overleg is reeds georganiseerd in het kader van de grensoverschrijdende stroomgebiedcomités van Kreken en Polders, de Mark, de Dommel en de Thomerbeek, die momenteel als werkgroepen van de Belgisch-Nederlandse commissie Grensoverschrijdende Onbevaarbare Waterlopen en van de Benelux-werkgroep Grondwater functioneren. De werkzaamheden van deze comités hebben betrekking op de kwaliteit van de waterlagen (voorwerp van de waterverdragen), het integraal waterbeleid, het grondwaterbeleid (kwalitatief én kwantitatief) en het kwantitatief beheer van de onbevaarbare waterlopen.
- 2/3. Door de werkgroep III van zowel de Internationale Commissie ter Bescherming van de Maas (ICBM) als de Internationale Commissie ter Bescherming van de Schelde (ICBS) wordt momenteel onderzocht hoe de werkzaamheden van de (in punt 1 vermelde) reeds bestaande en goed functionerende werkgroepen en commissies kunnen ingepast worden in de werking van ICBM en ICBS.

Vraag nr. 42
van 3 oktober 1995
van de heer CARL DECALUWE

Werkgelegenheidsmaatregelen – Sector selectieve afvalophaling

De Vlaamse regering nam op 24 maart 1994 de beslissing in bijkomende financiële middelen te voorzien voor de tewerkstelling van vooral jonge langdurig werklozen in de sector van de selectieve inzameling van huishoudelijk afval. Tevens besliste men de aankoop van materiaal subsidieerbaar te maken ter ondersteuning.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel echte arbeidsplaatsen werden gecreëerd op basis van die beslissingen van de Vlaamse regering?
2. In welke mate werd de omzendbrief gevolgd om in een bovengemeentelijk samenwerkingsverband aan te besteden?
3. Kan de minister mij een inzicht verlenen in het aandeel van de totale investeringsmiddelen, naar soort van gesubsidieerde infrastructuur en in het aantal effectieve bestellingen dat nu reeds werd geplaatst door gemeenten of intercommunales?

Antwoord

1. Op 16 juni 1994 werden door de toenmalige minister van Leefmilieu, de heer Norbert De Batselier, en de toenmalige minister van Tewerkstelling, mevrouw Leona Detiège, twee conventies in het kader van het jeugdwerkgarantieplan afgesloten.

De eerste conventie betreffende de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen met betrekking tot de selectieve inzameling van afvalstoffen ten aanzien van de gemeenten en intercommunales, voorzag in maximaal 559 arbeidsplaatsen voor laaggeschoolde langdurig werkloze jongeren. Tot op heden werd door 113 gemeenten en 10 intercommunales een aanvraag voor bijkomende tewerkstelling ingediend. In totaal werden reeds 314 gesubsidieerde contractuelen definitief toegewezen aan de gemeenten (229 gesco's) en de intercommunales (81 gesco's). Daarnaast werden voor nog 14 gesubsidieerde contractuelen positief geadviseerd, doch onder voorbehoud van één of meerdere voorwaarden waaraan nog niet werd voldaan.

De tweede conventie betreffende de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen met betrekking tot de selectieve inzameling en verwerking van afvalstoffen op basis van projecten, voorzag in maximaal 135 arbeidsplaatsen voor laaggeschoolde langdurig werkloze jongeren. Tot op heden werden reeds 84 gesubsidieerde contractuelen definitief toegewezen aan 11 projecten (9 kringloopcentra, 1 autosloopstraat, 1 vereniging in verband met flessenhergebruik).

2. In de loop van de maand oktober 1995 wordt door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij een enquête gehouden bij de gemeenten, de intercommunales en de projecten waaraan gesubsidieerde contractuelen werden toegewezen. Hieruit zal informatie worden verkregen met betrekking tot het aantal effectief in dienst genomen gesubsidieerde contractuelen. Bovendien wordt er tijdens de enquête gepeild naar de eventuele problemen bij de selectie en aanwerving van de gesubsidieerde contractuelen en naar een mogelijke verdere tewerkstelling na het beëindigen van de tewerkstelling in het kader van het jeugdwerkgarantieplan. Deze gegevens zullen in de tweede helft van november 1995 beschikbaar zijn.
3. Ter ondersteuning van de selectieve inzameling wordt de aankoop van compostvaten, GFT-containers (groente-, fruit- en tuinafval), duobakken, glascontainers, recipiënten voor de droge fractie en recipiënten voor zwerfvuil gesubsidieerd. Bijge-

voegde tabel geeft een overzicht van de aanvragen voor subsidie die reeds werden ingediend.

Recipiënten	Aantal	Bedrag
Compostvaten	56.462	68.350.947
GFT-containers	678.915 63.500	563.479.368
Duobakken	87.464	264.189.478
Glascontainers	29.000	4.949.000
Recipiënten voor de droge fractie	28.900	5.420.000
Recipiënten voor zwerfvuil	450	405.000
Totaal		906.793.793

De vermelde aanvragen werden ingediend door 3 gemeenten en 22 intercommunales.

**Vraag nr. 46
van 12 oktober 1995
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gewasbescherming – Plastiek

Op het platteland treft men meer en meer plastic aan als gewasbeschermer, hetzij in de vorm van grondbedekking, hetzij als "tunnel". Dit kan landschappelijk erg storend zijn en de verwijdering is belastend voor het milieu.

Bestaat er een reglementering op het gebruik van plastic (te gebruiken soorten, gebruiksvorschriften ...) als grondbedekking of als tunnel ?

Bestaan er voorzieningen of maatregelen in verband met het verzamelen/vernietigen van deze materialen ?

Antwoord

Gelet op artikel 6, § 1. II van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, is het vaststellen van de produktnormen, ook voor folies toegepast in de land- en tuinbouw, een federale bevoegdheid

Afvalfolie uit de land- en tuinbouw wordt beschouwd als een bijzondere bedrijfsafvalstof overeenkomstig het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen. De land- en tuinbouwer is bijgevolg verantwoordelijk om op zijn kosten deze afvalstoffen een nuttige toepassing te geven of te laten verwijderen. Met het oog op het vaststellen van nadere regels door de Vlaamse regering voor het beheer van deze bijzondere afvalstoffen, werd reeds in opdracht van de OVAM een studie uitgevoerd naar de mogelijkheden inzake de preventie, de inzameling en de verwerking van bedrijfsspecifieke afvalstromen, waaronder de kunststoffolies, in de land- en tuinbouw. Op basis van deze studie worden momenteel besprekingen gevoerd met de landbouworganisaties om enerzijds door pre-

ventie minder folieafval te produceren en anderzijds om een inzamel- en verwerkingssysteem van deze afvalstoffen op te zetten in het Vlaams Gewest.

In 1994 werd reeds 935 ton kunststoffolie selectief ingezameld in 38 gemeenten van het Vlaams Gewest. Dit gebeurt meestal op het containerpark. In sommige gemeenten wordt één- of tweemaal per jaar dergelijk afval ingezameld via tijdelijk opgestelde containers. De ingezamelde afvalfolie wordt gedeeltelijk afgevoerd naar recyclagebedrijven in Vlaanderen en in Nederland. De meest vervuilde folies worden ofwel verbrand, al dan niet met energierecuperatie, ofwel gestort.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

**Vraag nr. 4
van 31 augustus 1995
van de heer BART VANDENDRIESSCHE**

VDAB-gebouw Gent – Krakkers

De Vlaamse Gemeenschap is eigenaar van een gebouw in de Lange Steenstraat in Gent. Tot voor kort waren de diensten van de VDAB hier gehuisvest.

Sinds enige tijd is het gebouw ingenomen door een groep krakers. Niet alleen vormen deze ongevraagde bewoners een plaag voor de buurt door hun agressief en onbeschoft optreden, maar ongetwijfeld ontwaarden zij ook dit gebouw door oneigenlijk gebruik (maken van vuur, bevuilding).

1. Welke initiatieven heeft de Vlaamse regering genomen om een einde te stellen aan de wederrechtelijke ingebruikneming van dit overheidseigendom als kraakpand ? Heeft de minister onderhandelingen gevoerd met de krakers ?
2. Wat is de bestemming van dit pand ? Overweegt de Vlaamse overheid dit gebouw te verkopen ?
3. Voor welk bedrag staat dit gebouw geboekt ? Wat is de schattingsprijs ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het Vlaams parlements lid bevestigen dat het ook mijn zorg was de krakers zo vlug mogelijk uit het bewuste pand te drijven.

Aangezien het recht op behoorlijke huisvesting in de grondwet is ingeschreven, is het juridisch niet evident de krakers uit het leegstaande pand te zetten.

Daarom had ik opdracht gegeven aan het comité tot aankoop van onroerende goederen om het gebouw te verkopen, omdat na onderzoek was vastgesteld dat het niet meer gebruikt kan worden voor de huisvesting van de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Precies deze opdracht tot verkoop was een essentieel element om een gerechtelijke procedure

te kunnen inleiden waardoor een rechterlijk uitdrijvingsbevel kon worden verkregen.

Anderzijds was ik ondertussen op de hoogte van het feit dat de krakers overwogen vrijwillig het pand te verlaten, teneinde een gedwongen uitdrijving naar aanleiding van de ondertussen georganiseerde verkoop te vermijden.

De krakers voerden dit voornemen ondertussen daadwerkelijk uit, zodat de procedure tot uitdrijving zonder voorwerp werd. Het pand kon vervolgens zonder hinder worden getoond aan de geïnteresseerde kopers. De openbare verkoop van het gebouw vindt plaats op 30 november 1995.

Ik moet het parlementslid ten slotte melden dat ik het met het oog op de verkoop niet opportuun acht een concrete raming van de waarde van het gebouw mee te delen, aangezien dit het bod van de aandachtige kandidaat-kopers in een voor de Vlaamse Gemeenschap negatieve zin zou kunnen beïnvloeden.

Vraag nr. 15
van 27 september 1995
van de heer HERMAN DE LOOR

Medische Urgentiegroepen – Regio Zottegem

De reglementering met betrekking tot de spreiding van de MUG-diensten bepaalt dat, per administratief arrondissement met minder dan 350.000 inwoners, één MUG-dienst (Medische Urgentiegroep) kan worden erkend. Ingevolge die maatregel is de regio Zottegem, die aan de grens ligt van drie verschillende arrondissementen (Aalst, Oudenaarde en Gent), ongeveer 120.000 inwoners telt, over geen snelle verbindingswegen beschikt en op vrij grote afstand ligt van de dichtbijzijnde andere ziekenhuizen (meer dan 25 km van Aalst en Gent), verstoken van snelle en adequate medische spoedinterventies.

Waarom krijgen de inwoners van deze regio geen gelijkwaardige garanties inzake dringende geneeskundige hulpverlening met die van andere regio's in Vlaanderen ?

Werd door de administratie Gezondheidszorg van de Vlaamse Gemeenschap al een onderzoek ingesteld naar de noodzaak van de erkenning van een MUG-dienst in Zottegem en, in bevestigend geval, wat was het resultaat van dit onderzoek ?

Waarom wordt, in afwachting van een eventuele aanpassing van de spreiding van de MUG-diensten, de vroeger goed functionerende MUG-dienst van het AZ Sint-Elisabeth in Zottegem, die aan alle wettelijke normen voldoet, niet opnieuw ingeschakeld in het bestaande net ?

Antwoord

Door het koninklijk besluit van 11 april 1995 werden programmatiecriteria voor de MUG-functie uitgevaardigd door de federale overheid. Erkenningnormen voor de MUG-functie en voor de spoedgevallendienst zijn er echter tot op heden nog niet verschenen. Na het verschijnen van deze erkenningnormen zal de Vlaam-

se Gemeenschap overgaan tot de toewijzing en erkenning van de MUG-functies en van de spoedgevallendiensten.

Pas dan zal globaal kunnen worden beoordeeld of een goede spreiding en een goede dekking van het grondgebied kan worden bereikt. Mocht dit niet het geval zijn, dan zal in overleg met de federale overheid gezocht worden, hetzij naar specifieke oplossingen, hetzij naar een bijsturing van de spreidingsnormen.

Wat de huidige problemen in verband met de inschakeling van de MUG van het Sint-Elisabethziekenhuis te Zottegem in de dienst 100 betreft, verwijs ik het parlementslid naar de federale overheid die ter zake bevoegd is.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 39
van 25 september 1995
van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

Historische krantencollecties – Bewaring

Uit een recente studie uitgevoerd in Nederland, bleek dat 43 percent van de historische krantencollecties onmiddellijk bedreigd is. De slechte kwaliteit van het 19de- en 20ste-eeuwse papier, de slechte bewaaromstandigheden, de verkeerde behandelingen enzovoort, zijn daarvan de oorzaak. Daarom werd in Nederland een landelijke campagne opgezet voor microverfilming van krantencollecties. Het streven is om een zo compleet mogelijke reeks van elke titel in de Nederlandse taal, of in Nederland uitgegeven, over te zetten op 35 mm rolfilm. Het ligt ook in de bedoeling dat de oorspronkelijk verfilmde titel zou worden opgeslagen in een geconditioneerd depot.

De inventarissen die sedert jaren worden uitgegeven door het Interuniversitair Centrum voor Hedendaagse Geschiedenis, tonen eveneens de rijkdom aan van de krantencollecties in Vlaamse bibliotheken, musea en verzamelingen – én hun onschatbare waarde voor de geschiedschrijving van onze regio.

1. Werd in Vlaanderen reeds een gelijkaardig onderzoek gedaan naar de bewaartoestand van de historische krantencollecties in openbare en private verzamelingen ? Wat waren de resultaten van dit onderzoek ?
2. Zijn de resultaten en de conclusies van het Nederlandse onderzoek bij de minister en zijn diensten bekend ?
3. Bestaat ter zake enig overleg of samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland ?
4. Bestaan er in Vlaanderen geconditioneerde depots (temperatuur, vochtigheidsgraad, lichtbescherming, luchtzuivering) waarin onvervangbare historische krantencollecties gecentraliseerd kunnen bewaard worden ?

Antwoord

De musea in Vlaanderen bezitten geen noemenswaardige krantencollecties. Dergelijke verzamelingen worden vooral bewaard in archieven en wetenschappelijke bibliotheken. Deze vallen niet onder mijn bevoegdheid, maar naargelang van de inrichtende macht, onder de bevoegdheid van onder meer de minister van Onderwijs of van de federale overheid.

1. In de museumsector werd tot op heden nog geen onderzoek gedaan zoals dit in het kader van het Deltaplan in Nederland gebeurde.
2. De resultaten en de conclusies van het Nederlandse onderzoek, dat uitmondde in het Deltaplan, zijn mij en mijn diensten bekend.

Uit een inventarisatie in Nederland van de situatie in musea en archieven bleek dat de registratie en de conservatie-omstandigheden in de meeste gevallen ten zeerste werden veronachtzaamd. Hieruit werd besloten om extra middelen in te zetten voor registratie en passieve conservatie.

De budgetten voor de uitvoering van het Deltaplan bedragen 40 miljoen gulden per jaar, gedurende 10 jaar, en dit toegevoegd aan de andere kredieten voor musea en archieven.

De vaststellingen in het Nederlandse onderzoek gelden naar mijn mening ook voor Vlaanderen. Ook hier worden de kunstschatten in de musea en de documenten in de archieven bedreigd door sluipend verval veroorzaakt door de luchtverontreiniging, overmatige belichting, temperatuurschommelingen, schimmel en insecten.

Om naar analogie met Nederland een gelijkaardig project op te starten, is op dit ogenblik onvoldoende ruimte op de budgetten.

3. Volgens mijn inlichtingen is er geen ambtelijk overleg of samenwerking inzake de bewaring van historische krantencollecties tussen Vlaanderen en Nederland.
4. In de Vlaamse musea bestaan voor zover ons bekend geen geconditioneerde depots (dit zijn reserveruimtes waarin een constante en aangepaste temperatuur en relatieve vochtigheidsgraad heersen) voor kranten.

Vraag nr. 43
van 28 september 1995
van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

Monumenten en landschappen – MER-advies omgevingswerken

In de bepalingen inzake de milieu-effectenrapportering (MER) wordt in de mogelijkheid voorzien om de invloed van grote werken te onderzoeken op monumenten en landschappen, cultureel erfgoed en op materiële goederen in het algemeen. Een aantal deskundigen is trouwens voor deze discipline specifiek als MER-deskundigen erkend.

1. Hoeveel personen zijn erkend als MER-deskundige

voor monumenten, landschappen en cultureel erfgoed ?

2. In hoeveel MER-studies werd tot nu toe specifiek aandacht besteed aan de invloed van geplande werken op het archeologisch en monumentaal erfgoed in de omgeving ? Kan de minister mij de gevallen vermelden waarin zulks geschiedde, evenals het onderzoeksbureau of de MER-deskundige die met het onderzoek en de rapportering werd belast ?
3. In hoeveel MER-studies werd specifiek aandacht besteed aan de invloed van geplande werken op het roerend cultureel erfgoed (musea, verzamelingen, etcetera) in de omgeving ? Kan de minister de gevallen vermelden waarin zulks geschiedde, evenals het onderzoeksbureau of de MER-deskundige die met het onderzoek en de rapportering werd belast ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Antwoord

1. Volgens de huidige lijst van erkende MER-deskundigen in de discipline monumenten en landschappen en materiële goederen in het algemeen, die in totaal 45 deskundigen omvat, kunnen 25 deskundigen met als deelspecialiteit landschappen en 4 deskundigen met als deelspecialiteit monumenten worden aangemerkt. Deze lijst zal aan het Vlaams parlementslid worden toegestuurd.
2. In elk MER wordt aandacht besteed aan de invloed van de geplande werken op het archeologisch en monumentaal erfgoed in de omgeving. Uiteraard zal het MER-onderzoek met betrekking tot vlakvormige projecten (industrieterreinen, ruilverkavelingen ...) omvangrijker zijn dan voor lijnvormige projecten. Vooralsnog is het echter technisch niet mogelijk een lijst te bezorgen van de deskundigen die in de afzonderlijke gevallen zijn opgetreden met als deelspecialiteiten monumenten of landschappen.
3. Er is mij geen enkel geval bekend waarbij de invloed van MER-plichtige werken op het roerend cultureel erfgoed diende onderzocht te worden.

Vraag nr. 47
van 10 oktober 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bibliotheek Sint-Genesius-Rode – Vlaamse beheersmandaten

In het beheersorgaan van de bibliotheek van Sint-Genesius-Rode zetelden tot voor kort vijf afgevaardigden van het gemeentebestuur, naast tien mensen die de bibliotheekgebruikers en de filosofische strekkingen in de gemeente vertegenwoordigen.

Bij de verkiezing van de voorzitter en de ondervoorzitters kwamen slechts vier van de zeven Franstalige vertegenwoordigers opdagen, waardoor de bibliotheek grotendeels in Vlaamse handen bleef. Begin september besliste de Franstalige meerderheid in de gemeente-

raad van Sint-Genesius-Rode evenwel het aantal leden in het beheersorgaan met drie Franstaligen op te trekken, waardoor de Vlamingen nu in een minderheidspositie komen te staan.

Meent de minister dat dergelijke handelwijze veroorloofd is? Over welke middelen beschikt hij om de bewuste beslissing ongedaan te maken? Heeft de minister in dat verband reeds stappen gezet?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 1, § 2 van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige Openbare Bibliotheekwerk vallen de openbare bibliotheken, opgericht door de overheid en de raden en comités ingesteld door het bibliotheekdecreet, onder de toepassing van de bepalingen van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen wordt gewaarborgd en van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact.

Bij besluit van 21 februari 1986 opteerde het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode voor beheersvorm b), zoals vastgesteld in artikel 9 van de cultuurpactwet: "de vereniging van afgevaardigden van de betrokken overheid of overheden met de vertegenwoordigers van de gebruikers en van de strekkingen. In dat geval moeten de regels inzake vertegenwoordiging het beginsel van de evenredige vertegenwoordiging in acht nemen wat de afgevaardigden van de overheden betreft, en de bepalingen van artikel 3 van de wet wat de gebruikers en de strekkingen betreft."

Bij besluit van 12 september 1995 heeft de gemeenteraad dan beslist om het aantal afgevaardigden van de overheid in het beheersorgaan uit te breiden van 5 tot 8 vertegenwoordigers.

Dergelijke beslissing kan te allen tijde door de gemeenteraad worden genomen, mits hierbij de evenredige vertegenwoordiging wordt gerespecteerd.

De gemeenteraad van Sint-Genesius-Rode is momenteel samengesteld uit 25 gemeenteraadsleden met een verhouding van 15 gemeenteraadsleden van de lijst IC-GB, 7 gemeenteraadsleden van de lijst CVR en 3 gemeenteraadsleden van de lijst LR.

Dit impliceert dat de strekkingen in de gemeenteraad recht hebben op volgende vertegenwoordiging in het beheersorgaan:

- IC-GB $(15 \times 8)/25 = 4,8$ of afgerond 5 vertegenwoordigers;
- CVR $(7 \times 8)/25 = 2,2$ of afgerond 2 vertegenwoordigers;
- LR $(3 \times 8)/25 = 0,9$ of afgerond 1 vertegenwoordiger.

Dit is ook de actuele situatie. Formeel gezien moet dan ook worden vastgesteld dat de vertegenwoordiging van de afgevaardigde overheid, zoals vastgesteld bij gemeenteraadsbesluit van 12 september 1995, conform de cultuurpactwetgeving is.

Wel willen wij er nog op wijzen dat de uiteindelijke bevoegdheid in deze materie berust bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Vraag nr. 3 van 18 oktober 1995 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Bloso-jeugdcampagnes – Evaluatie

De meeste Vlaamse gemeenten doen inspanningen voor sportpromotie. Ook het Bloso richt zich jaarlijks tot de gemeenten met Bloso-jeugdcampagnes.

Graag had ik van de minister vernomen:

- met welke campagnes en doelstellingen het Bloso zich in 1993-94-95 naar de Vlaamse gemeenten richtte;
- hoeveel gemeenten ingingen op het aanbod;
- hoe, in grote lijnen, de effecten van de campagnes werden geëvalueerd door het Bloso en door de betrokken gemeenten.

Antwoord

Op de vragen, gesteld in verband met de evaluatie van de medewerking van de Vlaamse gemeenten aan de Bloso-jeugdsportcampagne in 1993-94-95, heeft het commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht-recreatie (Bloso) de onderstaande elementen van antwoord verstrekt.

1. Op 1 oktober 1992 werd de landelijke Bloso-jeugdsportcampagne "Als het kriebelt, moet je sporten" officieel gelanceerd. Deze campagne werd op touw gezet in uitvoering van het Vlaams regeerakkoord van de toenmalige Vlaamse regering. Deze campagne werd in de periode 1993-1995 voortgezet en de motivatie om ook in 1996 verder te gaan met de jeugdsportcampagne berust op dezelfde uitgangspunten als bij de start van de campagne: de dubbele vaststelling van enerzijds de slechte fysieke conditie van de jeugd, meer in het bijzonder van de jongeren tussen 12 en 18 jaar, en anderzijds de dalende sportparticipatie in deze leeftijdsgroep (gegevens uit wetenschappelijke rapporten).

De doelstellingen van deze landelijke jeugdsportcampagne zijn niet veranderd: enerzijds meer jongeren (12-18 jarigen) ertoe aanzetten opnieuw of meer aan sport te doen en anderzijds streven naar continuïteit en regelmaat van sportbeoefening. Op termijn moet dit leiden tot een veralgemeende betere fysieke conditie van de jeugd. Sinds 1994 ligt de klemtoon in de campagne dan ook op de aanmoediging van de jeugd om te sporten in clubverband (continuïteit van sportbeoefening).

2. Om deze doelstellingen te realiseren heeft Bloso ervoor gekozen om van bij de start zoveel mogelijk partners bij de campagne te betrekken. Daarom werden elk jaar de verschillende partners, namelijk de sportfederaties en hun clubs, de provinciale en gemeentelijke sportdiensten en de schoolsportorganisaties, gevraagd om mee te werken aan de campagne om het permanent jeugdsportaanbod op het terrein te verwezenlijken. Meewerken gebeurde op vrijwillige basis. Het was geen verplichting.

Zo werden in de periode 1993-1994 meer dan 2.900 sportkriebevenementen (promotionele activiteiten) georganiseerd overal in Vlaanderen, waaraan meer dan 1.200.000 jongeren hebben deelgenomen. Alhoewel er nog geen definitieve cijfers beschikbaar zijn, wordt verwacht dat er daar bovenop in 1995 nog eens 800 promotionele activiteiten bijkomen, waarbij opnieuw meer dan 400.000 jongeren dit jaar kansen kregen om met diverse sporten en clubs kennis te maken.

3. Dat de jeugdsportcampagne in 1993 ruime bekendheid verwierf en dat zij blijkbaar goed overkwam bij de jongeren zelf, is ongetwijfeld voor een groot stuk te danken aan de inspanningen van de gemeentelijke sportdiensten en de Lokale Actiecomités Jeugdsport. Niet minder dan 225 van de 308 Vlaamse steden en gemeenten hadden hun principiële medewerking toegezegd aan de campagne.

Met 202 gemeenten sloot het Bloso een overeenkomst af met betrekking tot jeugdsportpromotie. Deze overeenkomst omvatte een 10-puntenprogramma dat, op lokaal vlak, in 1993 moest worden gerealiseerd. Dit project kreeg de naam Actie Jeugdsportgemeente '93 mee. 222 steden en gemeenten hebben een Lokaal Actiecomité Jeugdsport opgericht en er werden 225 coördinatoren aangesteld.

In maart 1994 heeft het Bloso, ter gelegenheid van provinciale lauweringsplechtigheden, aan de steden en gemeenten die het 10-puntenprogramma volledig hebben gerealiseerd, de titel Jeugdsportgemeente 1993 toegekend. De acties van de deelnemende gemeenten werden geëvalueerd en aan niet minder dan 112 steden en gemeenten werd deze titel toegekend, namelijk : 28 in West-Vlaanderen, 27 in Limburg, 24 in Oost-Vlaanderen, 19 in Antwerpen en 14 in Brabant.

Niet minder dan 2.778 burgemeesters, schepenen, sportfunctionarissen, voorzitters en bestuursleden van sportraden en sportclubs waren aanwezig op de huldiging van de 112 steden en gemeenten. Op deze lauweringsplechtigheden, waarop ook de sportclubs

werden uitgenodigd, werden de prioriteiten en de krachtlijnen van de jeugdsportcampagne 1994 toegelicht.

4. Dat de jeugdsportcampagne in 1994 op kruissnelheid is gekomen, is ongetwijfeld voor een groot stuk te danken aan de inspanningen van de gemeentelijke sportdiensten en de Lokale Actiecomités Jeugdsport. Niet minder dan 247 van de 308 Vlaamse steden en gemeenten hebben in 1994 hun medewerking verleend aan de campagne ; dit is 22 gemeenten meer in vergelijking met 1993.

Dit betekent dat onder de impuls van de Bloso-inspectiediensten, en door de inzet en de initiatieven van de 230 coördinatoren van de Lokale Actiecomités Jeugdsport, de jongeren in 80 % van de Vlaamse gemeenten terecht konden voor één of meerdere jeugdsportactiviteiten in het kader van de Bloso-jeugdsportcampagne.

Met 200 gemeenten sloot het Bloso een overeenkomst af met betrekking tot jeugdsportpromotie. Deze overeenkomst omvatte een 5-puntenprogramma dat, op lokaal vlak, in 1994 moest worden gerealiseerd. Dit project kreeg de naam Actie Jeugd & Sportclub Gemeente '94. Deze nieuwe actie was erop gericht om in een relatief korte periode (maart-september) op intense wijze een nieuwe impuls te geven aan de gemeentelijke actie Jeugdsport.

Uiteindelijk hebben 147 gemeenten, dit wil zeggen de helft van de Vlaamse steden en gemeenten, het volledige programma gerealiseerd en zo de titel Jeugd & Sportclub Gemeente '94 behaald. Ter gelegenheid van de lauweringsplechtigheden die in de 5 Vlaamse provincies in de loop van de maand september '94 werden georganiseerd, in aanwezigheid van de gouverneur, mochten deze 147 steden en gemeenten de titel en trofee Jeugd & Sportclub Gemeente '94 in ontvangst nemen. Daarbij werden ook de 230 coördinatoren van de Lokale Actiecomités Jeugdsport door het Bloso gehuldigd.

Uit onderstaande vergelijking blijkt dat er in 1994 35 gemeenten meer gelauwerd werden dan in 1993.

Gemeenten die meewerkten aan de jeugdsportcampagne

Provincie	Actie Jeugdsportgemeente '93		Actie Jeugd & Sportclub Gemeenten '94	
	meegewerkt	titel behaald	meegewerkt	titel behaald
Antwerpen (70 gemeenten)	25	19	60	20
Brabant (65 gemeenten)	25 (+ 3)	14	50	30
Limburg (44 gemeenten)	31	27	38	32
Oost-Vlaanderen (65 gemeenten)	39	24	50	35
West-Vlaanderen (64 gemeenten)	39	28	49	30
Totaal Vlaanderen (308 gemeenten)	159(+ 3)	112	247	147

5. De vergelijking van het aantal promotionele Sportkriebelactiviteiten (1994 t.o.v. 1993) voor elke partner in de jeugdsportcampagne, maakt het mogelijk enkele belangrijke vaststellingen te maken.

Organisator	Aantal geregistreeerde Sportkriebelactiviteiten		Aantal deelnemers	
	1993	1994	1993	1994
Lokaal Actiecomité Jeugdsport	1.175	737	153.314	90.188
Provinciale Stuurgroep Jeugdsport	36	30	28.191	47.372
Stichting Vlaamse Schoolsport	20	23	507.422 (*)	96.906
Federaties	172	183	24.797	25.521
Clubs	209	149	20.058	17.446
Bloso Promotieteam	28	32	27.931	45.420
Andere	74	32	13.869	21.818
Totaal	1.714	1.187	775.582	424.671
Dag van de Sportclub	–	1.342	–	80.000

(*) In 1993 werden alle schoolsportacties in het secundair onderwijs meegeteld, in 1994 alleen de specifieke campagneprojecten.

Het aantal activiteiten georganiseerd door de Lokale Actiecomités Jeugdsport, alsook het aantal deelnemers ligt in 1994 gevoelig lager dan in 1993. Dit is in grote mate te wijten aan de vermindering van het 10-puntenprogramma van de gemeentelijke actie Jeugdsport '93 naar een 5-puntenprogramma in 1994. Hieruit blijkt dat wanneer het zo gezegde "opgelegde" programma van het Bloso verminderd wordt, dit ook resulteert in een drastische verlaging van het aantal gemeentelijke initiatieven en van het aantal deelnemers. Hoe dan ook blijkt uit bovenstaande tabel dat zowel in 1993 als in 1994 de gemeenten (via de sportdiensten en de Lokale Actiecomités Jeugdsport) het grootst aantal promotionele activiteiten organiseerden in vergelijking met de andere partners.

6. De doelstelling om de sportclubs effectief bij de campagne te betrekken werd in 1994 en 1995 gerealiseerd met de organisatie van de Dag van de Sportclub. Aan de Vlaamse sportclubs werd gevraagd om één weekend hun deuren open te gooien voor alle jongeren. Via deze opendeurdagen moeten de jongeren de weg naar de sportclub vinden. Allerhande promotionele activiteiten die door de sportclubs gratis georganiseerd worden, moeten de jongeren kennis laten maken met hun favoriete sport en hen ertoe aanzetten om lid te worden van de club.

Aan de steden en gemeenten werd (in 1994) in het kader van de actie Jeugd & Sportclub Gemeente '94 gevraagd om op lokaal vlak de coördinatie van dit weekend te verzekeren. Op 27, 28 en 29 mei 1994 organiseerde het Bloso in samenwerking met Radio 2 de eerste editie van de Dag van de Sportclub in gans Vlaanderen. In 1995 werden de gemeenten opnieuw aangezocht om mee te werken aan de tweede editie van de Dag van de Sportclub en dit op 23, 24 en 25 juni 1995.

Naast de coördinatie van de Dag van de Sportclub op lokaal vlak, moesten de gemeentelijke sportdiensten onder andere ook zorgen voor infrastructuur, logistieke steun en promotie.

In 1994 verleenden niet minder dan 247 gemeenten (op 308) hun medewerking aan de eerste editie van de Dag van de Sportclub. Aan de tweede editie in 1995 namen er 195 steden en gemeenten deel. In vergelijking (zie onderstaande tabel) met 1994, hebben dus in 1995 52 lokale besturen minder aan dit evenement meegewerkt.

Dag van de Sportclub – deelnemende gemeenten : vergelijking 1994/1995

Provincie	deelname in 1994	deelname in 1995
Antwerpen (van de 70 gemeenten)	60	46
Brabant (van de 65 gemeenten)	50	32
Limburg (van de 44 gemeenten)	38	31
Oost-Vlaanderen (van de 65 gemeenten)	50	44
West-Vlaanderen (van de 64 gemeenten)	49	42
Totaal Vlaanderen (van de 308 gemeenten)	247	195

De lagere deelnamecijfers in 1995 kunnen deels verklaard worden op basis van de volgende vaststellingen :

- De medewerking van de gemeenten aan de Dag van de Sportclub was in 1994 één van de vijf verplichte punten van de gemeentelijke Bloso-actie Jeugd & Sportclub Gemeente '94 die in het kader van de Bloso-jeugdsportcampagne werd georganiseerd. In 1995 werd geen nieuwe gemeentelijke actie rond jeugdsport door het Bloso opgezet.
  - Heel wat gemeenten waren teleurgesteld over de beslissing van de raad van bestuur waarbij alleen clubs van erkende Vlaamse sportfederaties – en dus geen gemeentelijke sportclubs – in aanmerking komen voor een subsidie van maximum 10.000 frank voor hun deelname aan de Dag van de Sportclub.
7. In 1995 werd er geen specifieke overeenkomst rond jeugdsportpromotie met de Vlaamse gemeenten afgesloten. De gemeentelijke sportdiensten en de Lokale Actiecomités Jeugdsport konden voor hun initiatieven ter bevordering van de jeugdsport echter wel een beroep doen op een gelijkaardige ondersteuning van het Bloso zoals in het 1993 en '94, namelijk lesgeverskredieten, gratis sportverzekering, gratis promotiemateriaal, logistieke ondersteuning (onder andere sportmateriaal), enzovoort.

Nieuw in het najaar 1995 waren echter wel de subsidies voor sportpromotionele activiteiten van gemeenten. Zo werd er in september jongstleden op gemeentelijk niveau 7 miljoen subsidies uitgetrokken voor jeugdsportinitiatieven, onder andere voor de organisatie van gemeentelijke jeugdsportevenementen, voor de aankoop van promotiemateriaal en voor de deelname aan de provinciale najaarsevenementen jeugdsport.

Daarnaast werden nog eens 2 miljoen subsidies uitgetrokken voor de promotie van de senioren sport en 1 miljoen voor natuursporten. Op provinciaal niveau is ook 6 miljoen uitgetrokken voor sportpromotie in sportprobleemgebieden.

De resultaten voortvloeiend uit de toekenning van deze subsidies voor sportpromotionele activiteiten van gemeenten zullen pas (na afloop) in 1996 geëvalueerd kunnen worden. Concluderend kan worden gesteld dat het Bloso in de periode '92-'93-'94-'95 de medewerking van de gemeenten heeft gevraagd – op vrijwillige basis – voor 1 landelijke sportpromotiecampagne namelijk de jeugdsportcampagne "Als het kriebelt, moet je sporten".

**Vraag nr. 4
van 18 oktober 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Afbraak beschermde monumenten – Overheidsop treden

In antwoord op een vraag inzake het afbraakrisico van beschermde monumenten (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 4 september 1995, blz. 45) stelt de minister dat, wanneer een beschermd monument wordt gesloopt, de administratie de gepaste maatregelen neemt om de strafbepalingen van het decreet bij het gerecht te vorderen en eventueel het herstel van het

goed in zijn vroegere toestand te eisen.

Kan de minister mij in dat verband meedelen hoe vaak de administratie de jongste jaren zo'n strafbepalingen heeft gevorderd ?

Hoe vaak werden overtreders veroordeeld ?

Werden er effectief goederen in hun vroegere toestand hersteld ?

Antwoord

Sinds 1993 werd in twee gevallen bij het gerecht gevorderd dat tot herstel zou worden overgegaan van een gesloopt beschermd monument. In beide gevallen is er nog geen definitieve uitspraak van de rechtbank.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 24
van 27 september 1995
van de heer DIDIER RAMOUDT**

11 juli – Erkenning

In België zijn er 12 feestdagen die gelden voor iedereen. Daarenboven is er de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap op 11 juli.

Ik stel evenwel vast dat, voor wat deze laatste feestdag betreft, het enkel de Vlaamse ambtenaren zijn die een vrije dag krijgen. In de privé-sector wordt 11 juli slechts hier en daar en dan nog op eigen initiatief als een feestdag beschouwd.

Waarom wordt 11 juli nog steeds niet erkend als een feestdag voor alle Vlaamse burgers ? Liggen er economische redenen aan ten grondslag ?

Heeft de minister-president al initiatieven ter zake genomen ? Wat was het resultaat ?

**Vraag nr. 26
van 28 september 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

VDBH – Reizen bestuurders

Blijkens een bericht in Trends zou alvast één lid van de raad van bestuur van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel driemaal op kosten van de VDBH reizen hebben gemaakt. Met name bezocht de vertegenwoordiger van het ABVV in de raad van bestuur Zuid-Afrika, Chili en Argentinië.

1. Kan de minister dit bevestigen ?
2. Welke kosten gingen met deze reizen gepaard ?
3. Wat was de duur van iedere reis ?
4. Ontving de betrokkene naast reis- en verblijfskosten ook nog een dagvergoeding ?
5. Waaruit bestond het programma ?
6. Waaruit exact bestond de opdracht van het bestuurslid in kwestie ?
7. Werden door betrokkene achteraf rapporten opge maakt ?
8. Werden de handelsdiensten ter plaatse bij de voorbereiding van de reizen ingeschakeld ?
9. Zijn er nog andere leden van de raad van bestuur die op kosten van de VDBH buitenlandse verplaatsingen maakten ?
10. Zo ja, om hoeveel bestuursleden en hoeveel reizen gaat het dan, en wat waren de bestemmingen ?
11. Klopt het dat ieder lid van de raad van bestuur voortaan jaarlijks recht heeft op een grote reis ?

12. Welk bedrag wordt hiertoe begroot ?

13. Welke meerwaarde brengt dit mee voor de Vlaamse uitvoerders ?

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN
EN WELZIJN

Vraag nr. 42
van 28 september 1995
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Investeringsfonds jeugdlokalen – Stand van zaken

Werd er, in bepaalde gemeenten, reeds een beroep gedaan op het investeringsfonds voor het optrekken (bouwen en/of restaureren) van jeugdlokalen ?

Zo ja, dan kreeg ik graag opgave van deze gemeenten en toelichting over doel, aard en gebruik van de door het fonds verstrekte middelen.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
3	27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Benoemingen</i>	41
10	10.07.1995	F. Dewinter	<i>Pausbezoek – Vlaamse institutionele betrokkenheid</i>	41
21	14.09.1995	A. Van Nieuwkerke	<i>Vlaanderen fietsroute – Toestand</i>	41
23	20.09.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen – Gelijke kansen</i>	1
24	○ 27.09.1995	D. Ramoudt	<i>11 juli – Erkenning</i>	60
25	27.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Beleid</i>	1
26	○ 28.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Reizen bestuurders</i>	60
27	29.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VCGT – Efficiëntie toeristisch promotiebeleid</i>	42
28	29.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest faciliteitengemeenten – Erfpachtformule</i>	43
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
26	14.09.1995	G. Vanleenhove	<i>Opleiding logopedie en audiologie – Splitsing</i>	43
34	27.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalig onderwijs Brusselse randgemeenten – Kostprijs</i>	1
39	02.10.1995	F. Strackx	<i>Lichamelijke opvoeding basisscholen – Bijzondere leerkrachten</i> .	3
40	02.10.1995	L. Sannen	<i>Sociale ongelijkheid op school – Beleid</i>	43
41	03.10.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalig onderwijs faciliteitengemeenten – Kostprijs</i>	3
42	03.10.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalig onderwijs faciliteitengemeenten – Lessen Nederlands</i> .	5
43	03.10.1995	J. Gabriels	<i>Schooldirecteur – Politieke activiteit</i>	5
44	06.10.1995	L. Sannen	<i>Vastbenoemde leerkrachten – Mutatiemogelijkheden</i>	46
45	06.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Tijdelijke leerkrachten – Gelijkschakeling met supertijdelijken</i> ..	46
46	06.10.1995	L. Sannen	<i>Stoho – Verantwoording subsidiëring</i>	6
47	06.10.1995	L. Sannen	<i>Open Universiteit – Samenwerking KUL</i>	47
48	06.10.1995	L. Maximus	<i>Loonterugvorderingen onderwijs – Oorzaken en remedies</i>	48
1	18.10.1995	F. Strackx	<i>Faculteiten geneeskunde – Nederlandse studenten</i>	6
2	23.10.1995	C. Vandenbroeke	<i>Leerkrachten Nederlands Frans-Vlaanderen – Aantal</i>	6
3	26.10.1995	M. Olivier	<i>Subsidiedossiers DIGO – Behandelingsduur</i>	7
4	26.10.1995	M. Olivier	<i>Studiebeurzen – Kadastraal inkomen</i>	8
5	26.10.1995	J. De Meyer	<i>Project zorgverbreding onderwijs – Evaluatie</i>	8
6	26.10.1995	N. Maes	<i>Vorming en opleiding – BTW</i>	11

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

32	25.09.1995	L. Brill	<i>VDAB Werk-informatiesysteem – Problemen</i>	49
38	02.10.1995	J.-M. Bogaert	<i>Wildbeheerseenheden – Voorwaarden</i>	51
39	02.10.1995	L. Sannen	<i>Union Minière Oxyde en Rezinal – Milieuproblematiek</i>	51
40	03.10.1995	J. Timmermans	<i>Bedrijfswaterzuivering – Subsidies</i>	52
41	03.10.1995	J. Timmermans	<i>Oppervlaktewaterproblematiek – Commissies</i>	53
42	03.10.1995	C. Decaluwé	<i>Werkgelegenheidsmaatregelen – Sector selectieve afvalophaling</i> .	53
43	06.10.1995	L. Maximus	<i>Veilingafval – Verwerking en controle</i>	12
44	12.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Subsidiëring invoegbedrijven – Stand van zaken</i>	14
45	12.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Begeleidingsplan werklozen – Resultaten</i>	14
46	12.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gewasbescherming – Plastiek</i>	54
1	18.10.1995	D. Van Mechelen	<i>Kleinschalige waterzuivering – Subsidiëring</i>	16
2	18.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bos- en natuurgebieden Limburg – Overheidsaankopen</i>	17
3	18.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-opleidingen bouw-, wegen- en grondwerken – Vrouwen</i> .	49
5	26.10.1995	P. Huybrechts	<i>Bekendmaking duinenbesluit – Vande Lanotte</i>	18

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

4	31.08.1995	B. Vandendriessche	<i>VDAB-gebouw Gent – Krakkers</i>	54
14	20.09.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen – Gelijke kansen</i>	18
15	27.09.1995	H. De Loor	<i>Medische Urgentiegroepen – Regio Zottegem</i>	55
18	12.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Polio-vaccinaties – Evolutie</i>	18

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

47	02.10.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Loods- en veerboten – Vlag</i>	19
48	02.10.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare Werken – Informatieborden</i>	19
49	02.10.1995	D. Lootens-Stael	<i>A5 Peutie – Geluidshinder</i>	19
50	03.10.1995	C. Decaluwé	<i>Betaling aannemers – Verwijlintresten</i>	20
51	06.10.1995	B. Vandendriessche	<i>Haven Gent – Sanering La Floridienne en Geuzenhoek</i>	20
52	06.10.1995	B. Vandendriessche	<i>Haven Gent – Aankoop terrein voor NMBS</i>	20
53	06.10.1995	B. Vandendriessche	<i>Haven Gent – Kaaimuur</i>	21
54	06.10.1995	B. Vandendriessche	<i>Haven Gent – Kluisendok</i>	21
55	06.10.1995	B. Vandendriessche	<i>Dampoort Gent – Heraanleg</i>	21
56	06.10.1995	B. Vandendriessche	<i>Kanaal Gent-Terneuzen – Baggerstortcapaciteit</i>	22
57	06.10.1995	B. Vandendriessche	<i>Nieuwe zeesluis Terneuzen – Beleidsonderzoek</i>	23
58	10.10.1995	L. Maximus	<i>Voetgangersbrug Rumst-Mechelen-Willebroek – Dossier</i>	23
59	10.10.1995	J. Gabriëls	<i>Indijking Maas – Stand van zaken</i>	24
60	12.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn – Halte-reclame</i>	24
61	12.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn – Halte-toerusting</i>	25
62	12.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijke signalisatieplannen – Stand van zaken</i>	25
1	18.10.1995	W. Beysen	<i>N 14 Massenhoven-Lier – Stand van zaken</i>	26
2	18.10.1995	F. Sarens	<i>Ring Willebroek – Openstelling</i>	27

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

33	27.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN De toestand is hopeloos – Vergoeding medewerkers</i>	27
35	06.10.1995	C. Vandenbroeke	<i>Radiogym – Wenselijkheid</i>	27
36	10.10.1995	C. Vandenbroeke	<i>Bufferzones – Afbakeningscriteria</i>	28
37	10.10.1995	K. Van Dijck	<i>BRTN Reclameverbod – Promotiefilm softwarepakket</i>	28
38	11.10.1995	D. Lootens-Stael	<i>BRTN Medewerkers – Politieke verklaringen</i>	28
1	18.10.1995	H. Suykerbuyk	<i>Openbare omroep – Vlaanderen en Nederland</i>	28
2	24.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>SERV – Vrouwen</i>	30

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

21	10.10.1995	C. Decaluwé	<i>Domus Flandria – Wijziging leningsmodaliteiten</i>	30
22	10.10.1995	J. Geysels	<i>Commissaris intercommunale – Lokale mandatarissen</i>	31
1	18.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociale woningmaatschappijen Limburg – Uitdrijvingen</i>	32
2	18.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Huisvestingssubsidies – Personeelsformatie</i>	33
3	18.10.1995	C. Decaluwé	<i>Onbebouwde percelen – Gemeentelijke inventarisatieplicht</i>	33
4	23.10.1995	C. Decaluwé	<i>Sociale verhuurkantoren – Evaluatie</i>	34
5	24.10.1995	J. Van Hauthem	<i>Gemeentelijk drugspreventieambtenaar – Instelling</i>	35

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

39	25.09.1995	C. Vandenbroeke	<i>Historische krantencollecties – Bewaring</i>	55
42	○ 28.09.1995	G. Vanleenhove	<i>Investeringsfonds jeugdlokalen – Stand van zaken</i>	61
43	28.09.1995	C. Vandenbroeke	<i>Monumenten en Landschappen – MER-advies omgevingswerken</i>	56
45	10.10.1995	F. Dewinter	<i>Werkgroep Health for the Minorities – Benaming</i>	35
46	10.10.1995	H. Marsoul	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Problemen</i>	35
47	10.10.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bibliotheek Sint-Genesius-Rode – Vlaamse beheersmandaten</i>	56
1	18.10.1995	M. Olivier	<i>Omzendbrief serviceflats – Rechtsgeldigheid</i>	37
2	18.10.1995	J. Van Hauthem	<i>Probleemjongeren – Tewerkstelling in bejaardentehuizen</i>	37
3	18.10.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bloso-jeugdcampagnes – Evaluatie</i>	57
4	18.10.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Afbraak beschermde monumenten – Overheidsoptreden</i>	60
5	18.10.1995	J. Sleenckx	<i>Migrantenorganisaties – Subsidiëring</i>	37
9	26.10.1995	N. Maes	<i>Vorming en opleiding – BTW</i>	38

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid

9	10.10.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Marokkanen in Brussel – Nederlandstalig gemeenschapsleven</i>	39
10	11.10.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brusselse Vlamingen – Impact TV Brussel</i>	39
2	24.10.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bruisend Brussel – Voorstelling taalgebieden</i>	40